27-05-2018

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Ἦχος πλ. δ΄

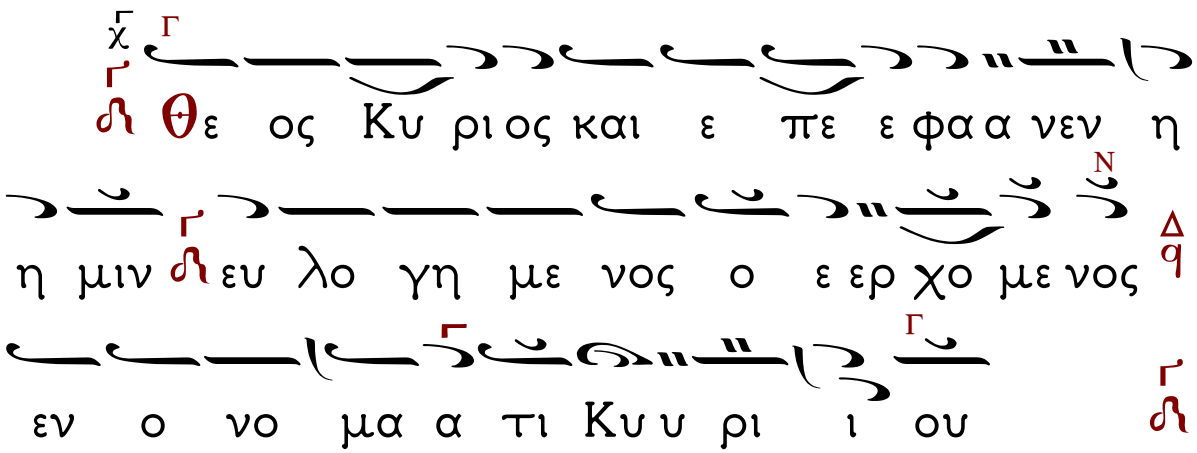

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

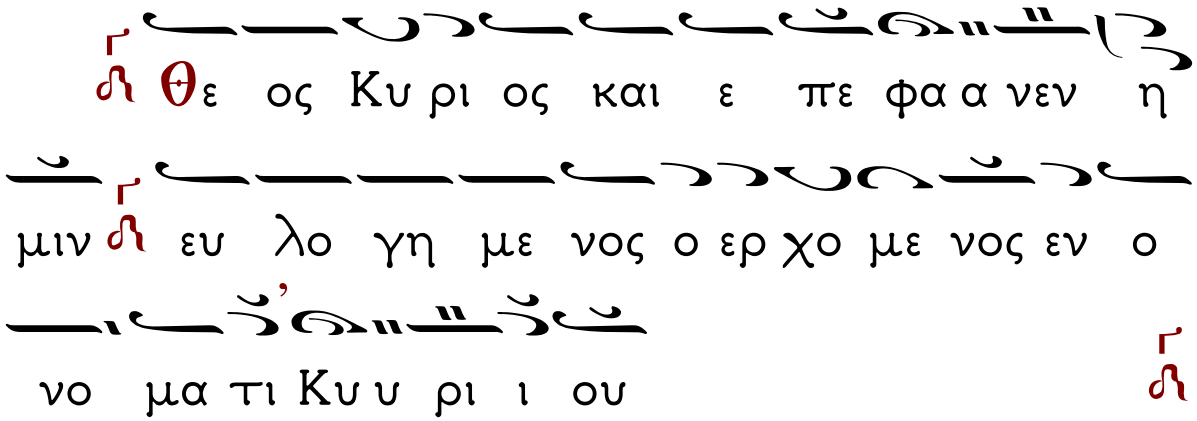

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Τὸ ὡς ἄνω.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄

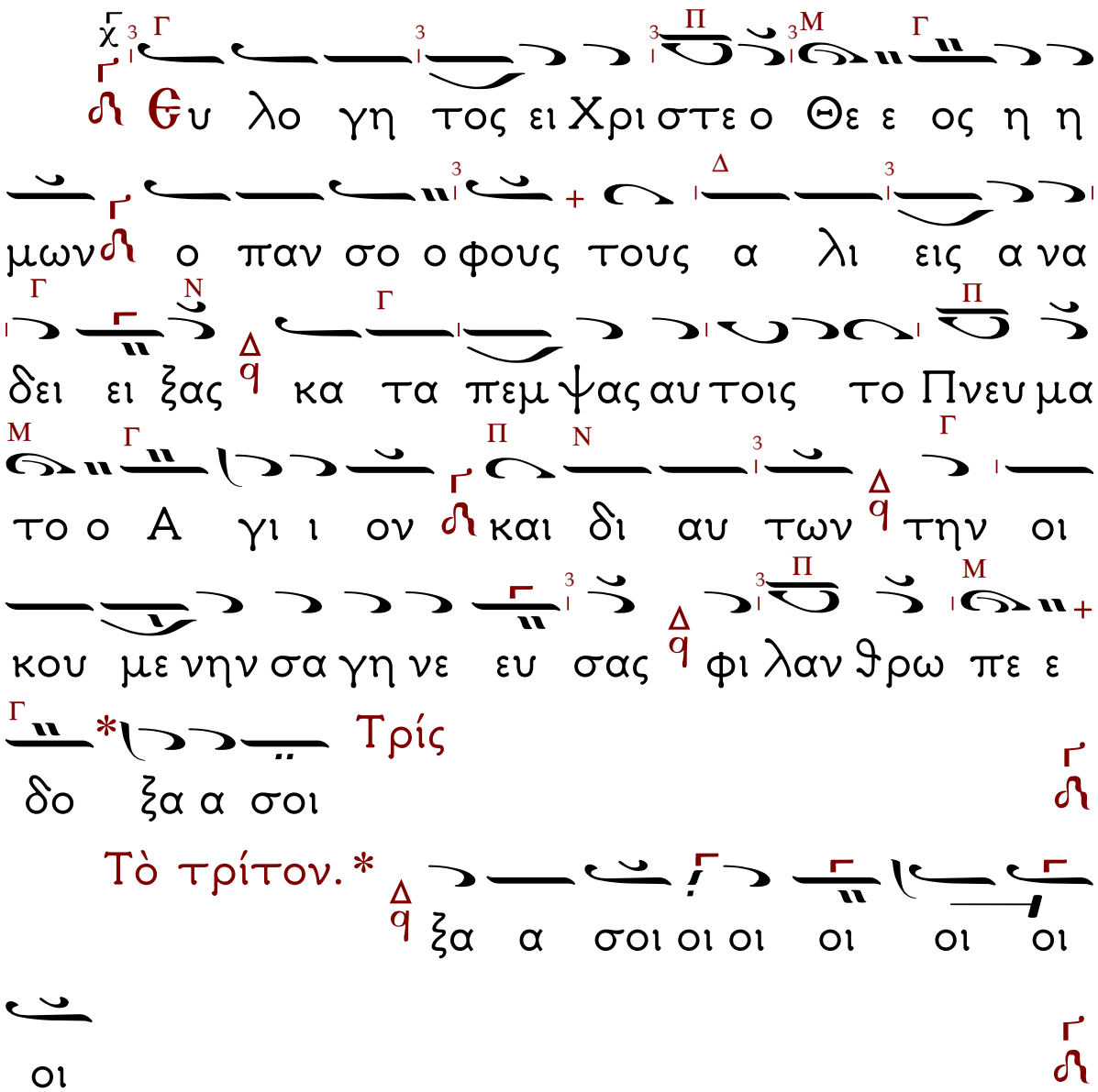

Καταπλάγη Ιωσήφ Ἦχος δ΄ Δι

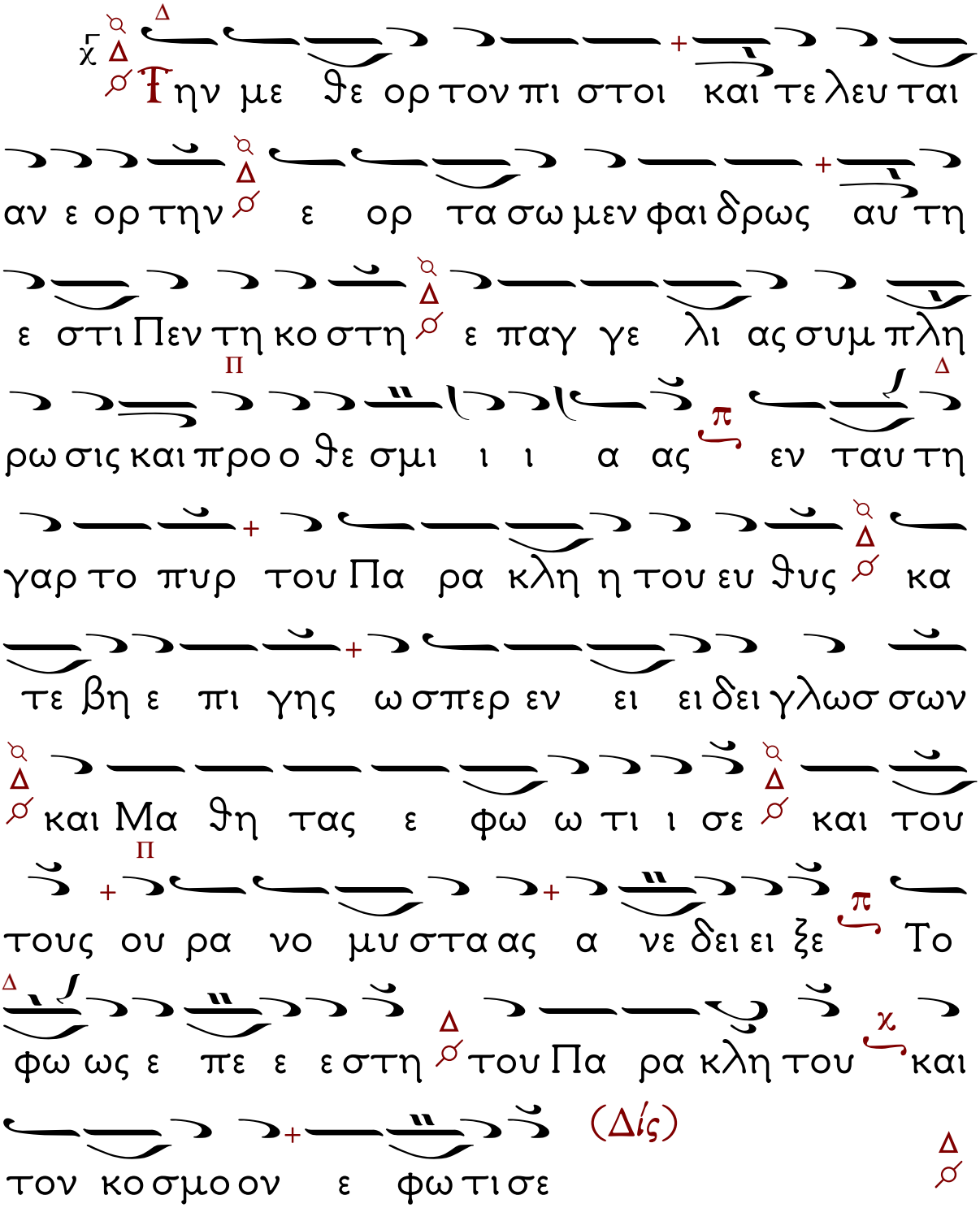

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα ὅμοιον.

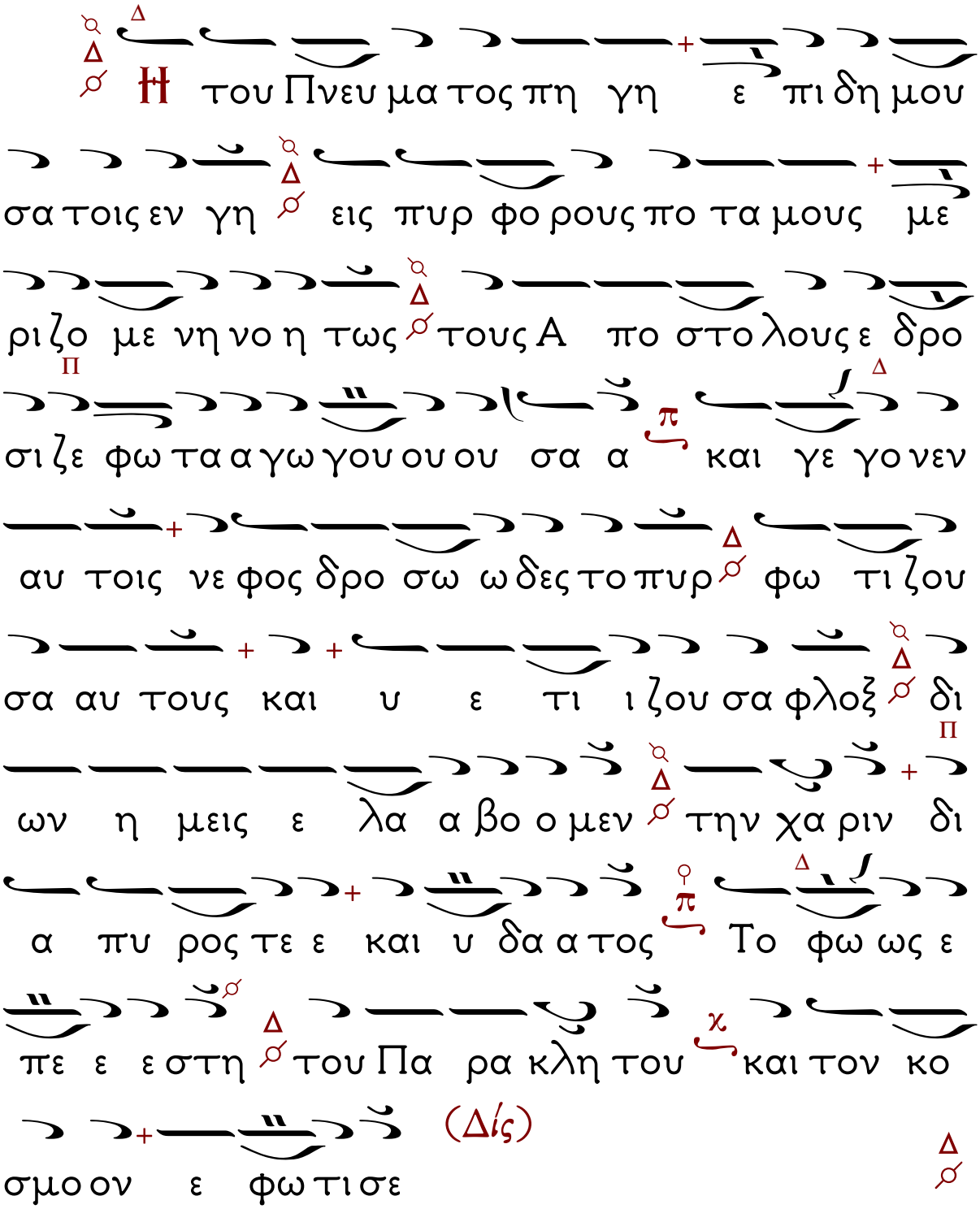

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἦχος πα Νη

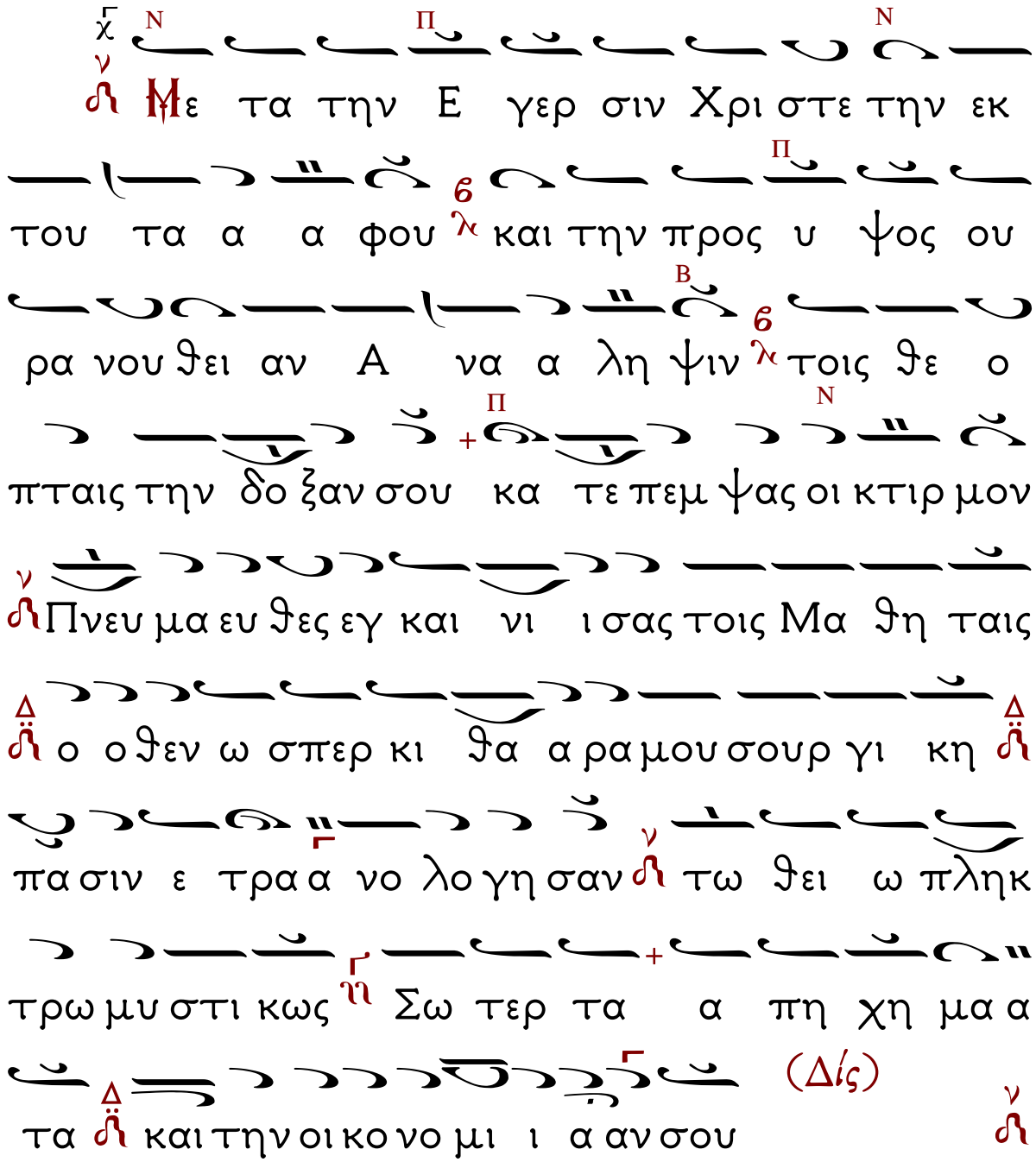

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ γ΄τος

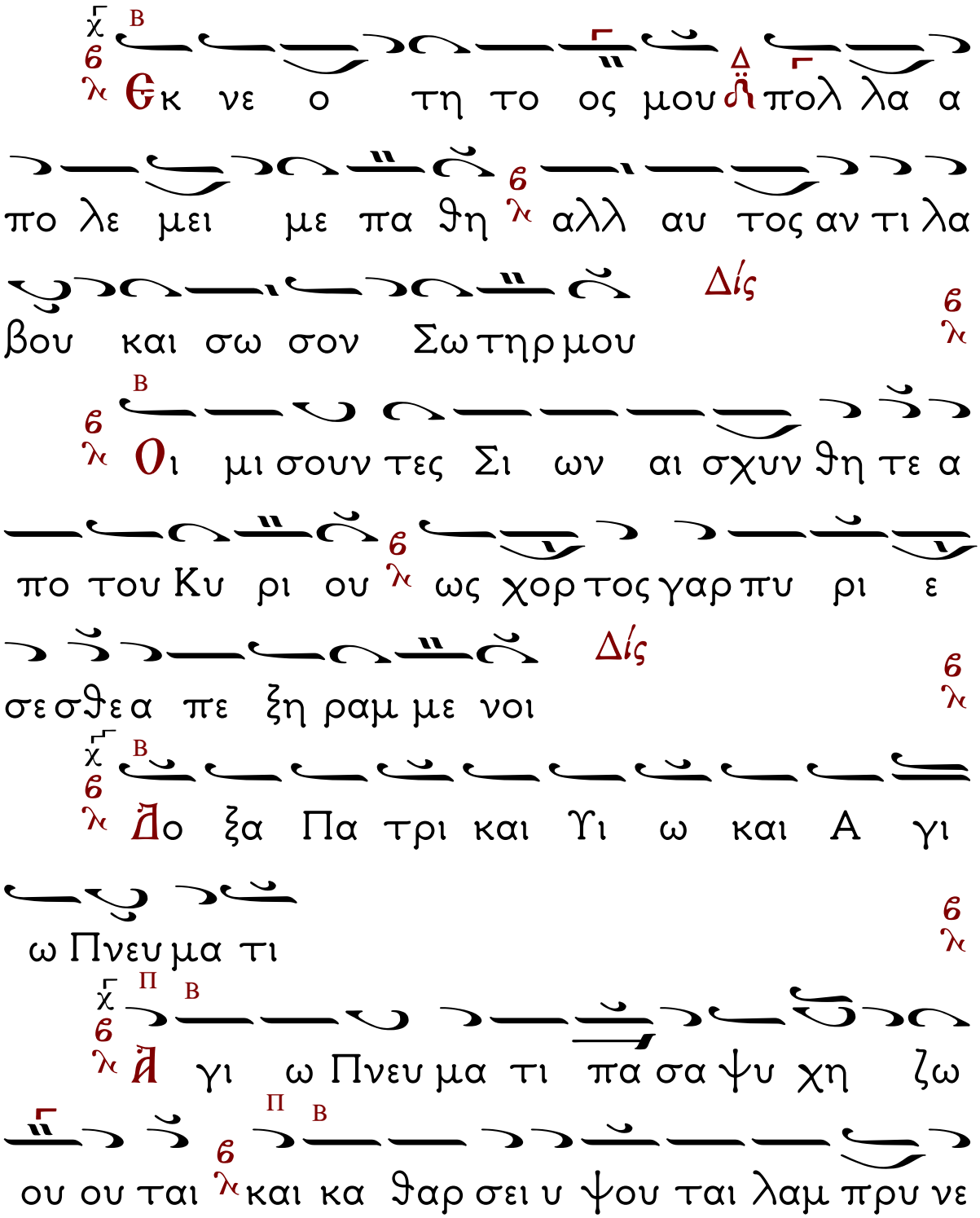

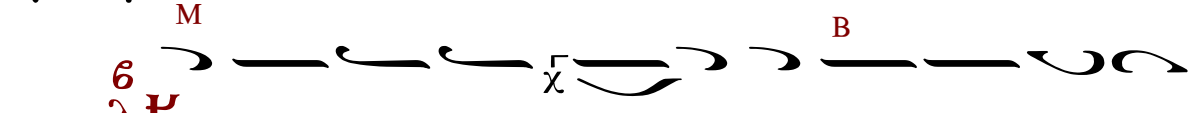

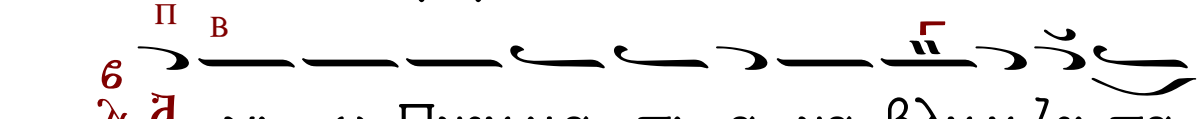

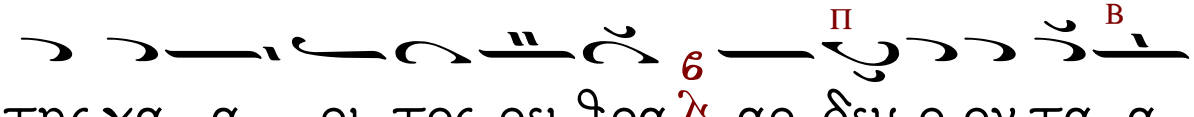

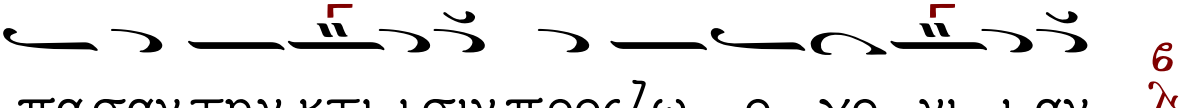

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

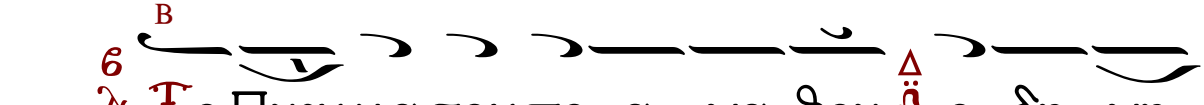

Στίχ. **Κ**ύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

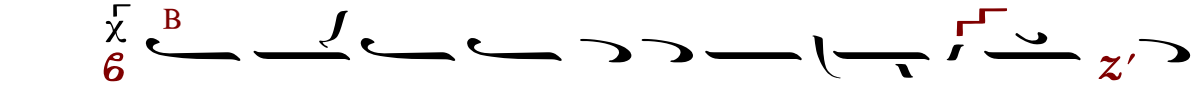

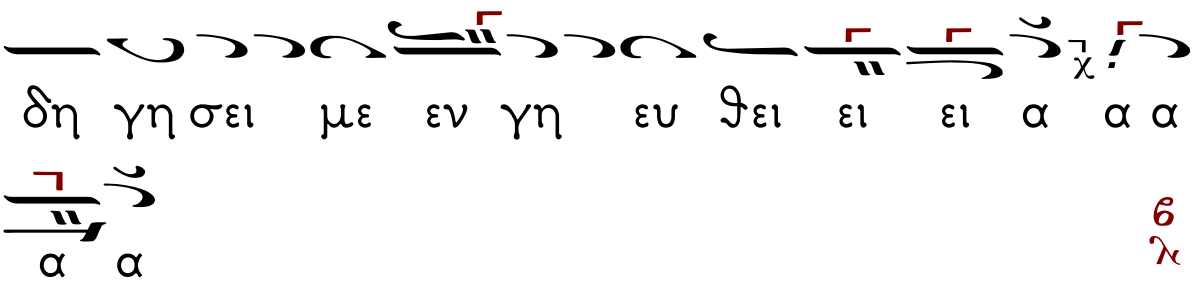

Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός:

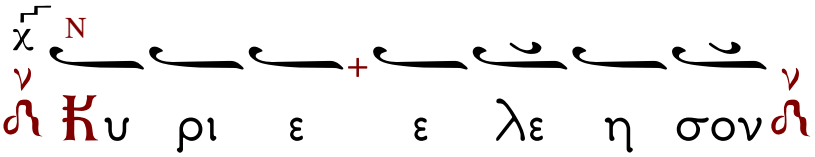

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

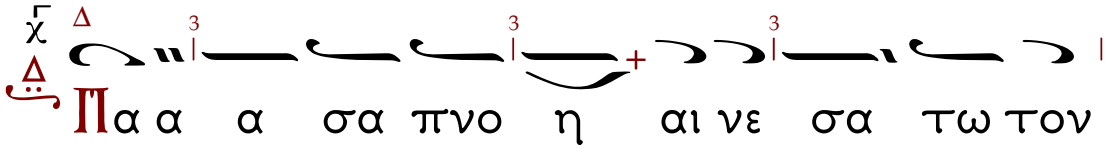

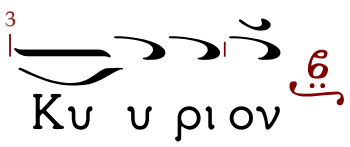

(Δίς)

Τὸ τρίτον.

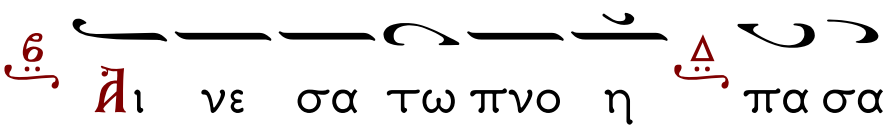

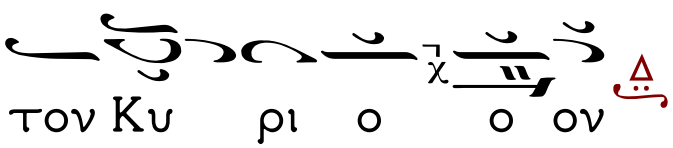

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

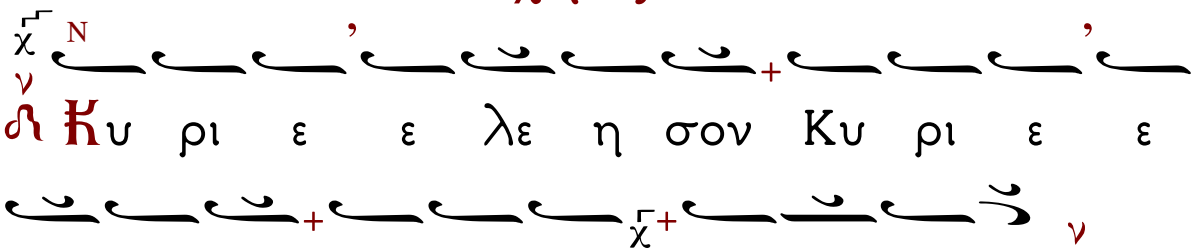

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 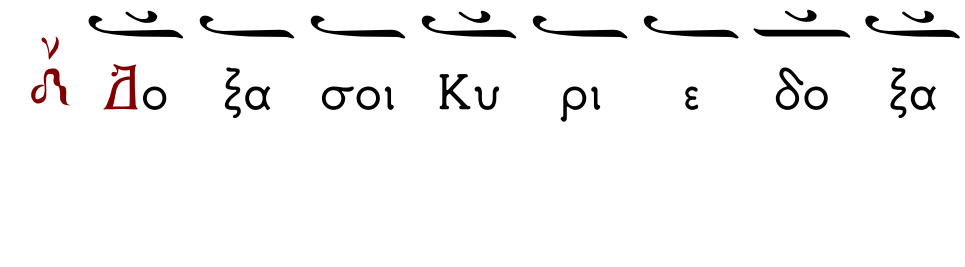

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος δ΄

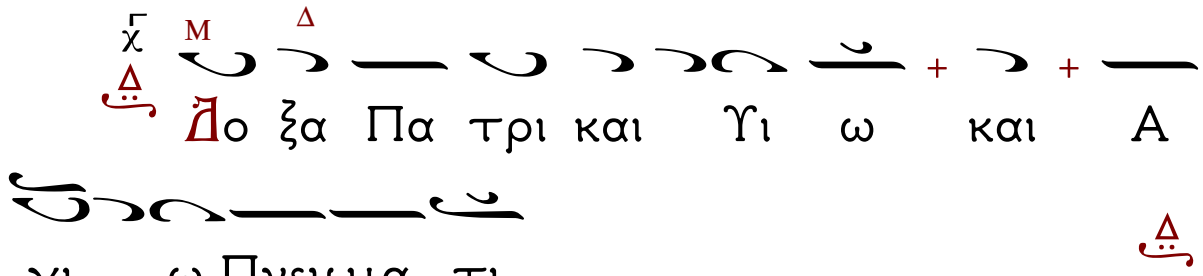
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

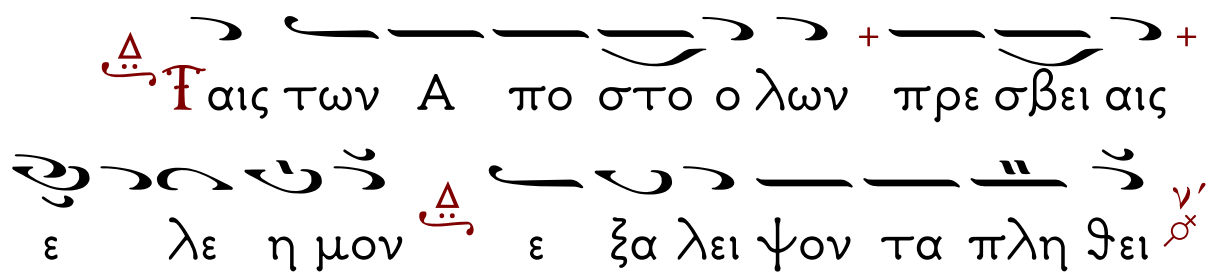
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει
των ε μω ω ων εγ κλη μα των

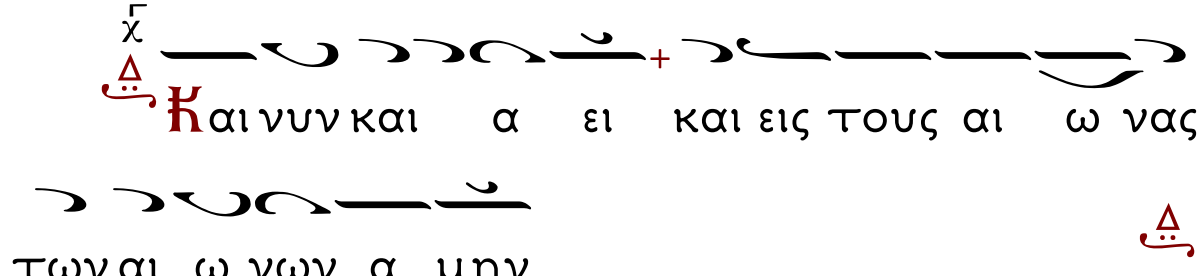
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

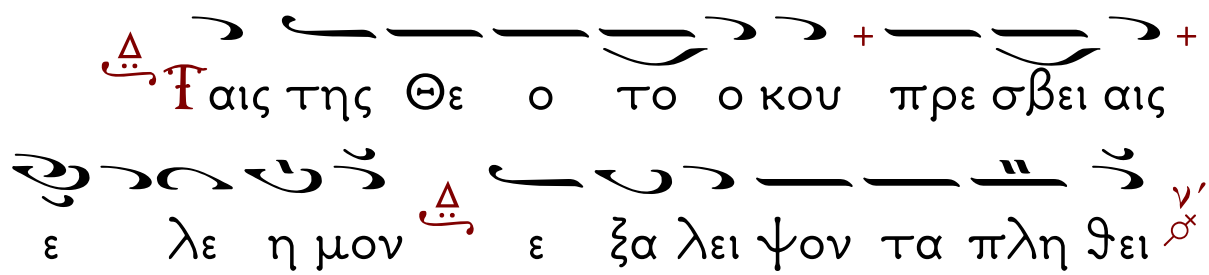
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θει
των ε μω ω ων εγ κλη μα των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

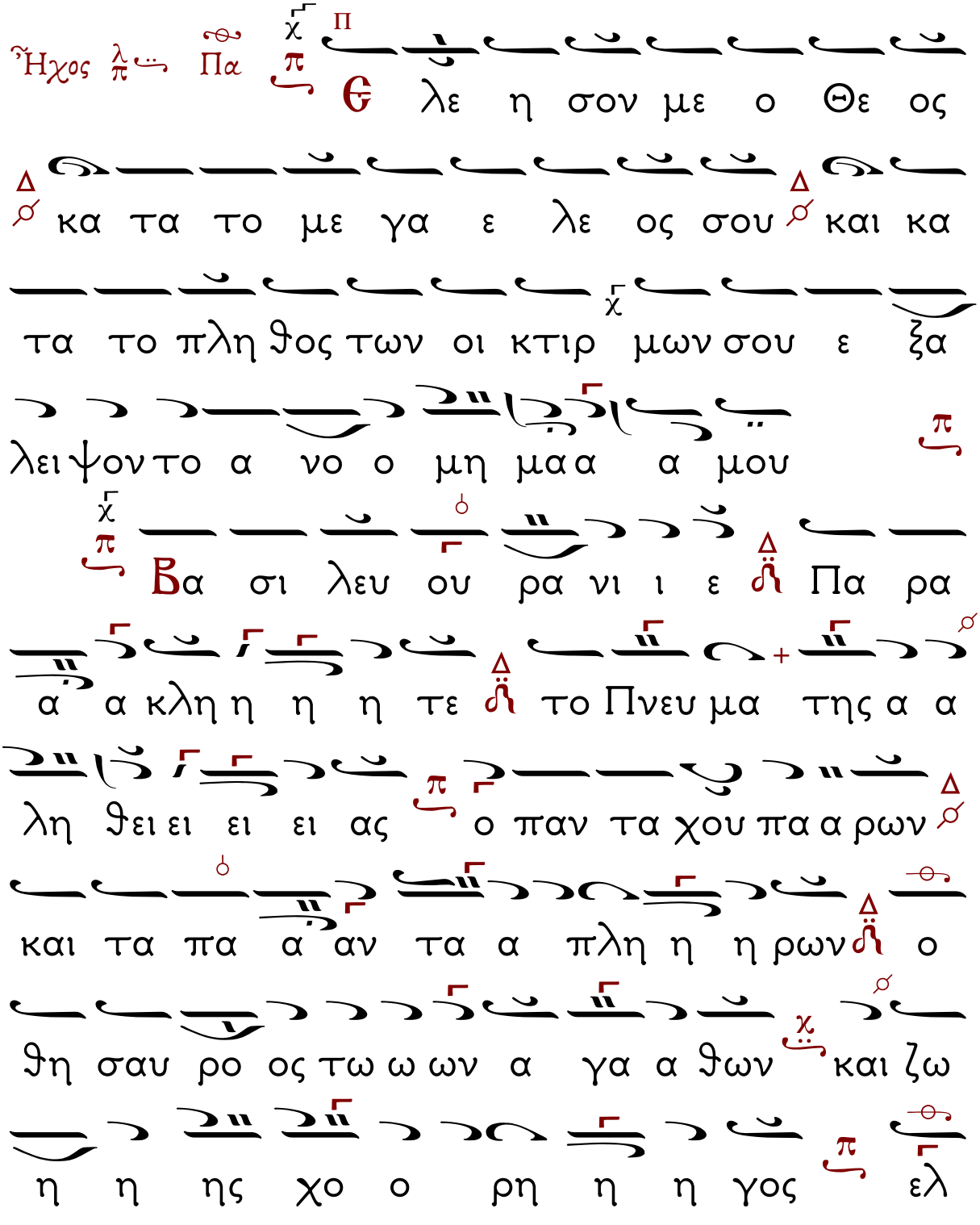

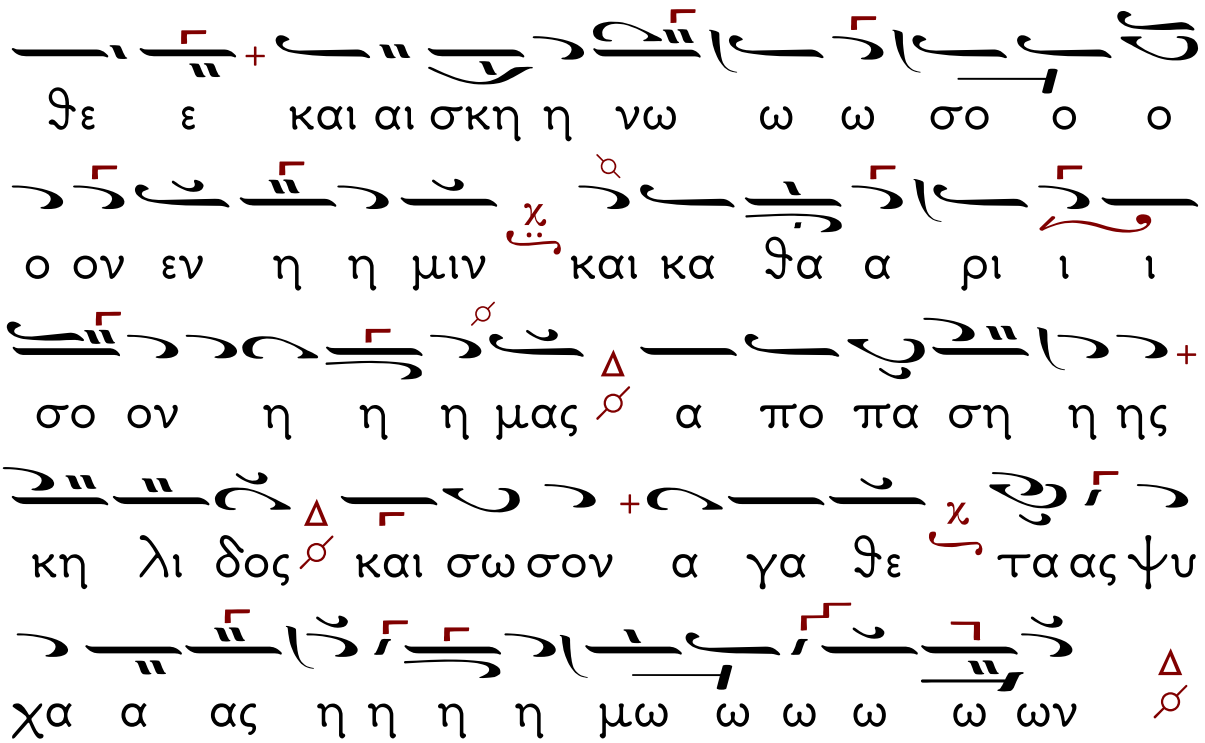
θε ε και αι σκη η νω ω ω σο ο ο
ο ον εν η η μιν και κα θα α ρι ι ι
σο ον η η η μας α πο πα ση η ης
κη λι δος και σω σον α γα θε τα ας ψυ
χα α ας η η η η μω ω ω ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

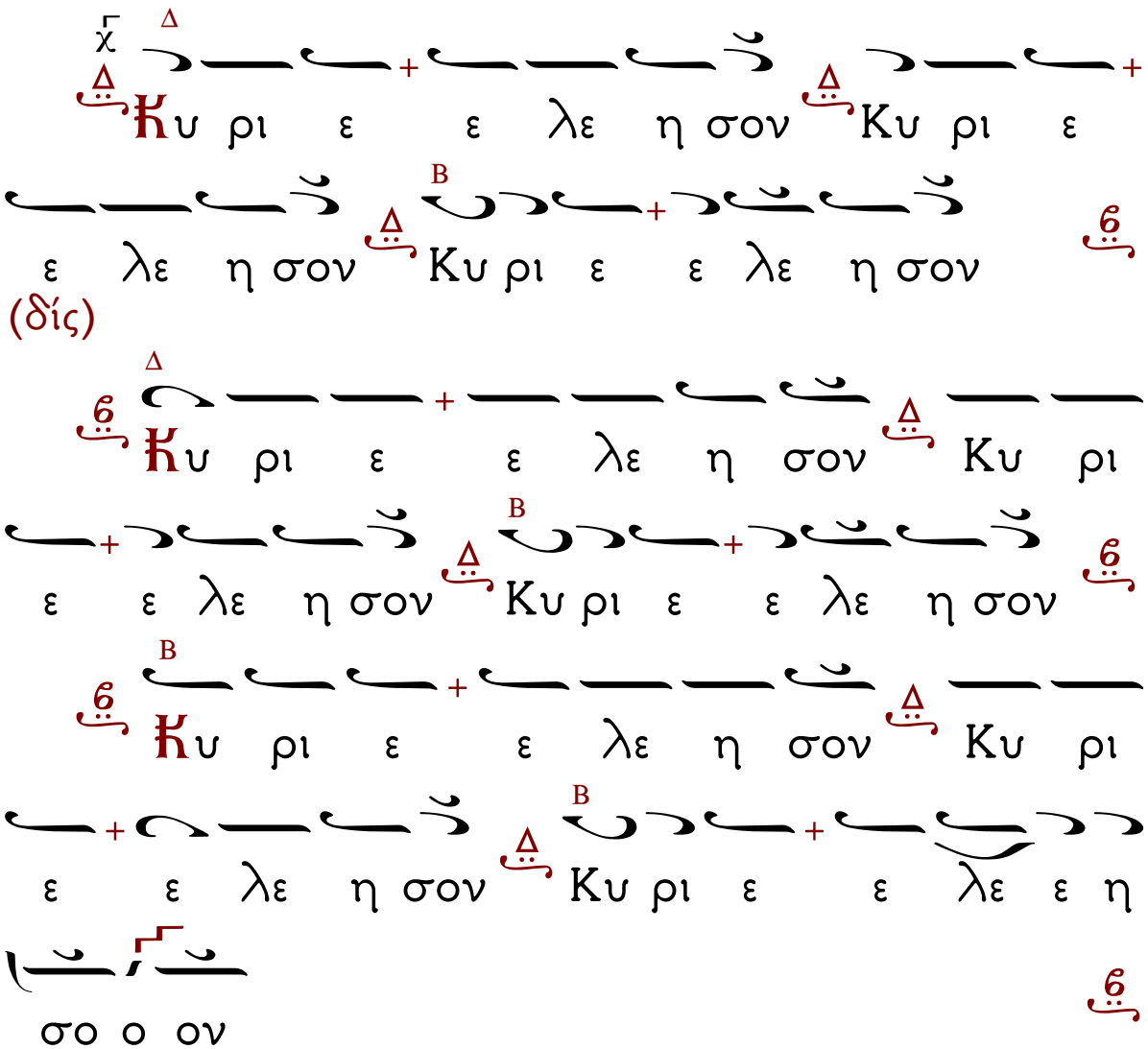

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Κανόνες τῆς Πεντηκοστῆς

Ἦχος Βαρύς Γα

Ὠδὴ α'.

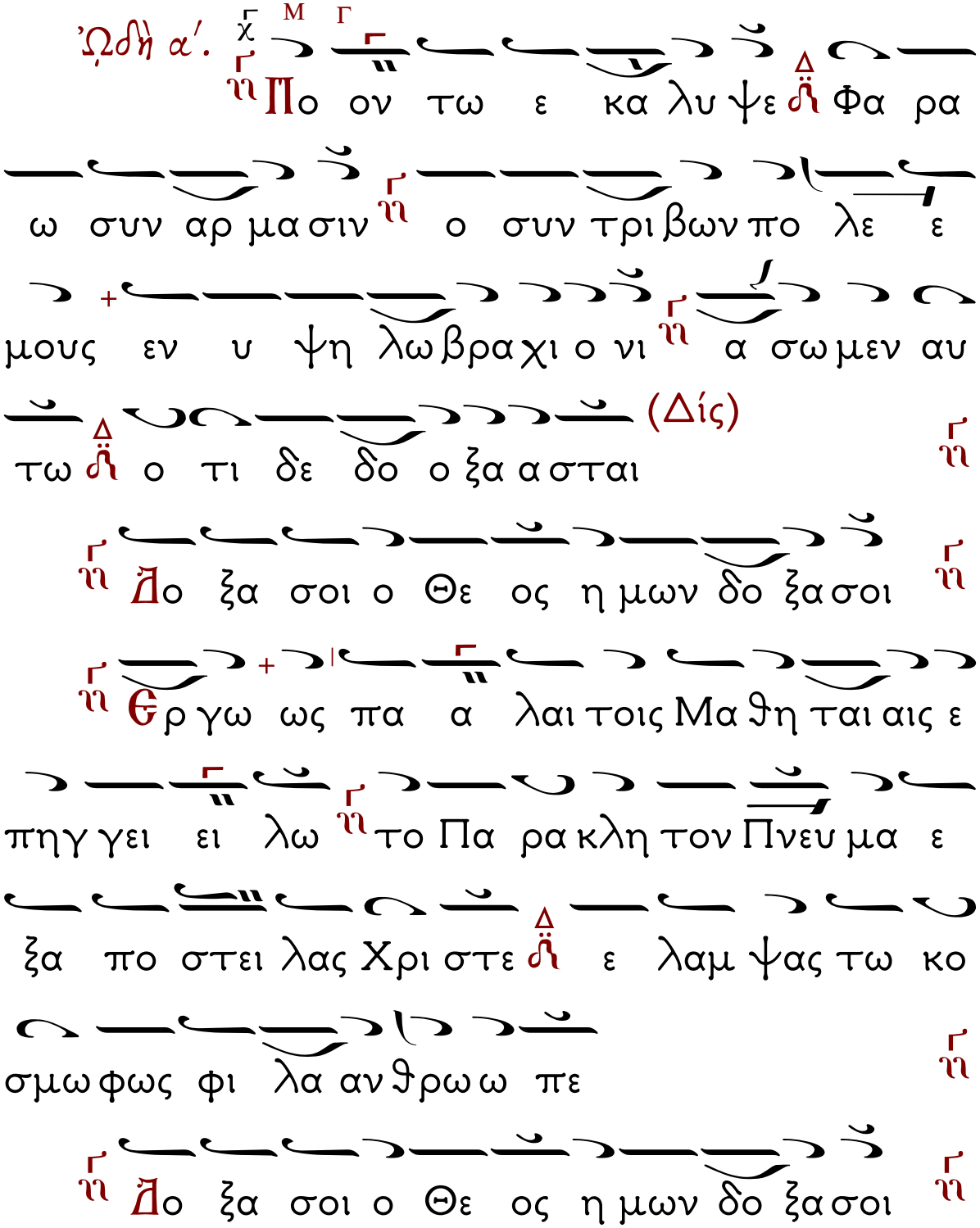

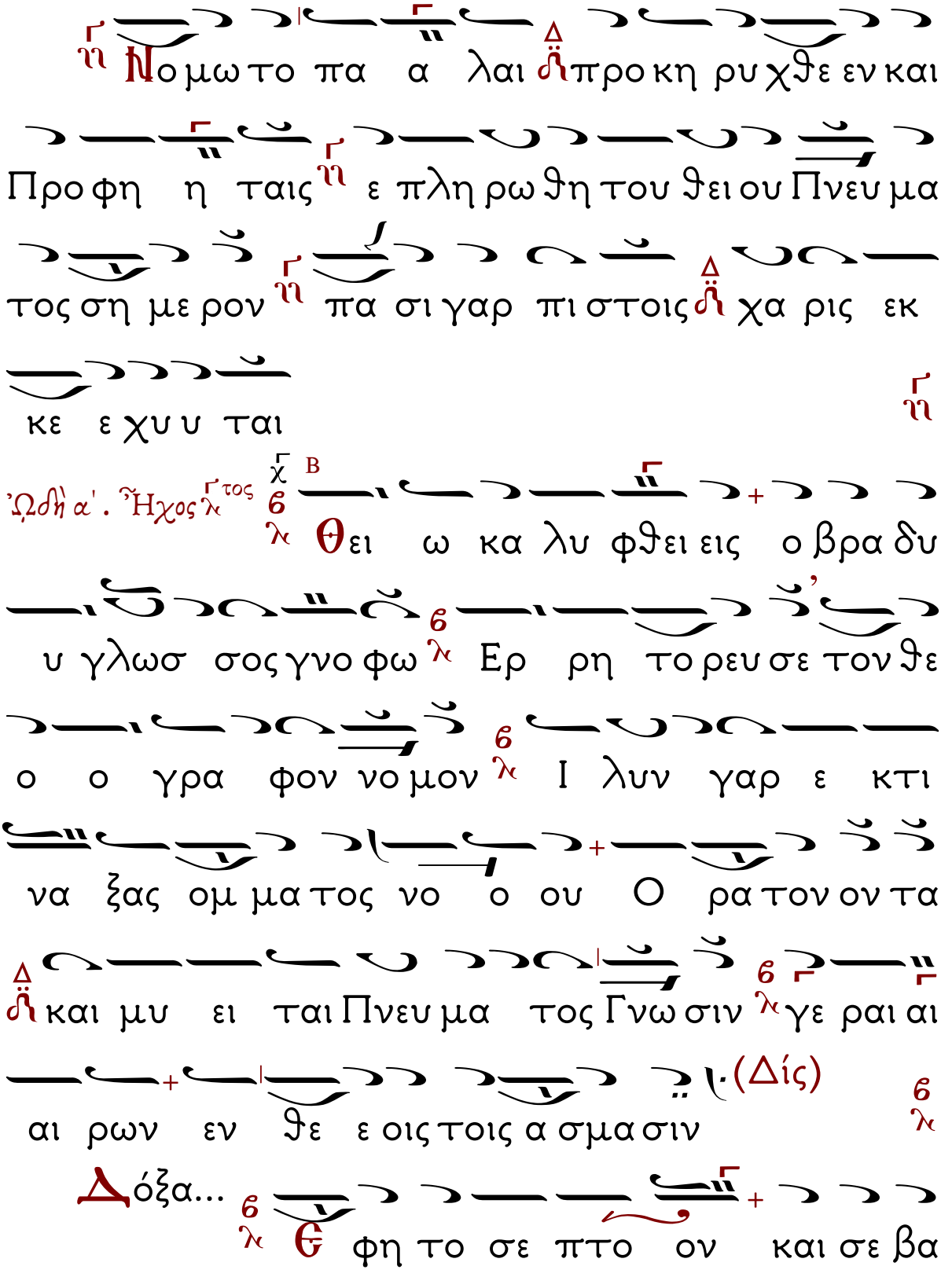
Νομωτο παα λαι προκη ρυχθε εν και
Προφη η ταις ε πλη ρω θη του θει ου Πνευ μα
τος ση με ρον πα σι γαρ πι στοις χα ρις εκ
κε ε χυ υ ται
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. τος
Θει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ
υ γλωσ σος γνο φω Ερ ρη το ρευ σε τον θε
ο ο γρα φον νο μον Ι λυν γαρ ε κτι
να ξας ομ μα τος νο ο ου Ο ρα τον ον τα
και μυ ει ται Πνευ μα τος Γνω σιν γε ραι αι
αι ρων εν θε ε οις τοις α σμα σιν (Δίς)
Δόξα...
Θ φη το σε πτο ον και σε βα

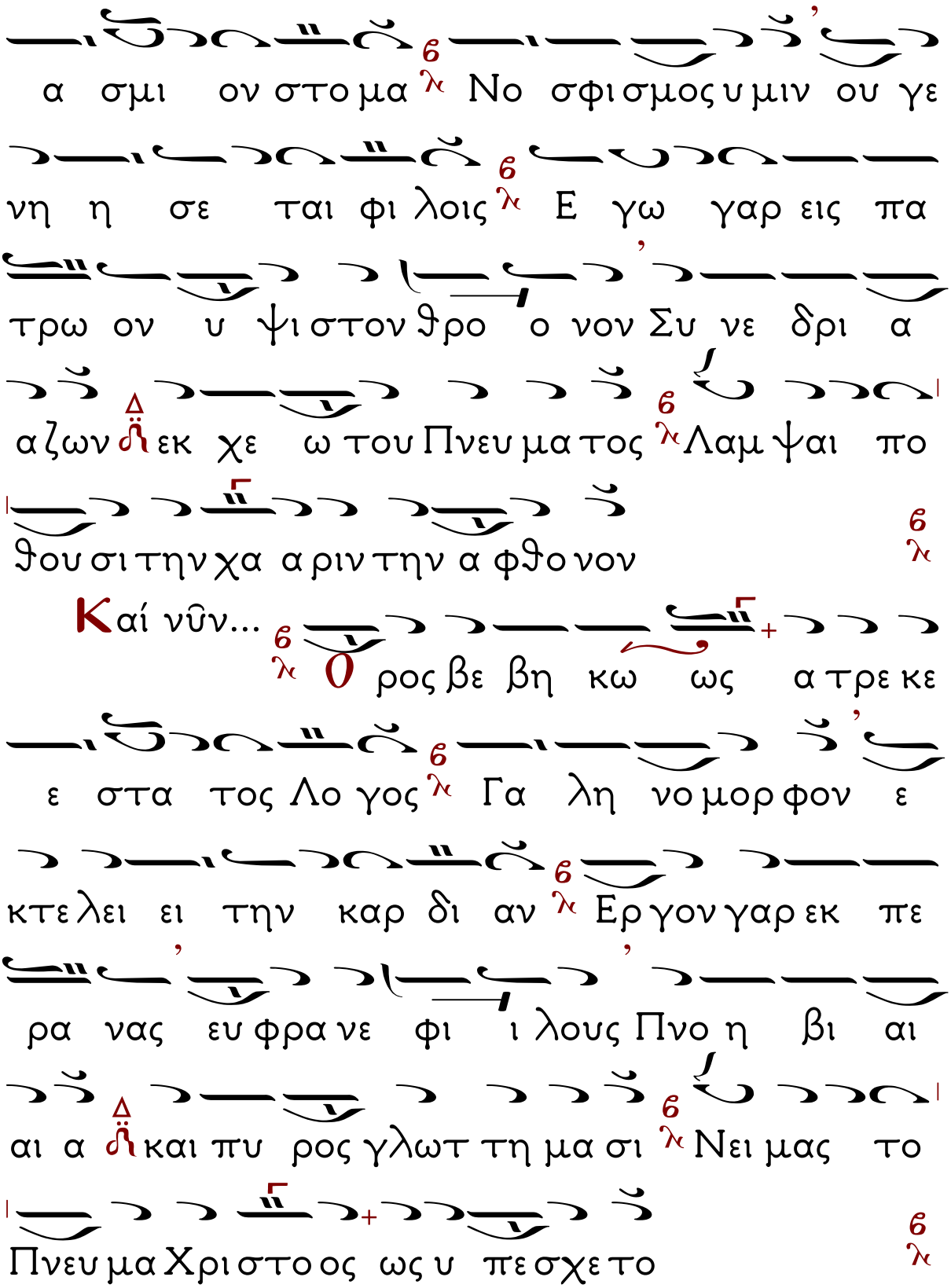
α σμι ον στο μα Νο σφι σμος υ μιν ου γε
νη η σε ται φι λοις Ε γω γαρ εις πα
τρω ον υ ψι στον θρο ο νον Συ νε δρι α
α ζων εκ χε ω του Πνευ μα τος Λαμ ψαι πο
θου σι την χα ριν την α φθο νον
Καί νῦν...
Ο ρος βε βη κω ως α τρε κε
ε στα τος Λο γος Γα λη νο μορ φον ε
κτε λει ει την καρ δι αν Ερ γον γαρ εκ πε
ρα νας ευ φρα νε φι ι λους Πνο η βι αι
αι α και πυ ρος γλωτ τη μα σι Νει μας το
Πνευ μα Χρι στο ος ως υ πε σχε το

Ὠδὴ γ'. Ἦχος Βαρύς Γα

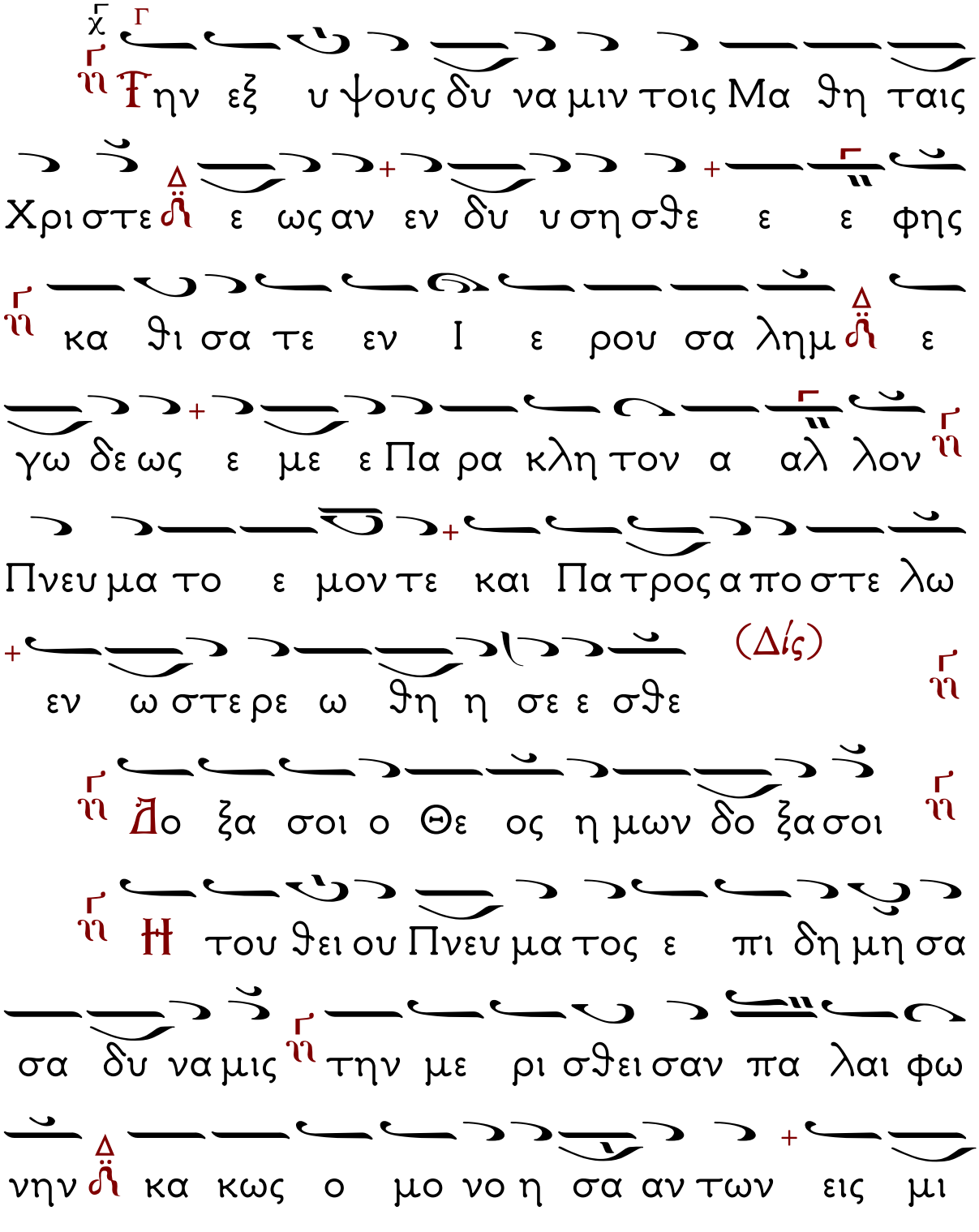

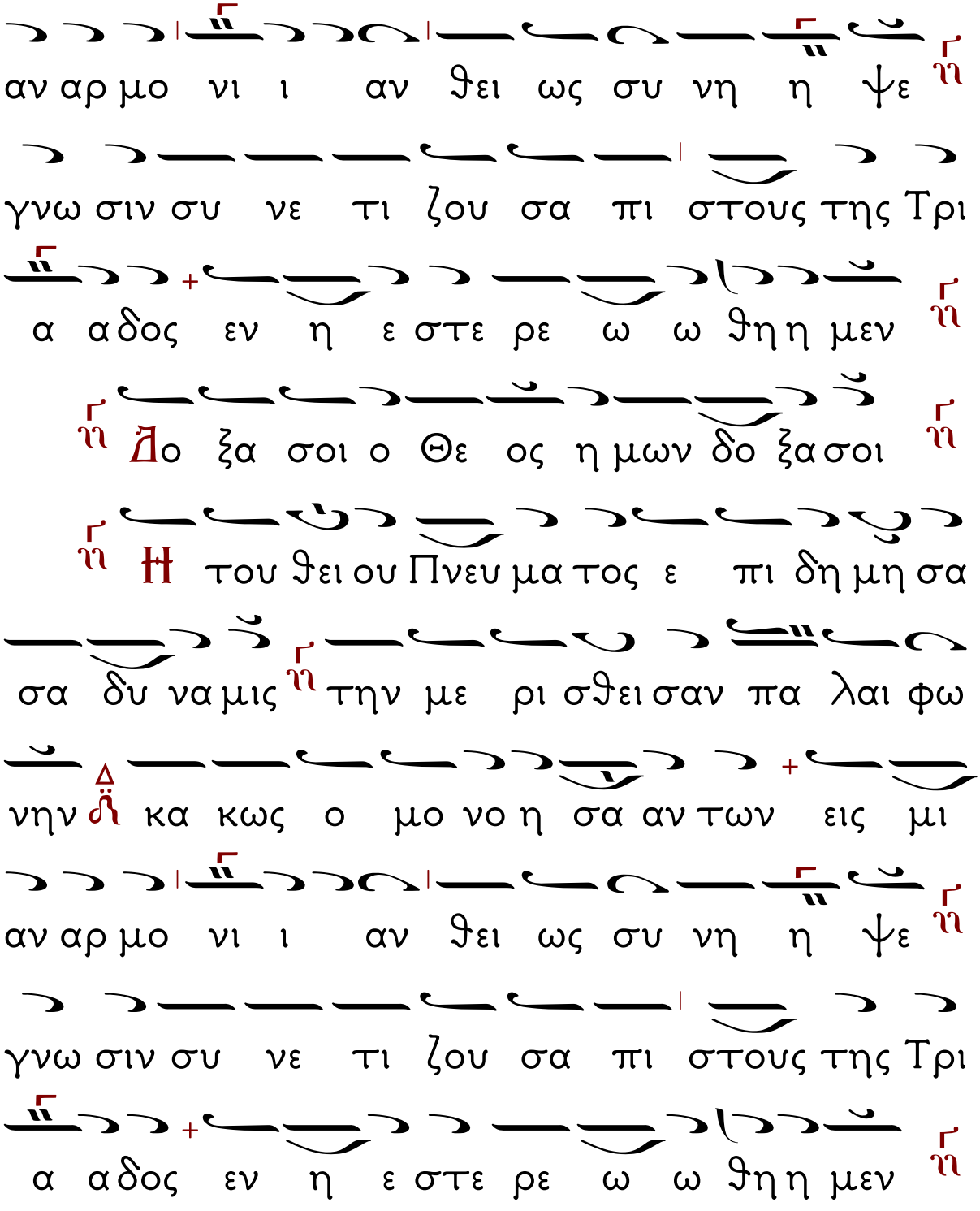
αν αρ μο νι ι αν θει ως συ νη η ψε
γνω σιν συ νε τι ζου σα πι στους της Τρι
α α δος εν η ε στε ρε ω ω θη η μεν
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι
Η του θει ου Πνευ μα τος ε πι δη μη σα
σα δυ να μις την με ρι σθει σαν πα λαι φω
νην κα κως ο μο νο η σα αν των εις μι
αν αρ μο νι ι αν θει ως συ νη η ψε
γνω σιν συ νε τι ζου σα πι στους της Τρι
α α δος εν η ε στε ρε ω ω θη η μεν

Ὠδὴ γ'. Ἦχος λ γ'

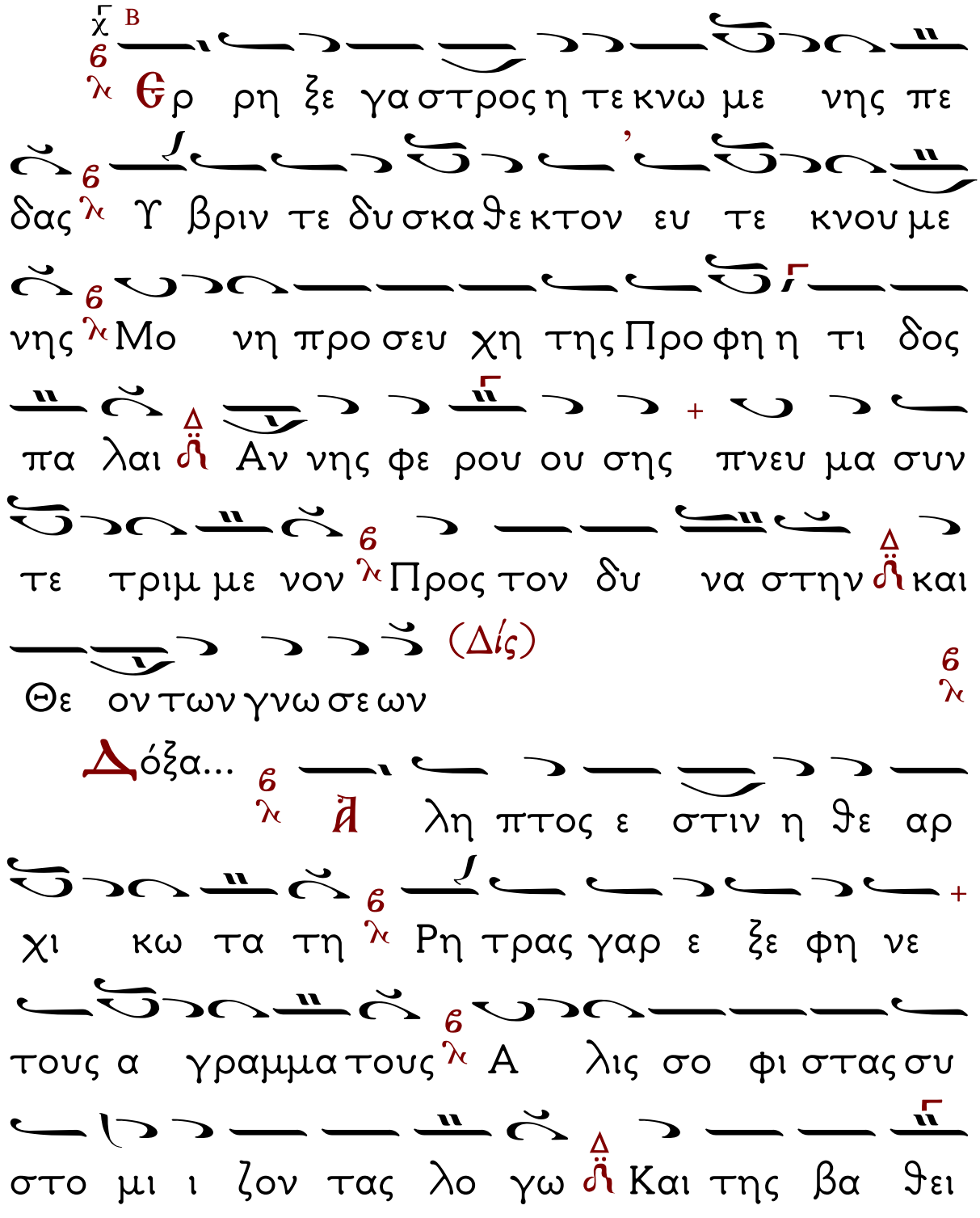
Θρ ρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε
δας Υ βριν τε δυ σκα θε κτον ευ τε κνου με
νης Μο νη προ σευ χη της Προ φη η τι δος
πα λαι Αν νης φε ρου ου σης πνευ μα συν
τε τριμ με νον Προς τον δυ να στην και
Θε ον των γνω σε ων (Δίς)
Δόξα...
Ἅ λη πτος ε στιν η θε αρ
χι κω τα τη Ρη τρας γαρ ε ξε φη νε
τους α γραμμα τους Α λις σο φι στας συ
στο μι ι ζον τας λο γω Και της βα θει

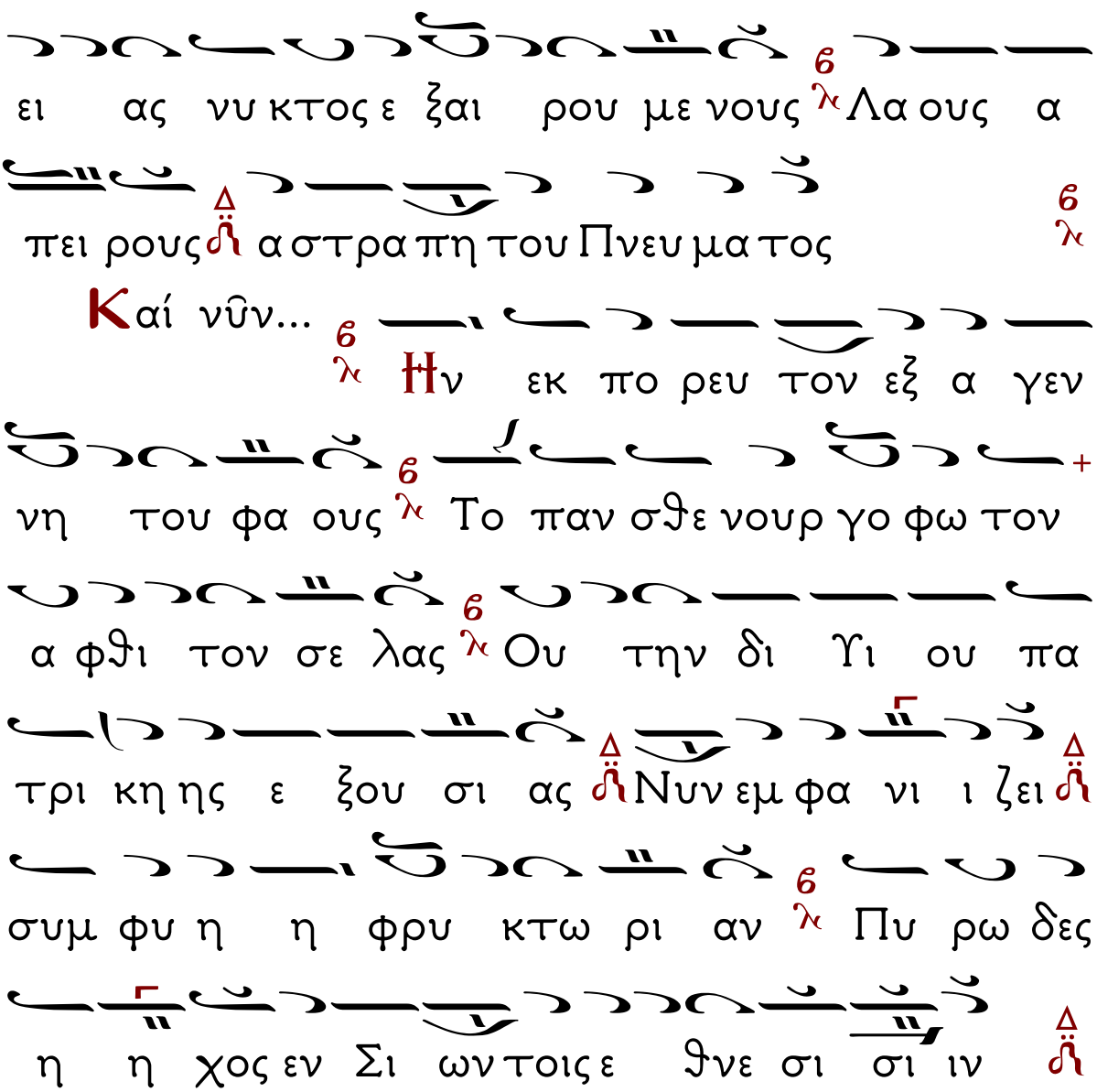
ει ας νυ κτος ε ξαι ρου με νους Λα ους α
πει ρους α στρα πη του Πνευ μα τος
Καί νῦν...
Ἠν εκ πο ρευ τον εξ α γεν
νη του φα ους Το παν σθε νουρ γο φω τον
α φθι τον σε λας Ου την δι Υι ου πα
τρι κη ης ε ξου σι ας Νυν εμ φα νι ι ζει
συμ φυ η η φρυ κτω ρι αν Πυ ρω δες
η η χος εν Σι ωντοις ε θνε σι σι ιν

27-05-2018 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗϹ ΠΕΝΤΗΚΟϹΤΗϹ

Κάθισμα, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἦχος π λ ϡ Νη ϙ χ ν

Οι του Σω τη ρος ε ρασται χα

ρας ε πλη η σθη σαν λ και θαρ σος ε λα

βον οι πρω ην δει λι ω ω ων τες λ ως το

Πνευ μα το α γι ον ϡ ση με ρον εξ υ ψους ϡ

κα τη ηλ θεν ε πι τον οι οι κον των Μα

θη των ϡ και α αλ λος αλ λα ε λα α λει

προς τους λα ους ϡ γλωσ σαι γαρ δι ι ε σπα ρη

σαν ϡ ο ρω με ναι ω σει πυ ρος ϡ και του

τους ου κα τε φλε ε ξαν ϡ αλ λα μα αλ λον ε

δρο ο σι ι σαν ϡ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Κατάληξις

σι σα α α αν ϡ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε, καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν, μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὥς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἕνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Στίχοι.

Ἔλαιον Ἑλλάδιος ἱερωσύνης,
Αἵματι συνέμιξε τοῦ μαρτυρίου.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Ἑλλάδιον ἔκτανε πυγμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεράποντος.

Ὁ Ἅγιος μάρτυς Εὐσεβιώτης πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλύπιος λίθῳ τὴν κεφαλὴν συντριβεὶς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ῥώσσου, τοῦ νέου Ὁμολογητοῦ, ὅστις πωληθεὶς εἴς τινα Ἀγαρηνὸν ὡς αἰχμάλωτος, καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐν Μ. Ἀσίᾳ κωμοπόλει τῆς Καππαδοκίας, Προκοπίῳ, ἀχθείς, καὶ ἀσκητικῶς ἐκεῖ ἀγωνισάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ κατὰ τὸ, 1730.

Στίχοι.

Πλήρης χαρίτων ὁ αἰχμάλωτος ὤφθη·
Αἰχμαλωτίσας τοῦ σκότους τὸν προστάτην·

Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ὀγδόῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Πνοῇ βιαίᾳ γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.
Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἑνὶ ἤματι Πνεῦμ' ἁλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι διπλαί, σύντομοι.

Ἦχος Βαρύς Γα

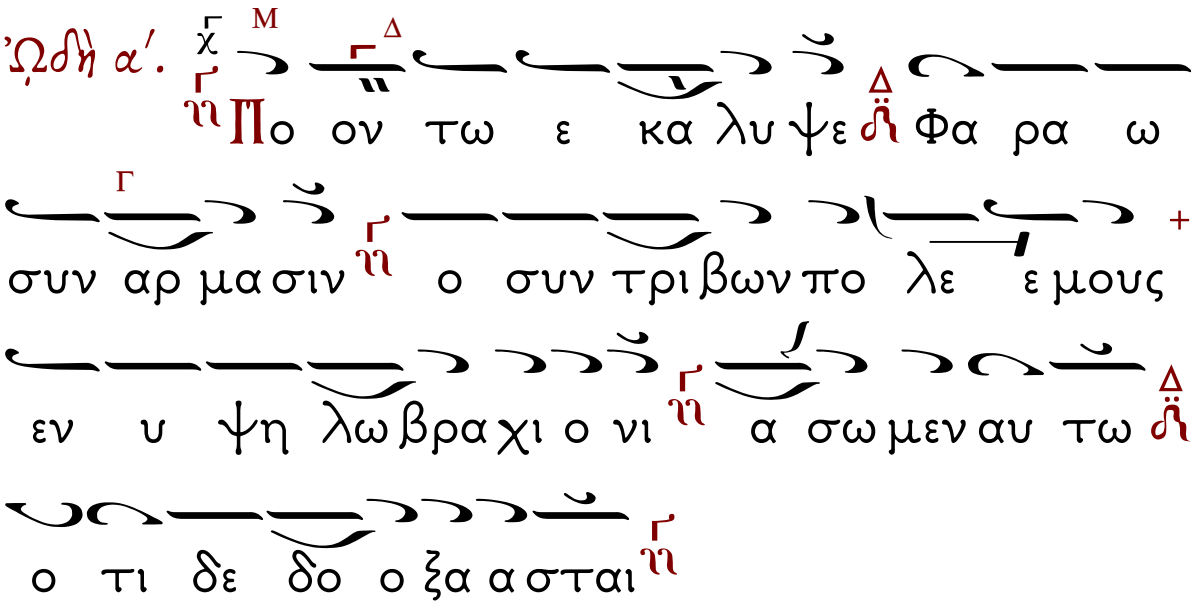

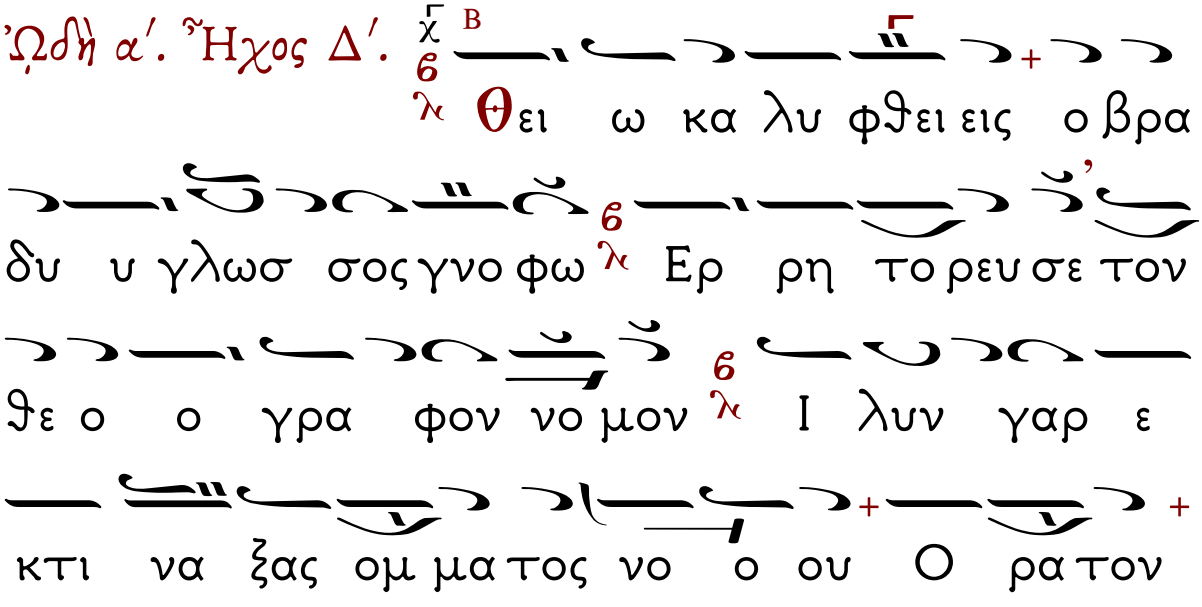

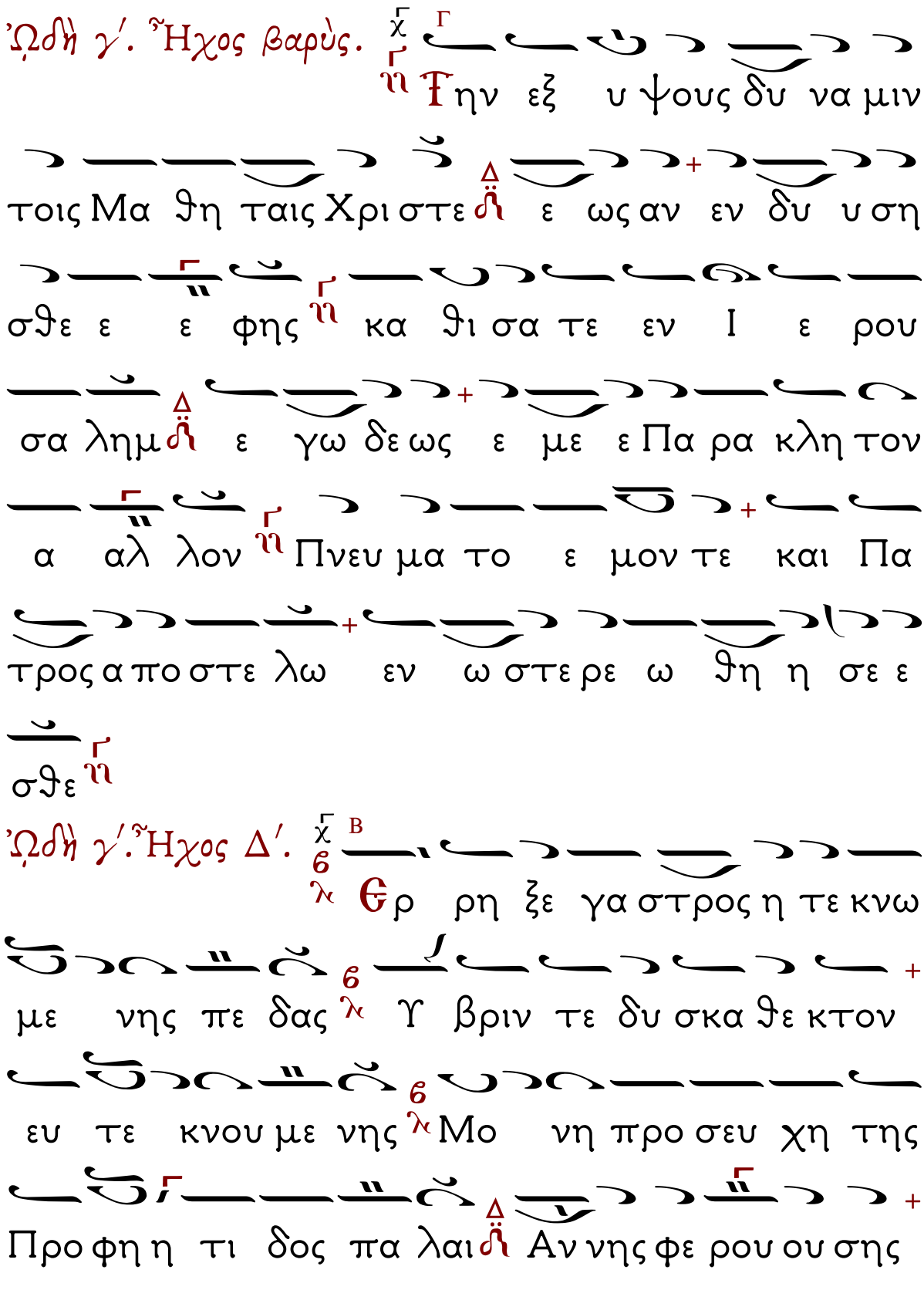
Ὠδὴ γ'. Ἦχος βαρύς.
Τ ην εξ υ ψους δυ να μιν
τοις Μα θη ταις Χρι στε ὴ ε ως αν εν δυ υ ση
σθε ε ε φης κα θι σα τε εν Ι ε ρου
σα λημ ὴ ε γω δε ως ε με ε Πα ρα κλη τον
α αλ λον Πνευ μα το ε μον τε και Πα
τρος α πο στε λω εν ω στε ρε ω θη η σε ε
σθε
Ὠδὴ γ'. Ἦχος Δ'.
Θρ ρη ξε γα στρος η τε κνω
με νης πε δας Υ βριν τε δυ σκα θε κτον
ευ τε κνου με νης Μο νη προ σευ χη της
Προ φη η τι δος πα λαι ὴ Αν νης φε ρου ου σης

πνευ μα συν τε τριμ με νον Προς τον δυ να

στην α΄ χορός και Θε ον των γνω σε ων

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος βαρύς. Κα τα νο ω ων ο προ

φη της την επ ε σχα τωνσου Χρι στε ε ε

λευ σιν α νε βο ο α την σην ει σα κη

κο α Κυ ρι ε δυ να στει αν ο τι παν τας

του σω ω σαι τους χρι στου ους σου ε λη η

λυ υ θας

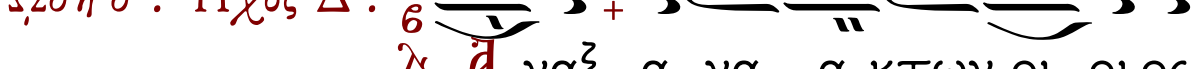

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος Δ΄. Ἀ ναξ α να α κτων οι οι ος

εξ οι ου μο νος Λο γος προ ελ θων Πα

τρος εξ α ναι τι ου Ι σο σθε νες σου Πνε ευ

μα τοις α πο στο λοις Νη μερ τες ε ξε πεμ

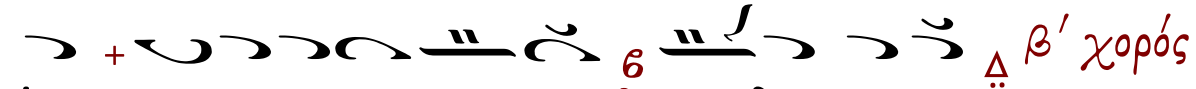
ψας ως ευ ερ γε της α δου ου σι

δο ξα τω κρα α τει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε′. Ἦχος βαρύς.

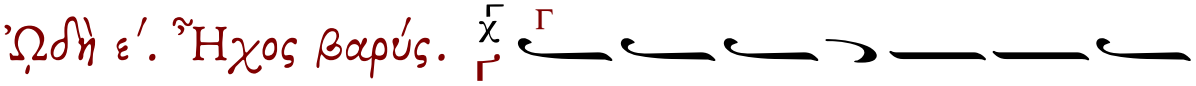
Το δι α τον φο βον σου

λη φθεν Κυ ρι ε εν γα στρι των προ φη των

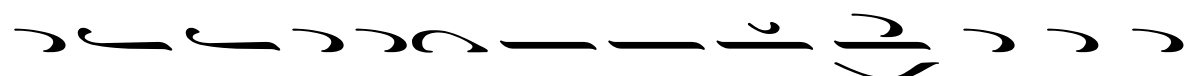
και κυ η θεν ε πι της γης Πνευ μα σω τη

ρι ι ας α πο στο λι κας καρ δι ας κτι

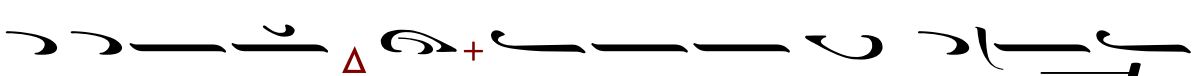
ζει κα θα ρας και εν τοις πι στοις ευ θε ες

ε γκαι νι ζε ται φως γαρ και ει ρη νη δι ο

τι τα σα προ στα αγ μα α τα

Ὠδὴ ε′. Ἦχος Δ′.

Ἅγι τη η ρι ον κα θαρ σιν

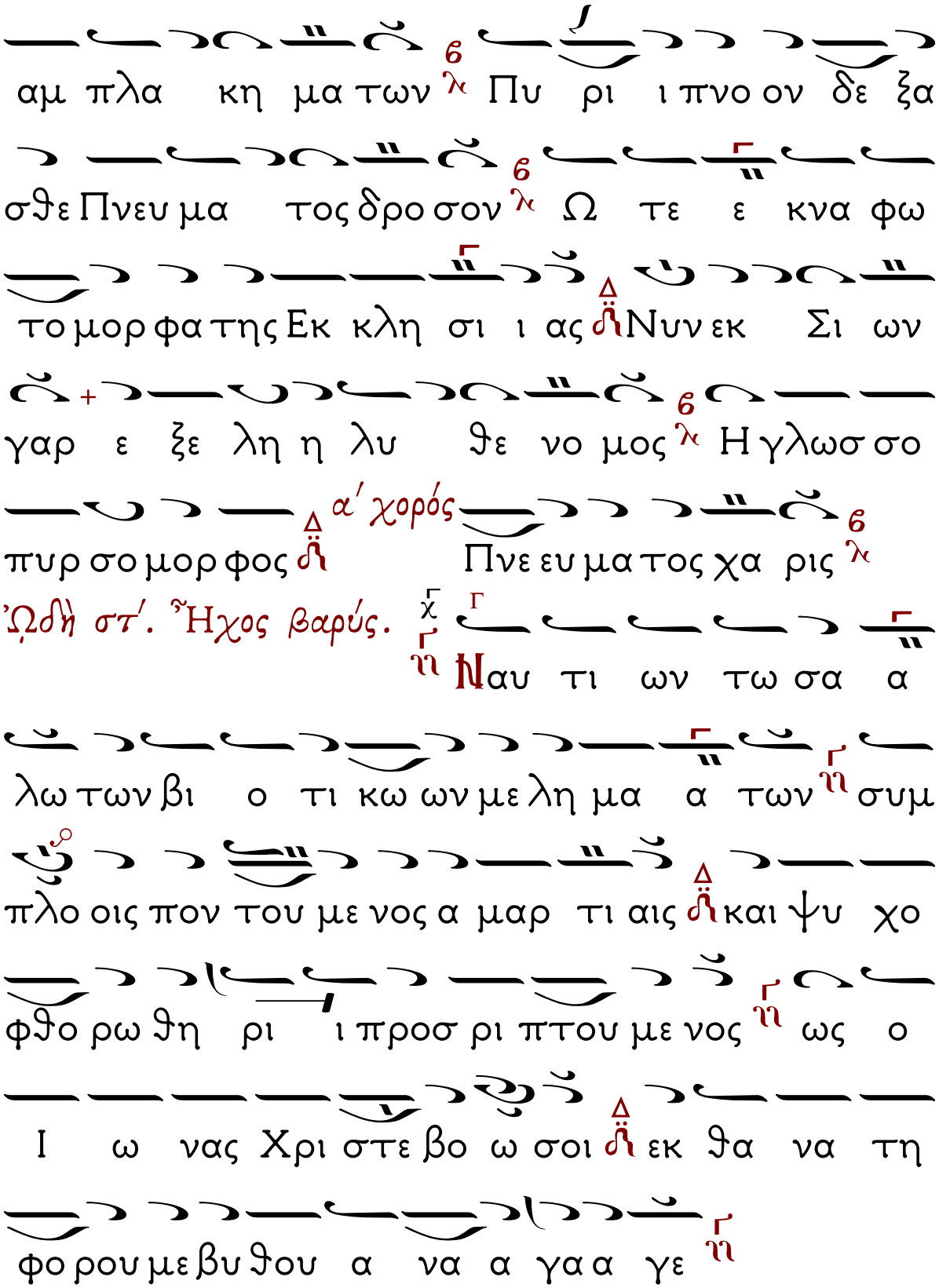
αμ πλα κη μα των Πυ ρι ι πνο ον δε ξα
σθε Πνευ μα τος δρο σον Ω τε ε κνα φω
το μορ φα της Εκ κλη σι ι ας Νυν εκ Σι ων
γαρ ε ξε λη η λυ θε νο μος Η γλωσ σο
πυρ σο μορ φος Πνε ευ μα τος χα ρις
Ὠδὴ στ'. Ἦχος βαρύς.
Ναυ τι ων τω σα α
λω των βι ο τι κω ων με λη μα α των συμ
πλο οις πον του με νος α μαρ τι αις και ψυ χο
φθο ρω θη ρι ι προσ ρι πτου με νος ως ο
Ι ω νας Χρι στε βο ω σοι εκ θα να τη
φο ρου με βυ θου α να α γα α γε

Ὠδὴ στ'. Ἦχος Δ'. Β

Ἱ λα σμος η μιν Χρι στε και

σω τη ρι α Ο Δε σπο της ε λαμ ψας εκ

της Παρ θε νου Ιν ως προ φη η την θη

ρος εκ θα λατ τι ου Στερ νων Ι ω ναν

της φθο ρα ας δι αρ πα σης Ο λον τον Α

δαμ β' χορός παγ γε νη η πε πτω κο τα

Ὠδὴ ζ'. Ἦχος βαρύς. Γ

Οι εν κα μι νω του πυ

ρος εμ βλη θε εν τες ο σι οι παι αι δες

το πυρ εις δρο ο σον με τε βα λον δι α

της υ μνω δι ι ας ου τω βο ω ω ων τες

ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

Ὠδὴ ζ′. Ἦχος Δ′.

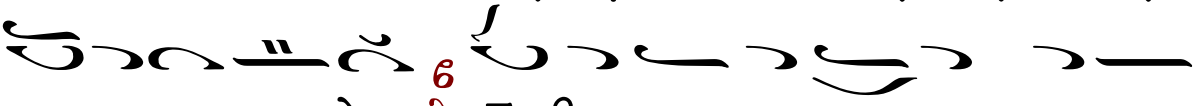

χορός

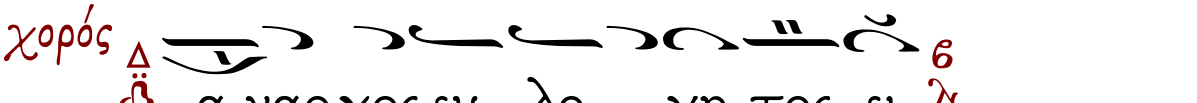

β′ χορός: Ὠδὴ η′. Ἦχος Βαρύς.

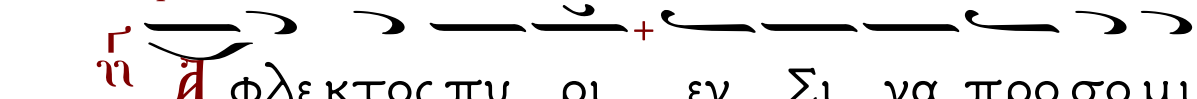

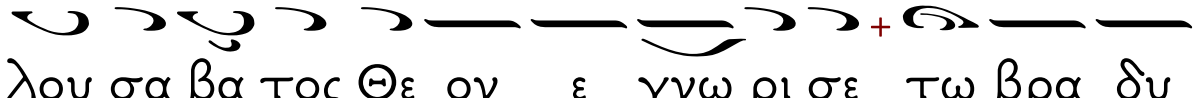

γλωσ σω και δυ ση η χω Μω σει νη και παι δας

ζη λος Θε ου τρεις α να λω τους τω πυ ρι

υ μνω δου ους ε δει ξε νη παν τα τα ερ γα τον

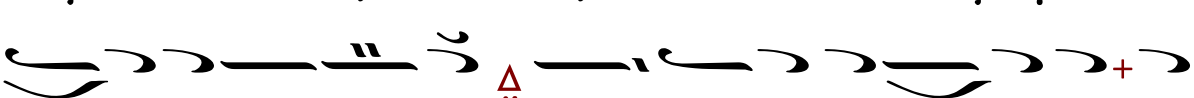
Κυ ριον υ μνει τε δη και υ περ υ ψου ου τε εις

παν τας τους αι ω ω νας νη

Ὠδὴ η′. Ἦχος Δ′.
Λυ ει τα δε σμα και δρο σι

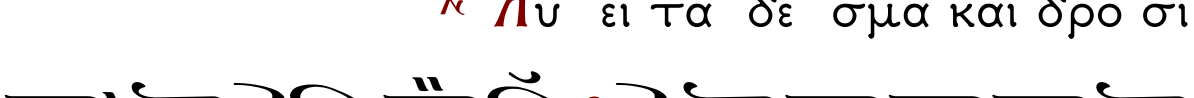
ι ζει την φλο γα Ο τρισ σο φεγ γης της

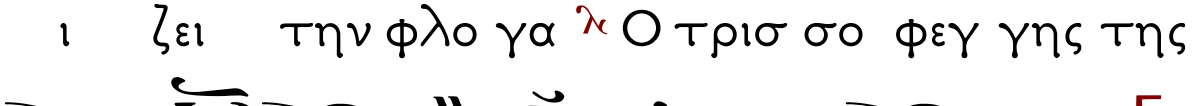
θε αρ χι ας τυ πος Υ μνου σι παι αι

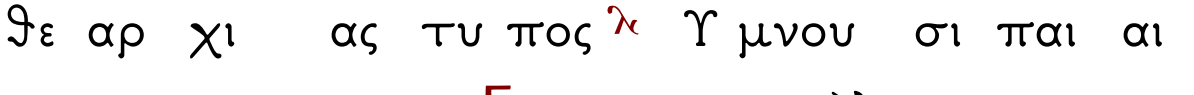
δες δη ευ λο γει ει δε τον μο νον δη Σω τη η

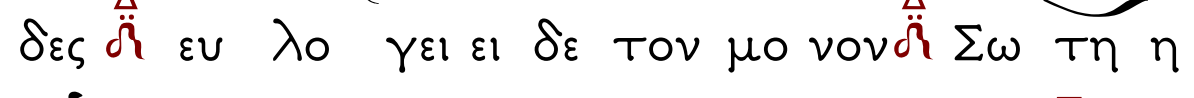
ρα και παν τουρ γον ως ευ ερ γε την Η δη

μι ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι

6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Θ΄ Ὠδή,
Ἦχος βαρύς Γα.

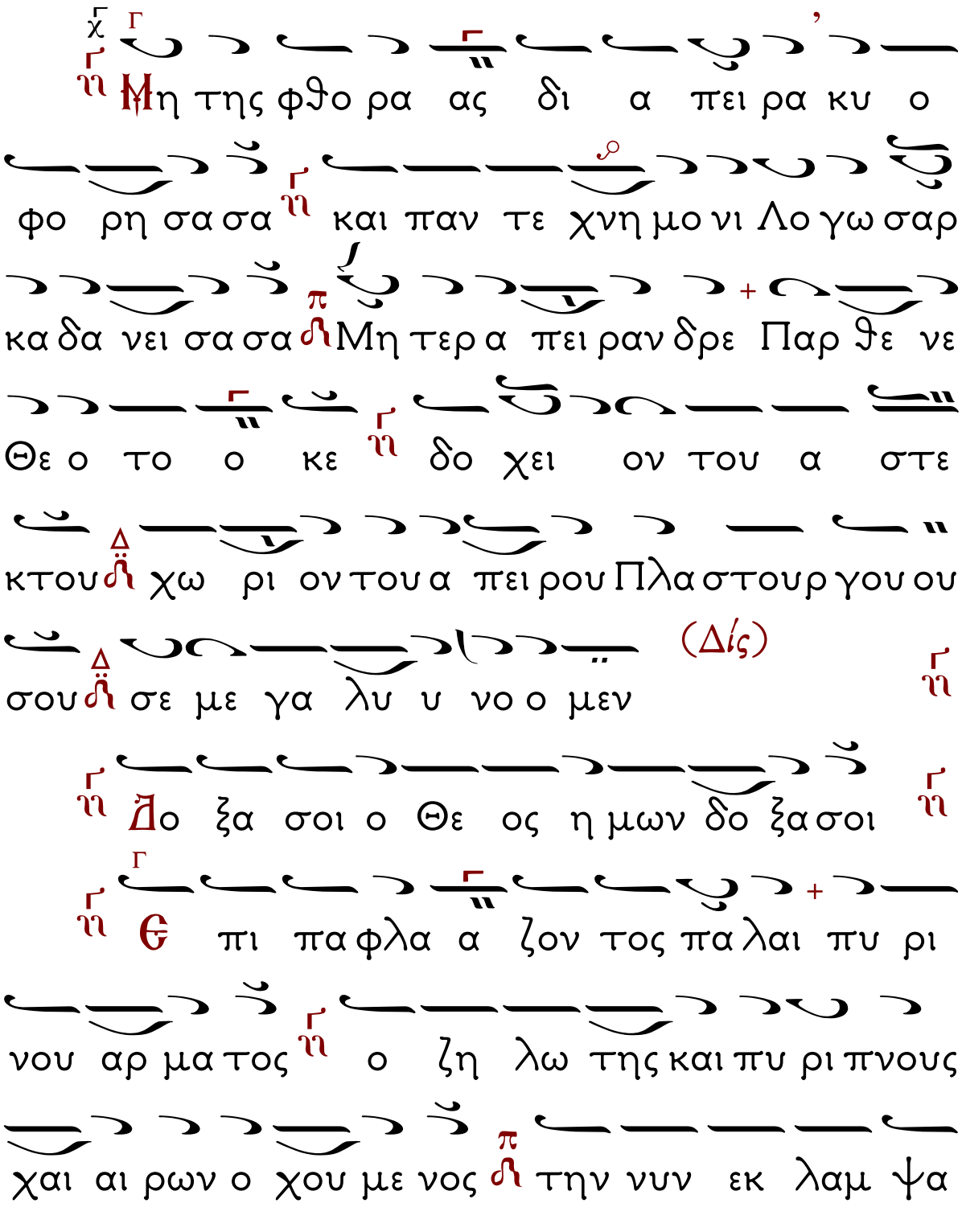

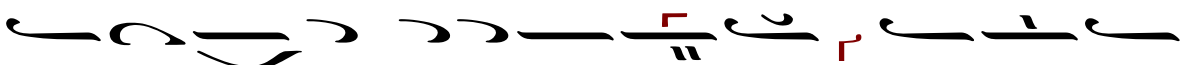
σαν ε πι πνοι αν ε δη η λου εξ υ ψους

Α πο στο λοις υφ ης κα τα λαμ φθεν τες την

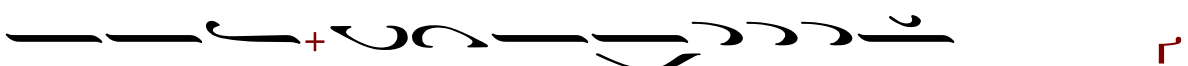
Τρι α δα πα σιν ε γνω ω ρι ι σαν

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι

Νο μου των φυ σε ων δι χα ξε ε νον

η κου ε το των Μα θη των της μι ας γαρ φω

νης α πη χου με ε νης Πνευ μα τος χα ρι τι οι

κι λως ε νη χου ουν το λα οι φυ λαι και

γλω ω ωσ σαι τα θει α με γα λει α της Τρι

α δος γνω σιν μυ ου ου με ε νοι

Θ′ Ὠδὴ. Ἦχος δ′.

Χαι ροις Α νασ σα α μη

τρο πα αρ θε νον κλε ος Α παν γαρ ευ

δι νη τον ευ λα λονστο μα Ρη τρε ευ ων

ου σθενει σε μελ πειν α ξι ως Ι λιγ γι α

δε νους α πας σου τον το κον Νο ειν ο θεν σε

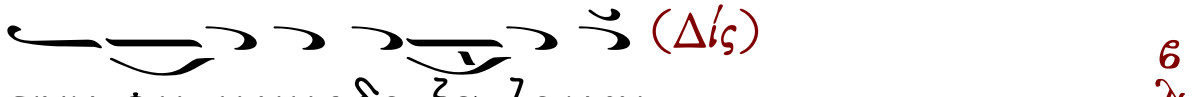
συμ φω ω νως δο ξα ζο μεν

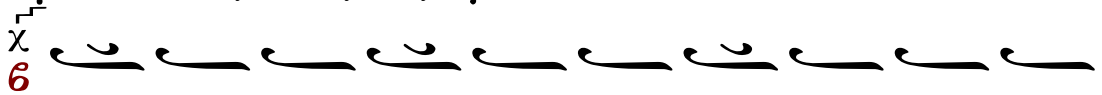
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Ἅ πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα

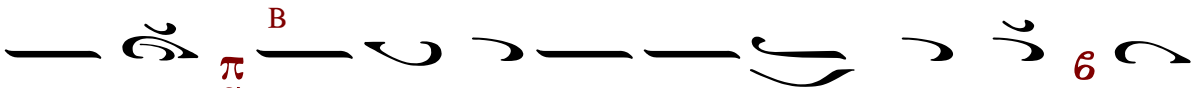
κλη του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε

τε ραις γλωσ σαις λα λου ουν τες κα θως το

Πνευ μα ε δι δου

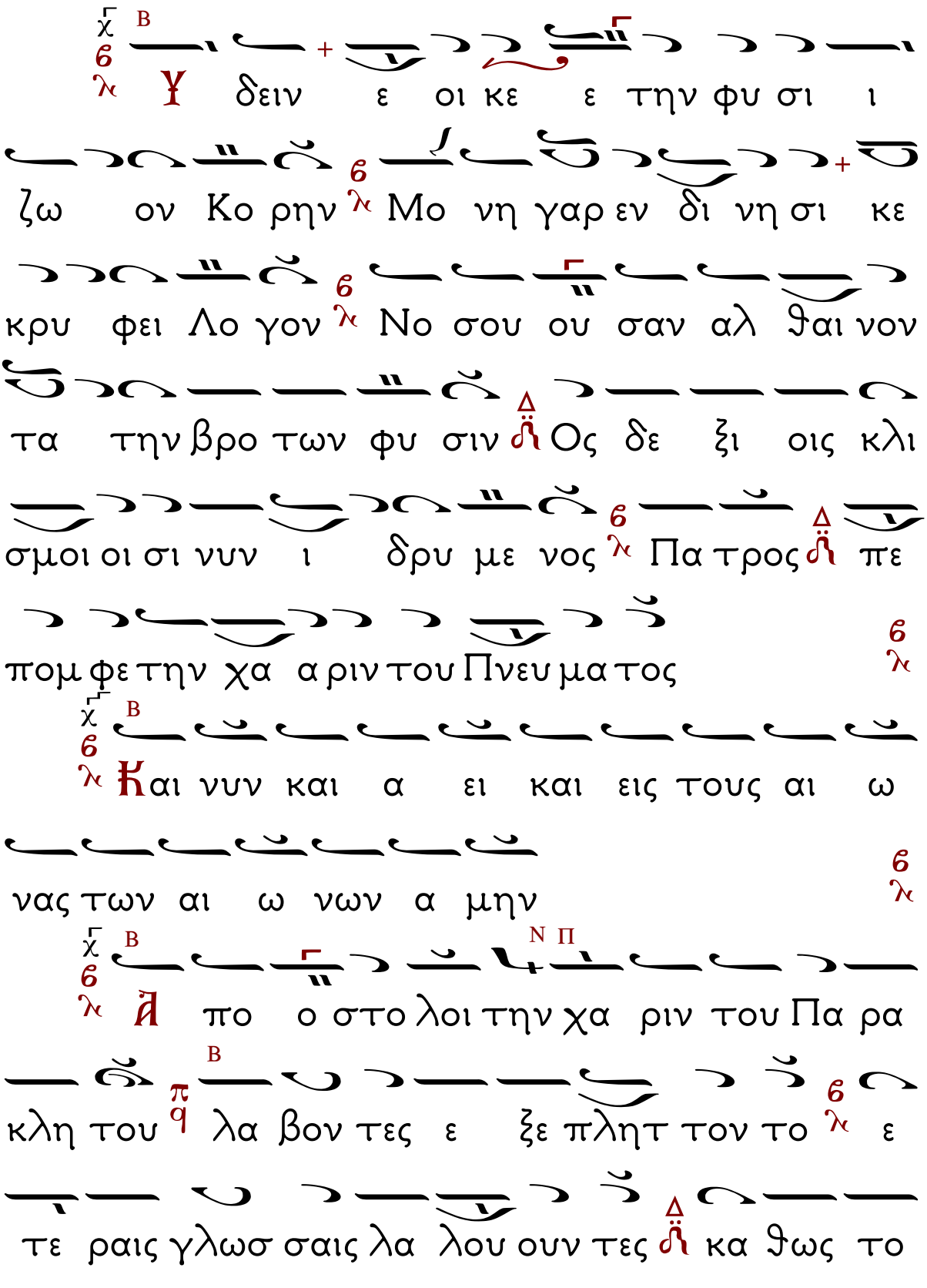
δειν ε οι κε ε την φυ σι ι
ζω ον Κο ρην Μο νη γαρ εν δι νη σι κε
κρυ φει Λο γον Νο σου ου σαν αλ θαι νον
τα την βρο των φυ σιν Ος δε ξι οις κλι
σμοι οι σι νυν ι δρυ με νος Πα τρος πε
πομ φε την χα α ριν του Πνευ μα τος
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Δο πο ο στο λοι την χα ριν του Πα ρα
κλη του λα βον τες ε ξε πλητ τον το ε
τε ραις γλωσ σαις λα λου ουν τες κα θως το

Θ΄ Ὠδὴ. Ἦχος Βαρύς.

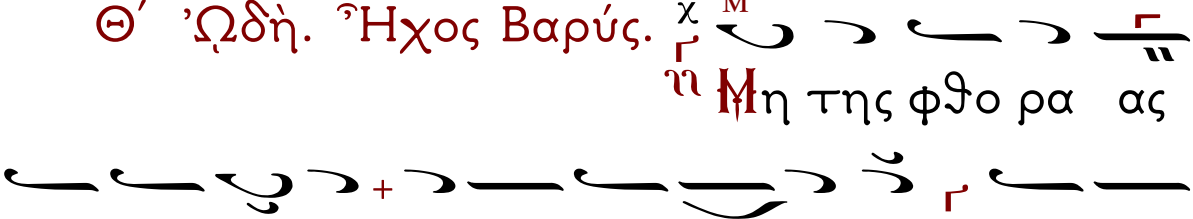

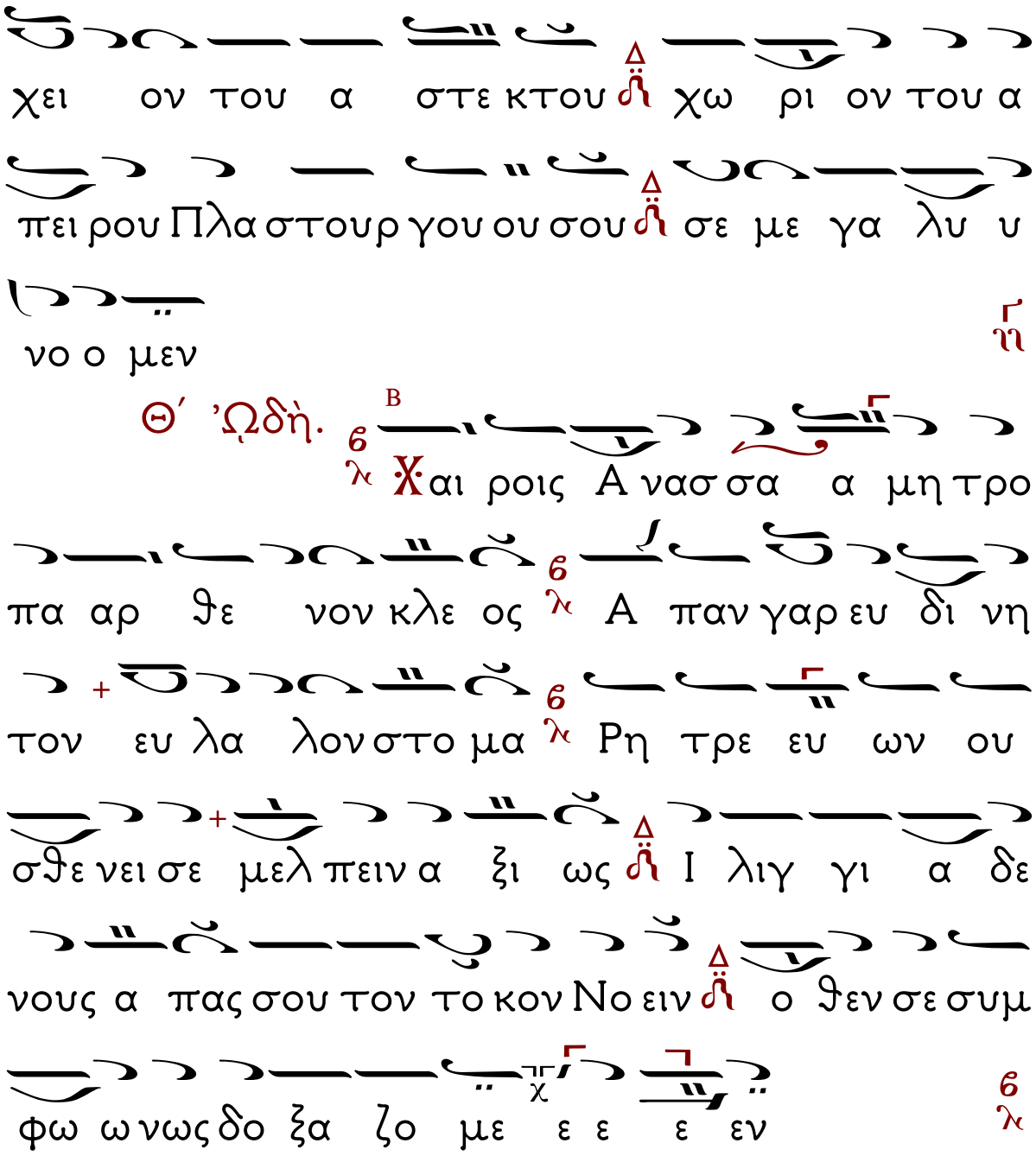
χει ον του α στε κτου χω ρι ον του α
πει ρου Πλα στουρ γου ου σου σε με γα λυ υ
νο ο μεν
Θ΄ Ὠδὴ.
Χαι ροις Α νασ σα α μη τρο
πα αρ θε νον κλε ος Α παν γαρ ευ δι νη
τον ευ λα λον στο μα Ρη τρε ευ ων ου
σθε νει σε μελ πειν α ξι ως Ι λιγ γι α δε
νους α πας σου τον το κον Νο ειν ο θεν σε συμ
φω ω νως δο ξα ζο με ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάρια τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος Γα

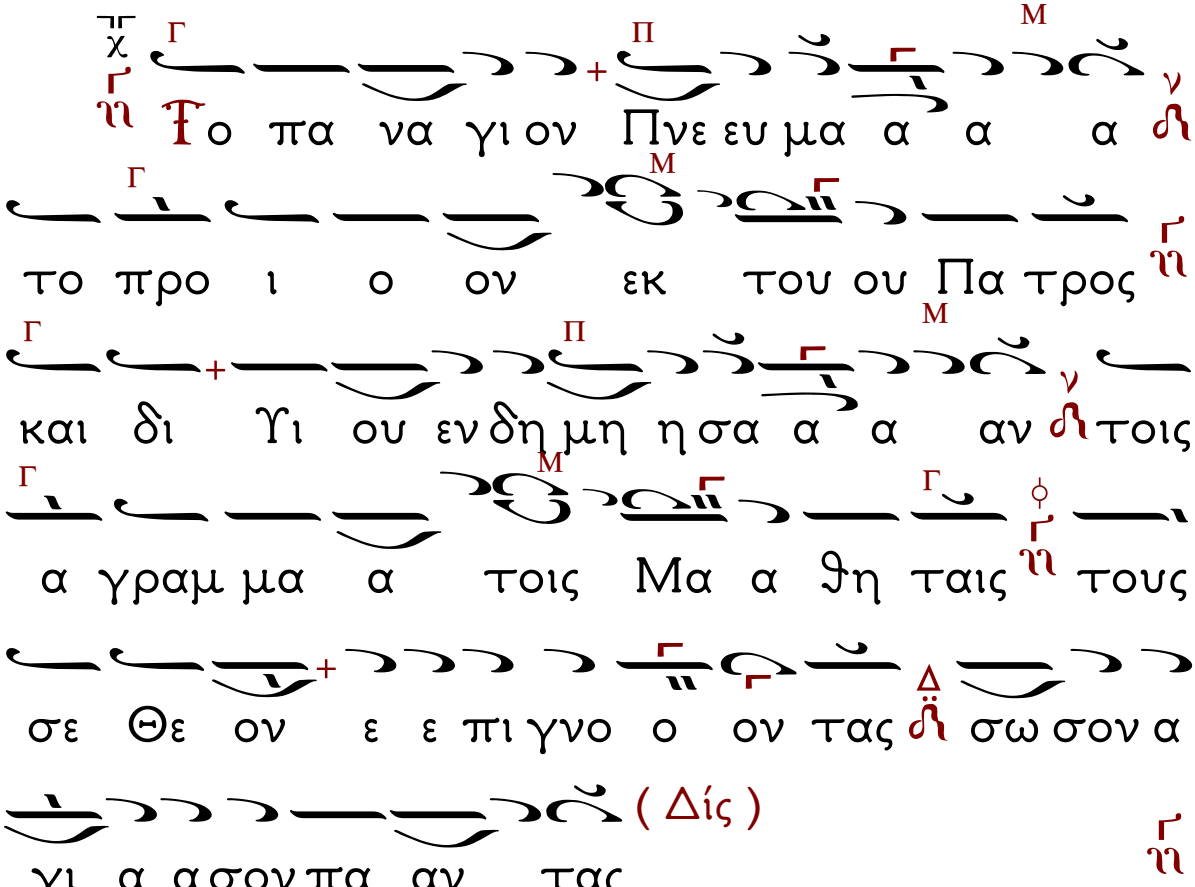

Ἕτερον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

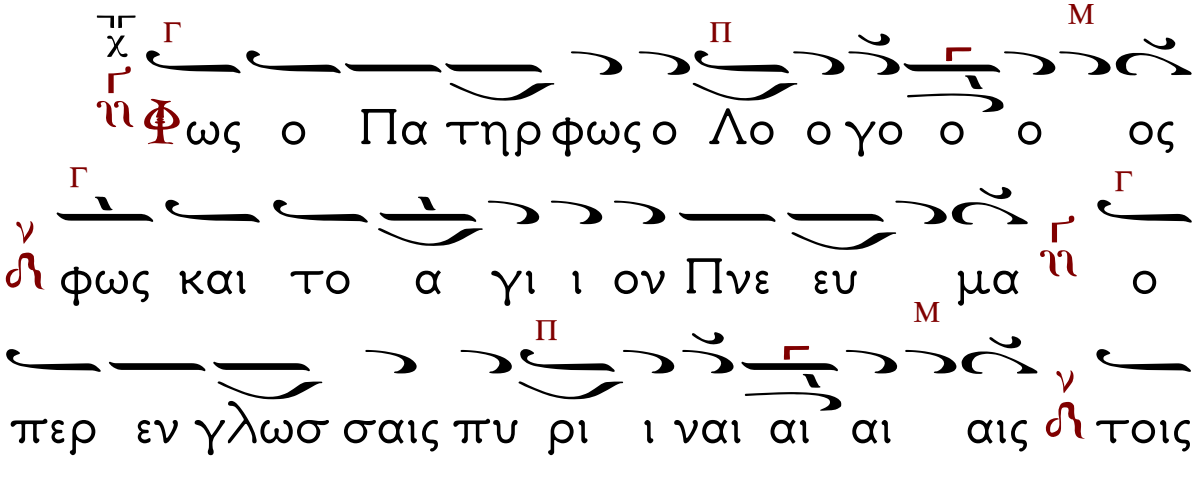

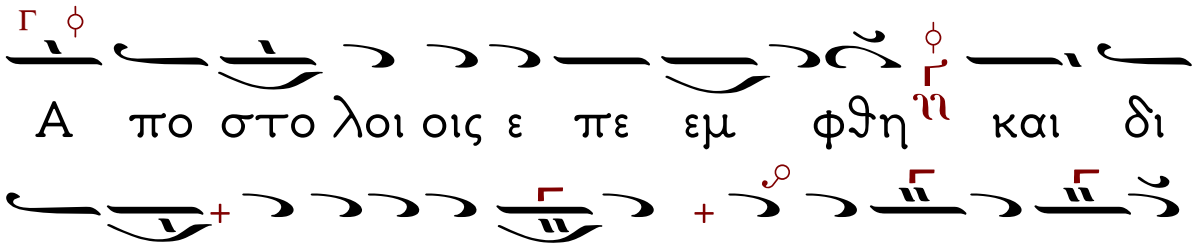
Α πο στο λοι οις ε πε εμ φθη και δι
αυ του πα ας ο κο ο σμος φω τα γω γει ει ται

ὁ β΄ χορός

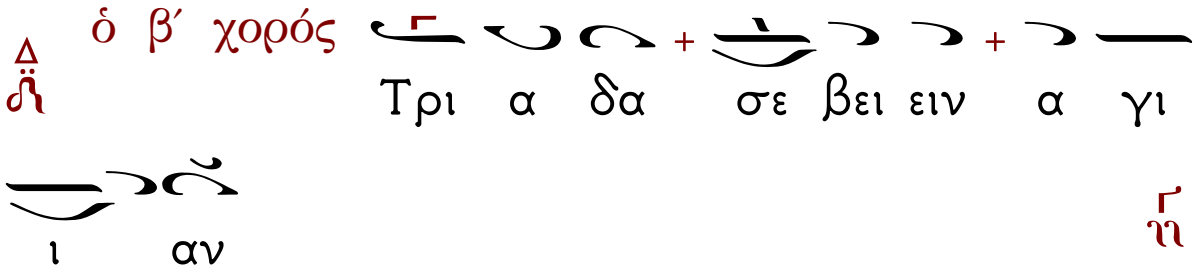
Τρι α δα σε βει ειν α γι
ι αν

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

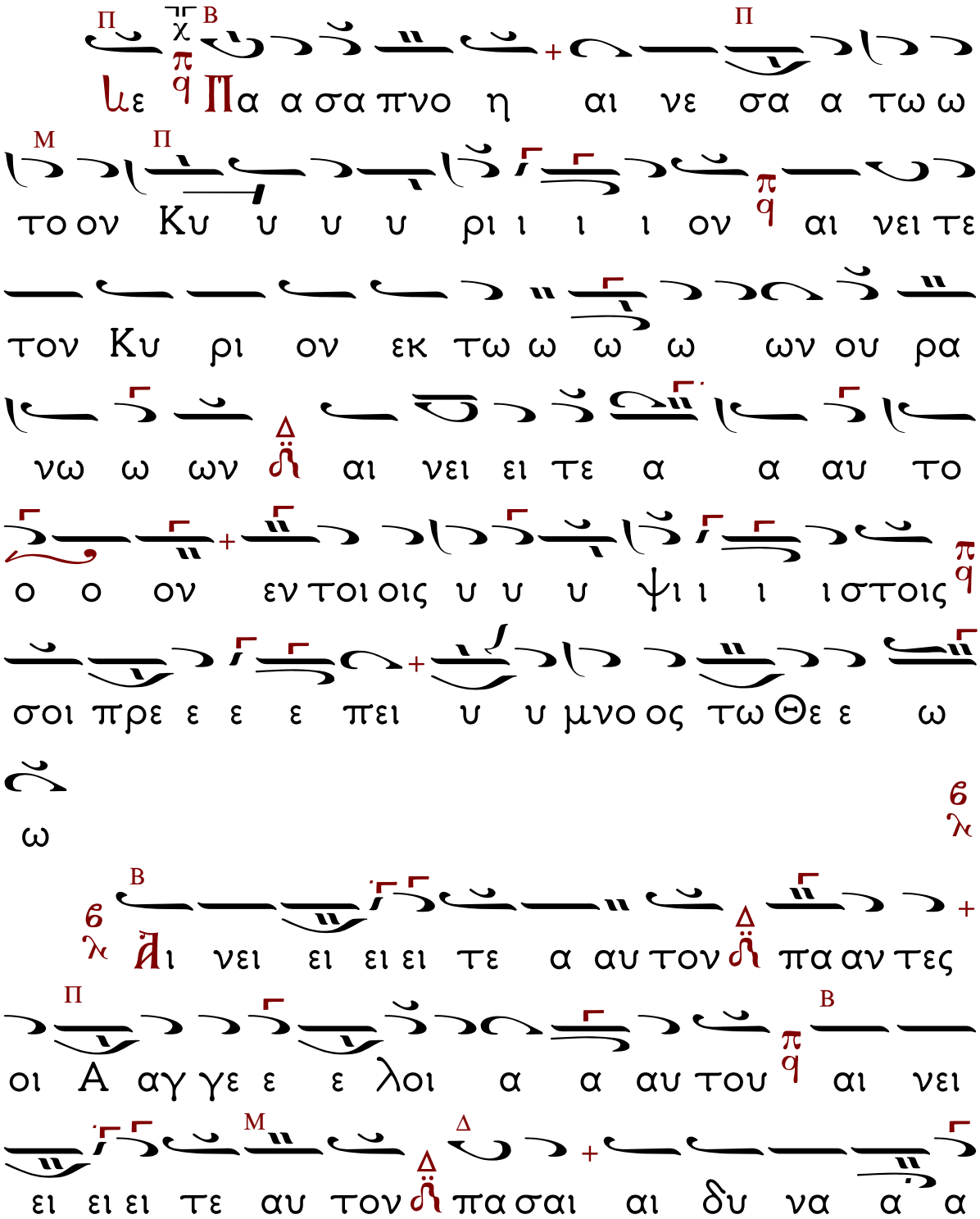

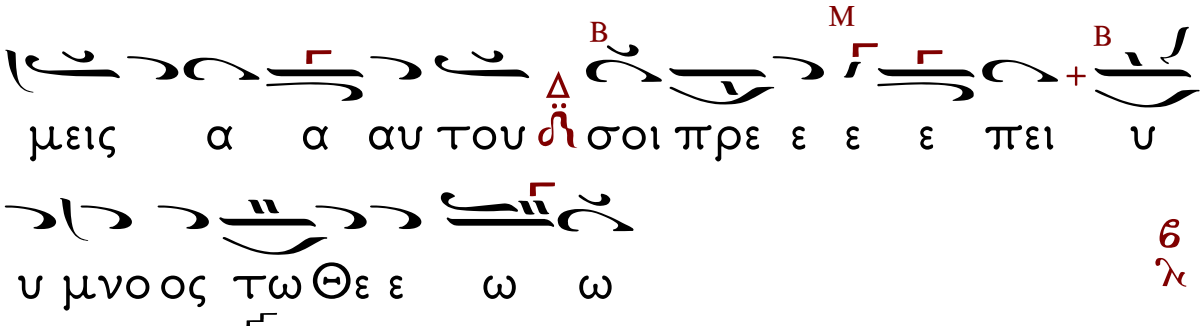
μεις α α αυ του σοι πρε ε ε ε πει υ
υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Στίχ.

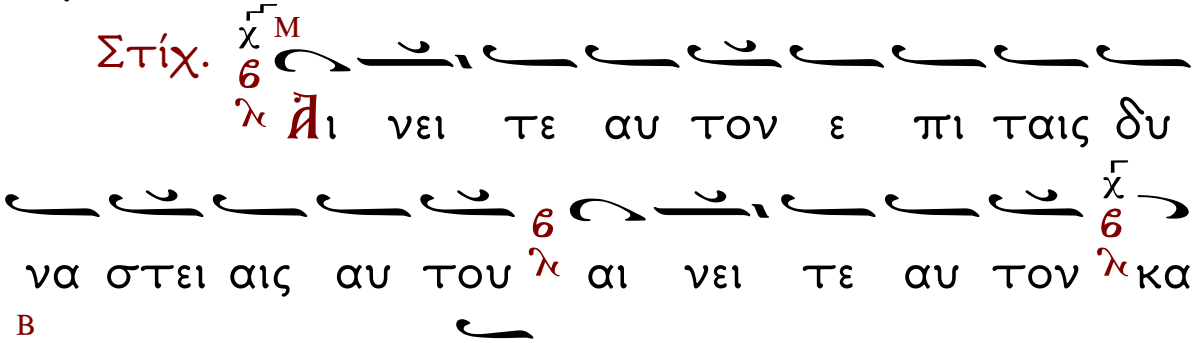
Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα
τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
του

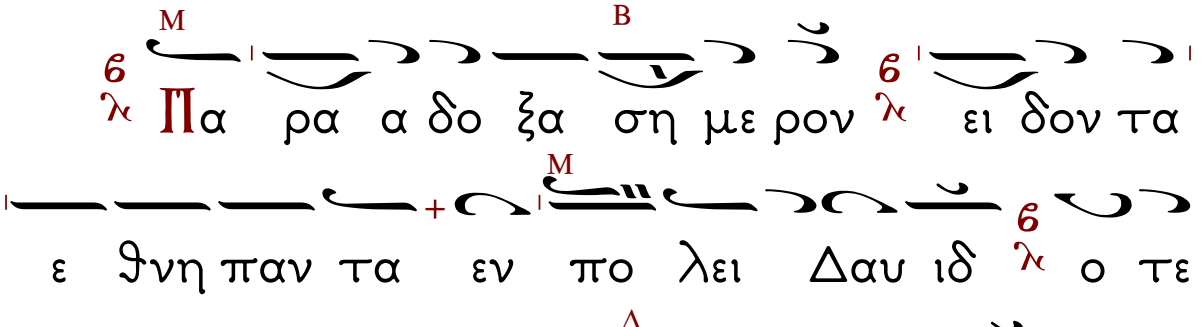
Πα ρα α δο ξα ση με ρον ει δον τα
ε θνη παν τα εν πο λει Δαυ ιδ ο τε
το Πνευ μα κα τη ηλ θε το α γι ον εν
πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε η γο ο
ρος Λου κα ας α πε φθεγ ξα το φη σι

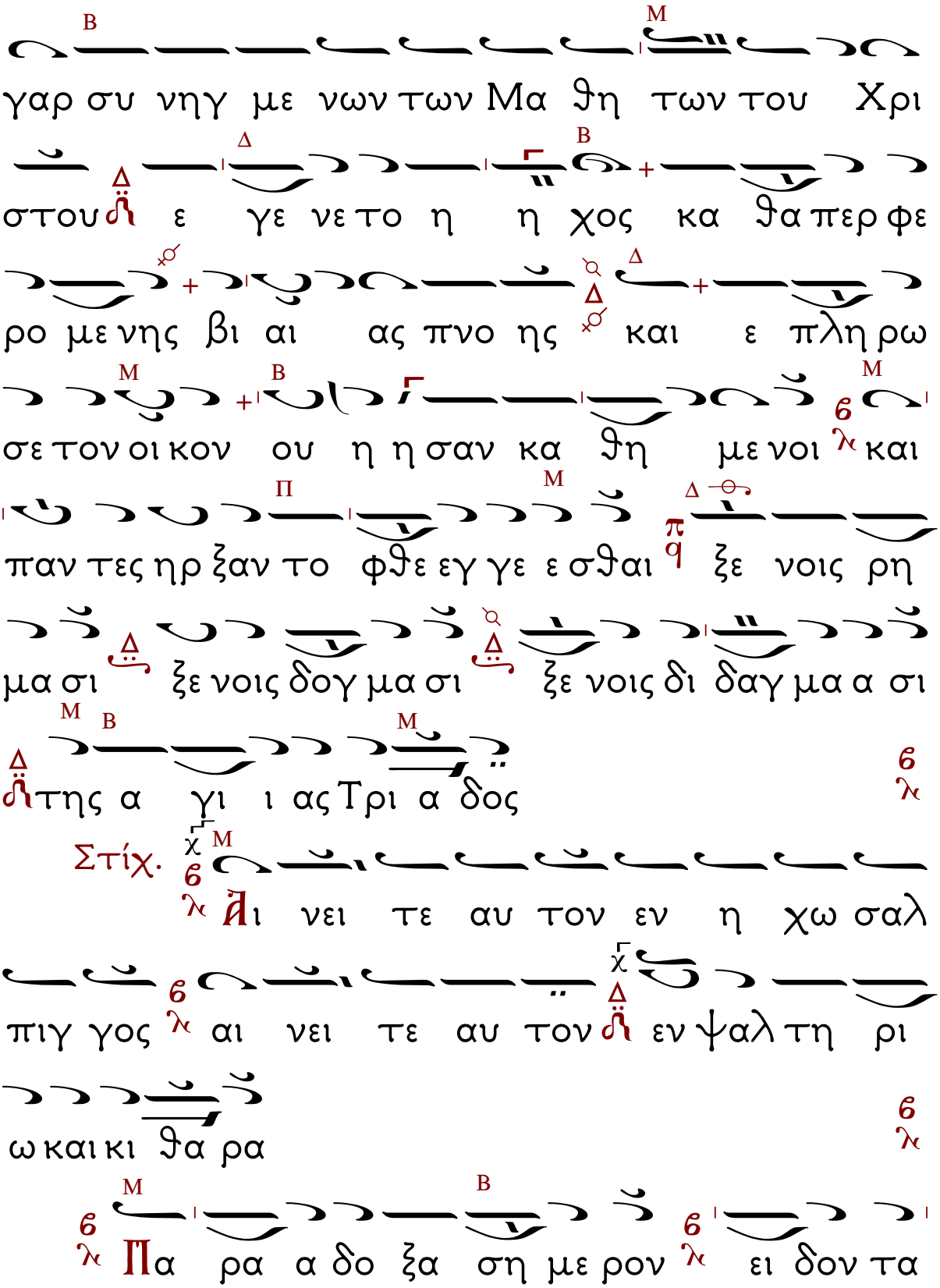
γαρ συ νηγ με νων των Μα θη των του Χρι
στου ε γε νε το η η χος κα θα περ φε
ρο με νης βι αι ας πνο ης και ε πλη ρω
σε τον οι κον ου η η σαν κα θη με νοι και
παν τες ηρ ξαν το φθε εγ γε ε σθαι ξε νοις ρη
μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δαγ μα α σι
της α γι ι ας Τρι α δος
Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
πιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι
ω και κι θα ρα
Πα ρα α δο ξα ση με ρον ει δον τα

ε θνη παν τα εν πο λει Δαυ ιδ ο τε
το Πνευ μα κα τη ηλ θε το α γι ον εν
πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε η γο ο
ρος Λου κα ας α πε φθεγ ξα το φη σι
γαρ συ νηγ με νων των Μα θη των του Χρι
στου ε γε νε το η η χος κα θα περ φε
ρο με νης βι αι ας πνο ης και ε πλη ρω
σε τον οι κον ου η η σαν κα θη με νοι και
παν τες ηρ ξαν το φθε εγ γε ε σθαι ξε νοις ρη μα
σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δαγ μα α σι
της α γι ι ας Τρι α δος

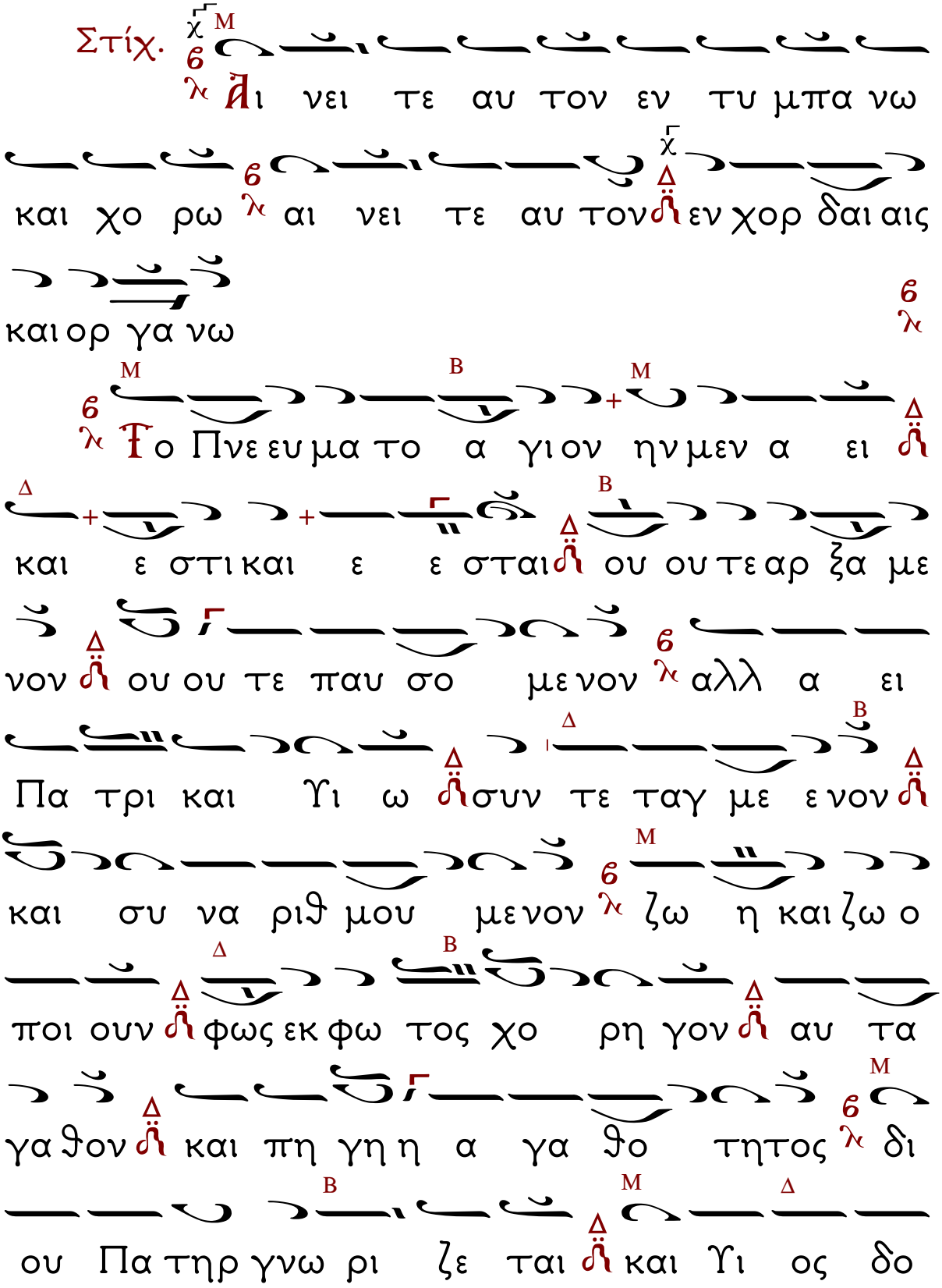
Στίχ.
Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω
και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις
και ορ γα νω
Το Πνε ευ μα το α γι ον ην μεν α ει
και ε στι και ε ε σται ου ου τε αρ ξα με
νον ου ου τε παυ σο με νον αλλ α ει
Πα τρι και Υι ω συν τε ταγ με ε νον
και συ να ριθ μου με νον ζω η και ζω ο
ποι ουν φως εκ φω τος χο ρη γον αυ τα
γα θον και πη γη η α γα θο τητος δι
ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι ος δο

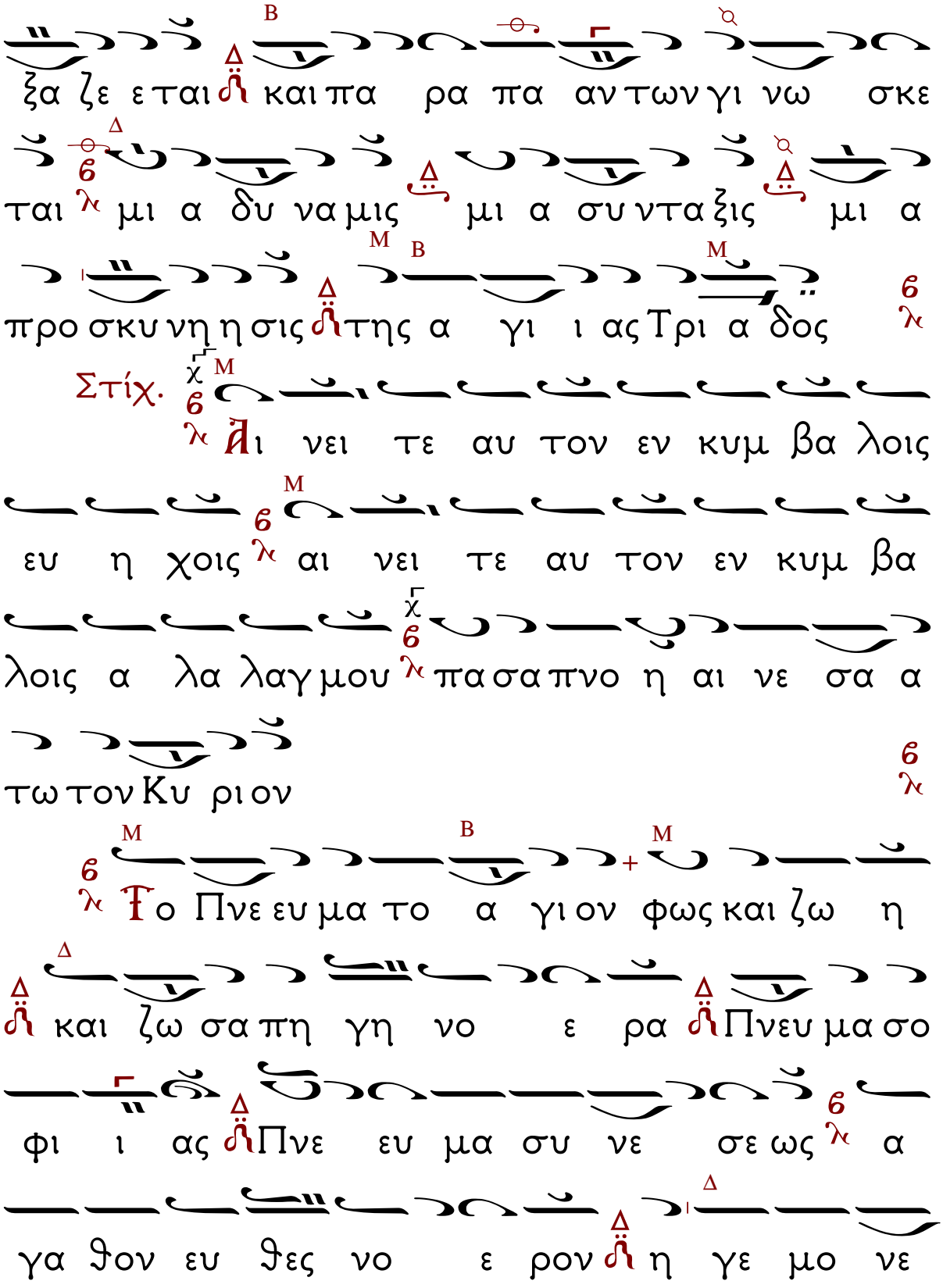
ξα ζε ε ται και πα ρα πα αν των γι νω σκε
ται μι α δυ να μις μι α συ ντα ξις μι α
προ σκυ νη η σις της α γι ι ας Τρι α δος
Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α
τω τον Κυ ριον
Το Πνε ευ μα το α γι ον φως και ζω η
και ζω σα πη γη νο ε ρα Πνευ μα σο
φι ι ας Πνε ευ μα συ νε σε ως α
γα θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νε

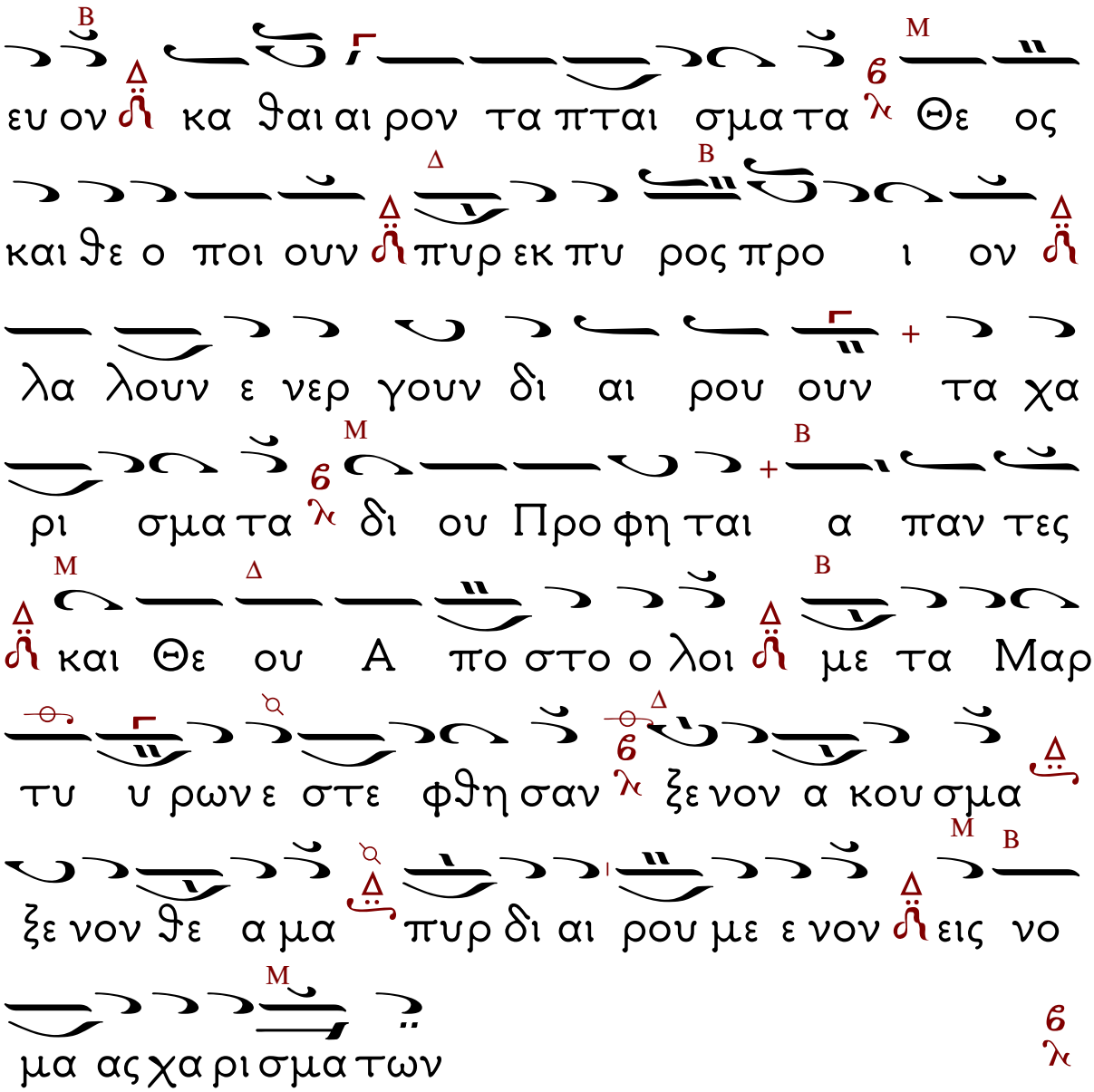
ευ ον κα θαι αι ρον τα πται σμα τα Θε ος
και θε ο ποι ουν πυρ εκ πυ ρος προ ι ον
λα λουν ε νερ γουν δι αι ρου ουν τα χα
ρι σμα τα δι ου Προ φη ται α παν τες
και Θε ου Α πο στο ο λοι με τα Μαρ
τυ υ ρων ε στε φθη σαν ξε νον α κου σμα
ξε νον θε α μα πυρ δι αι ρου με ε νον εις νο
μα ας χα ρι σμα των

Ἦχος λ Πα

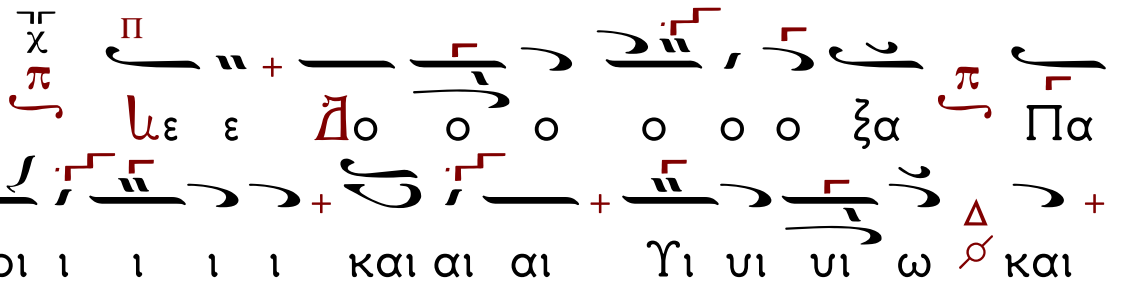
Αε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα
τρι ι ι ι ι και αι αι Υι υι υι ω και

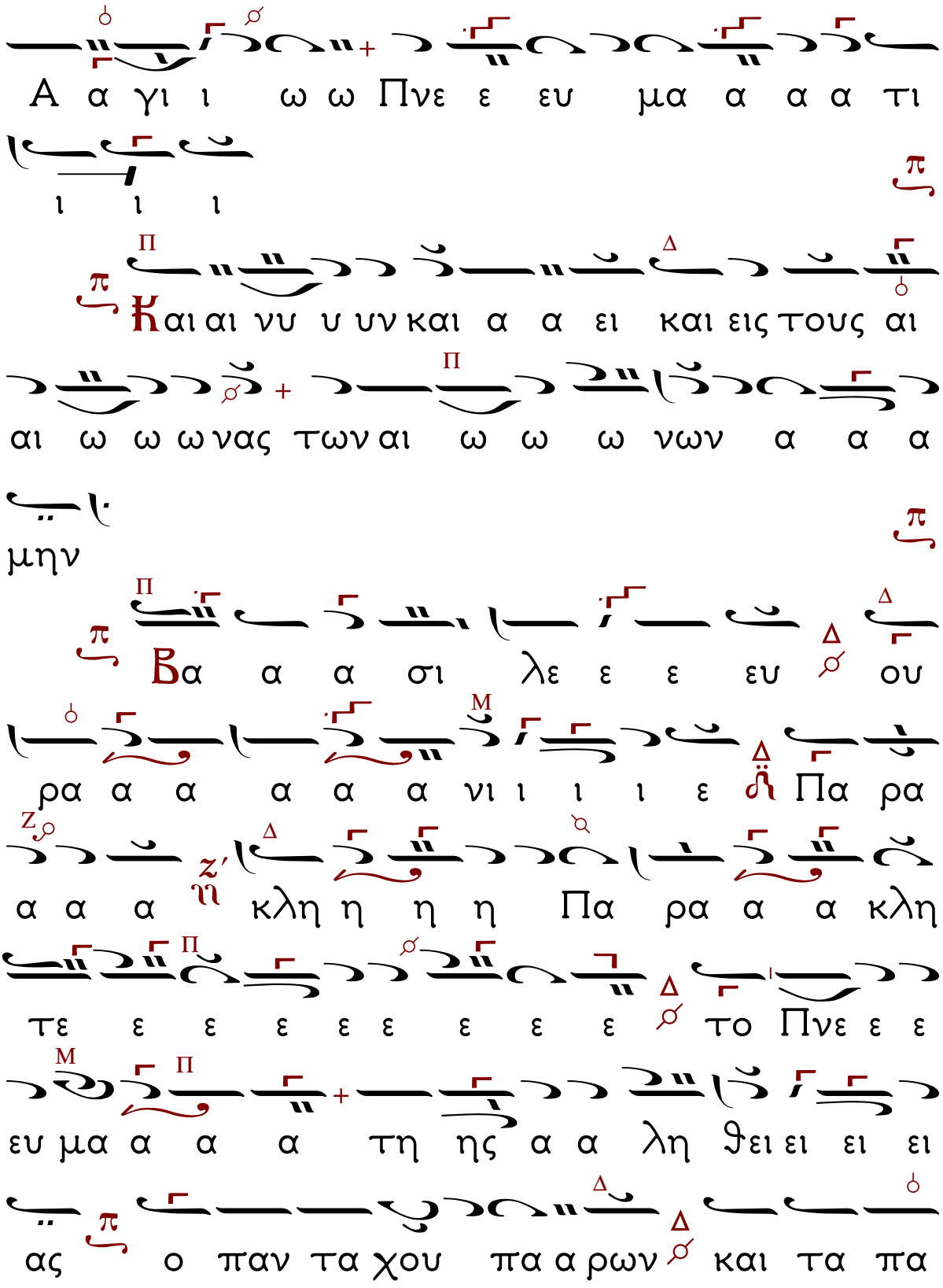
Α α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι
ι ι ι
Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
μην
Βα α α σι λε ε ε ευ ου
ρα α α α α α νι ι ι ι ε Πα ρα
α α α κλη η η Πα ρα α α κλη
τε ε ε ε ε ε ε ε ε το Πνε ε ε
ευ μα α α α τη ης α α λη θει ει ει ει
ας ο παν τα χου πα α ρων και τα πα

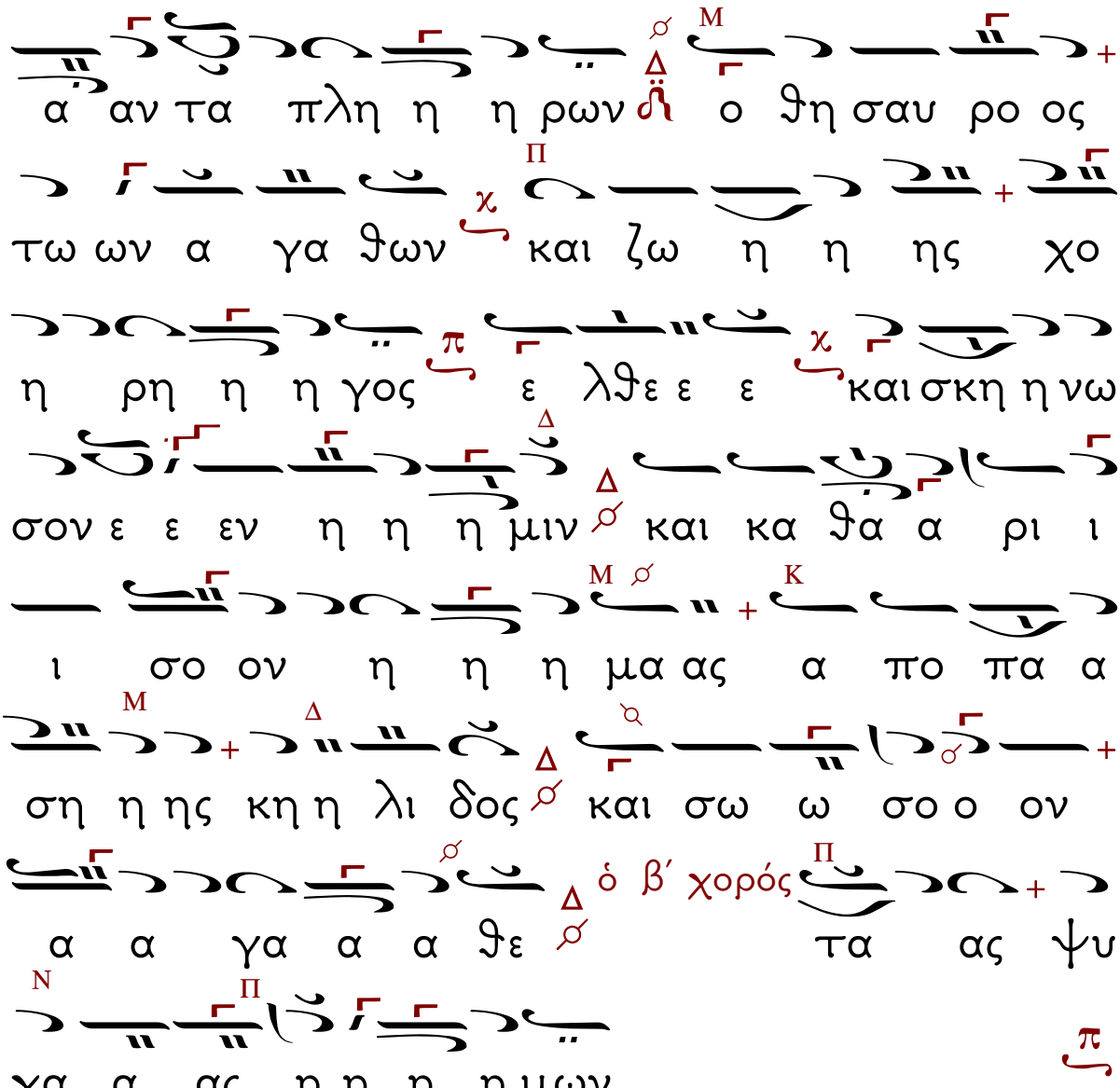
α αν τα πλη η η ρων ο θη σαυ ρο ος
τω ων α γα θων και ζω η η ης χο
η ρη η η γος ε λθε ε ε και σκη η νω
σον ε ε εν η η η μιν και κα θα α ρι ι
ι σο ον η η η μα ας α πο πα α
ση η ης κη η λι δος και σω ω σο ο ον
α α γα α α θε τα ας ψυ
χα α ας η η η η μων
ὁ β΄ χορός

27-05-2018 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων
ὑπό Βασιλείου Κιαμηλίδη.

Ἦχος λ Πα

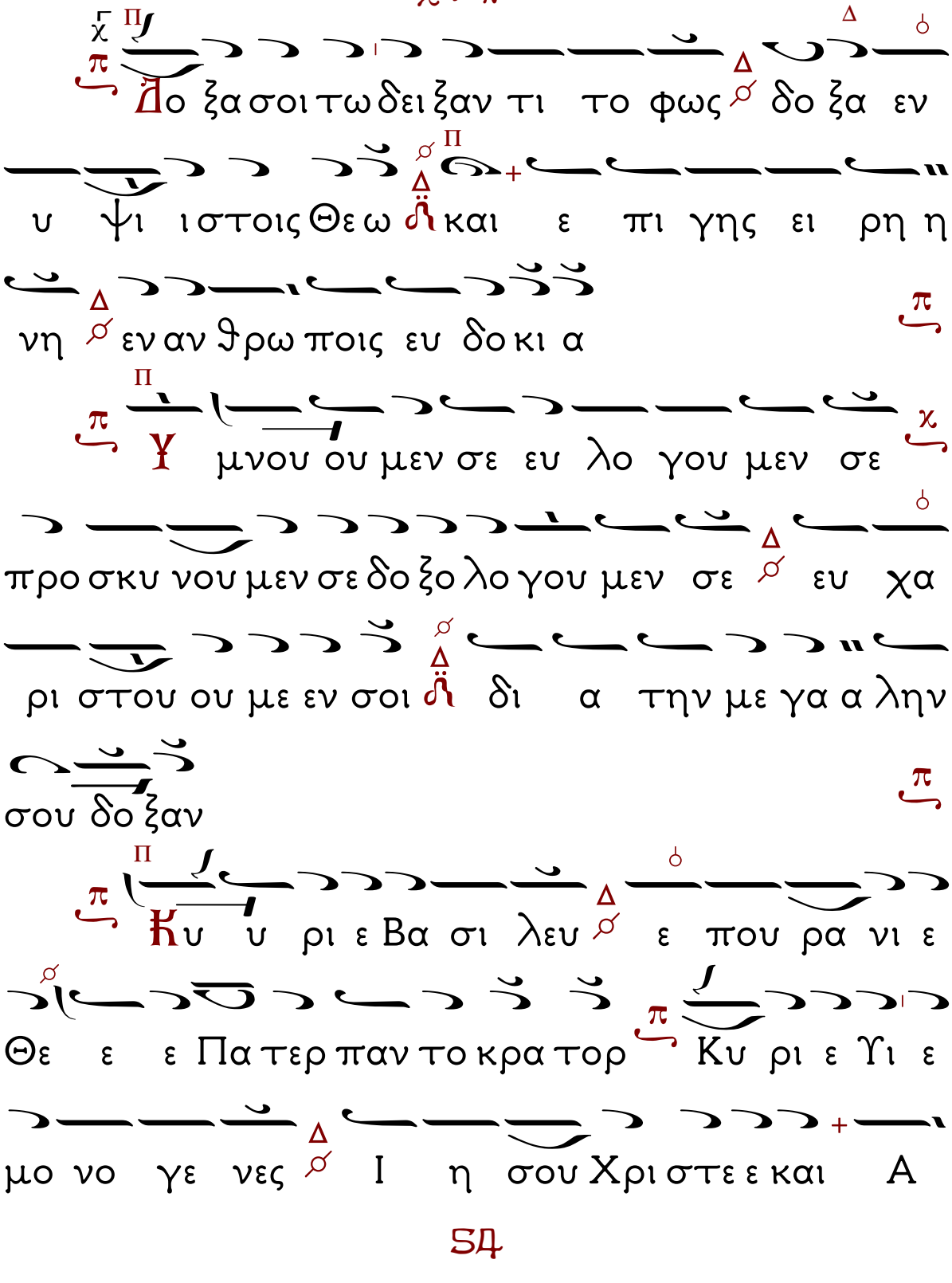

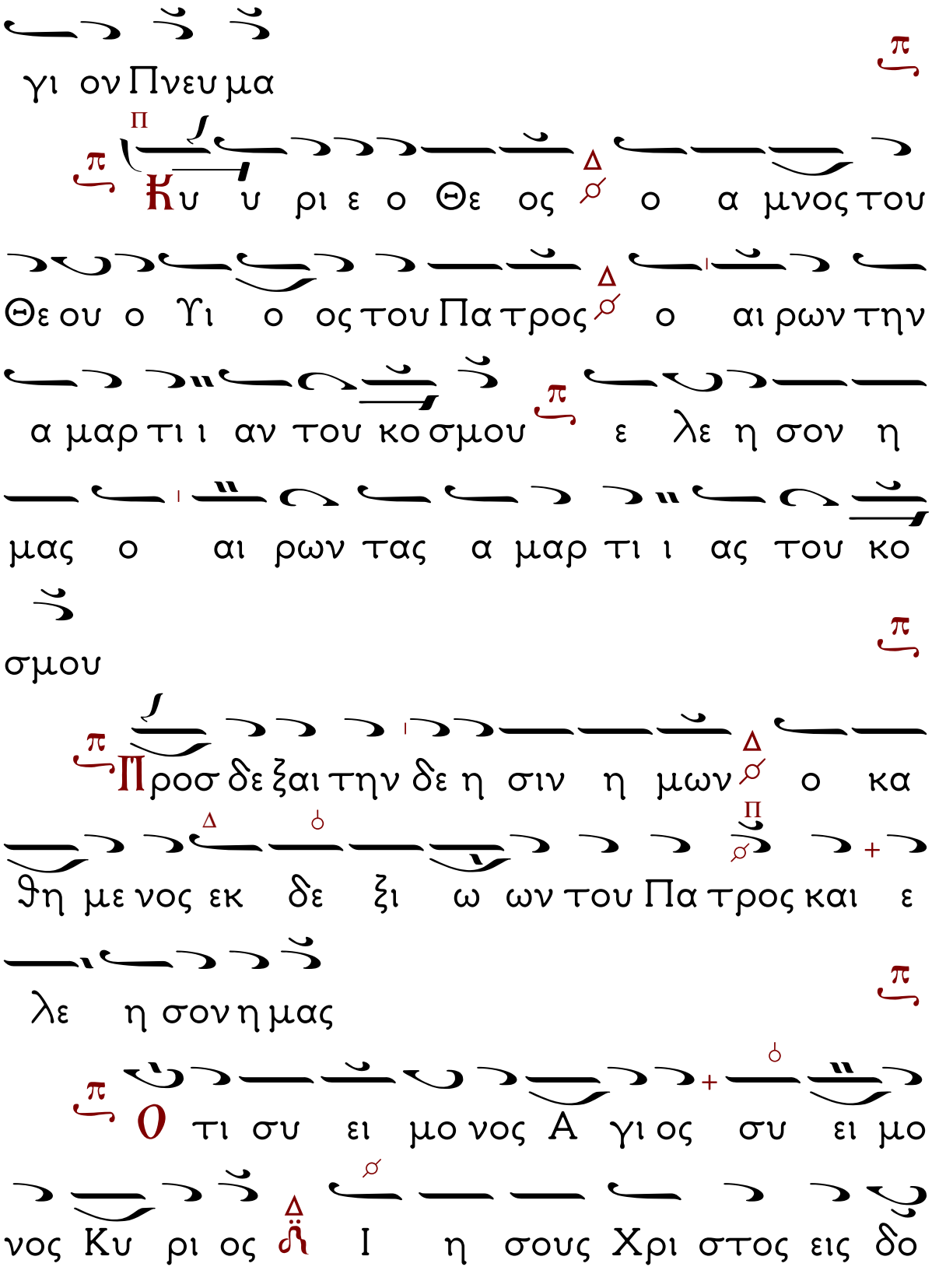
γι ον Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του
Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι ρων την
α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον η
μας ο αι ρων τας α μαρ τι ας του κο
σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο
νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

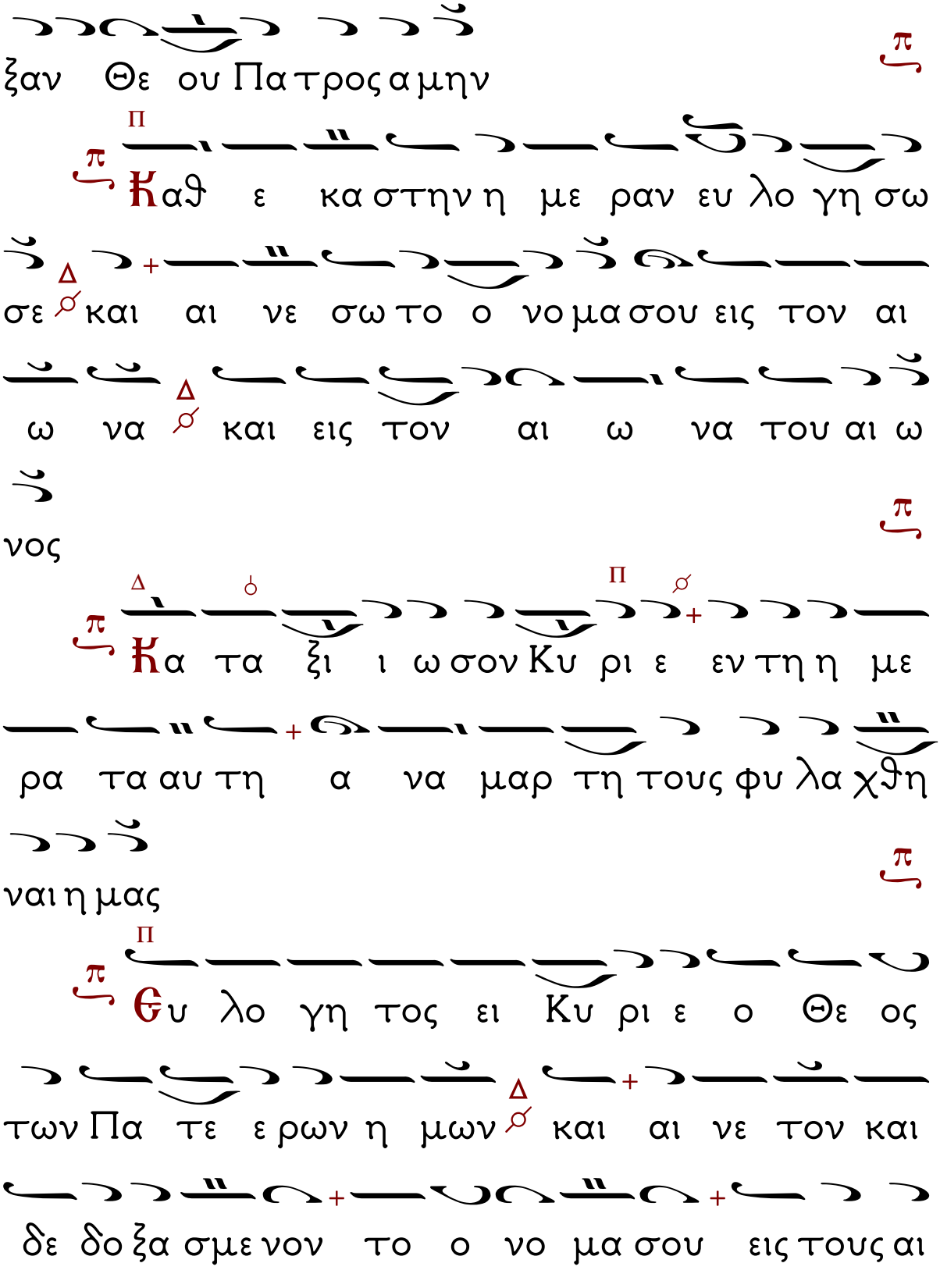
ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι
ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και
δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

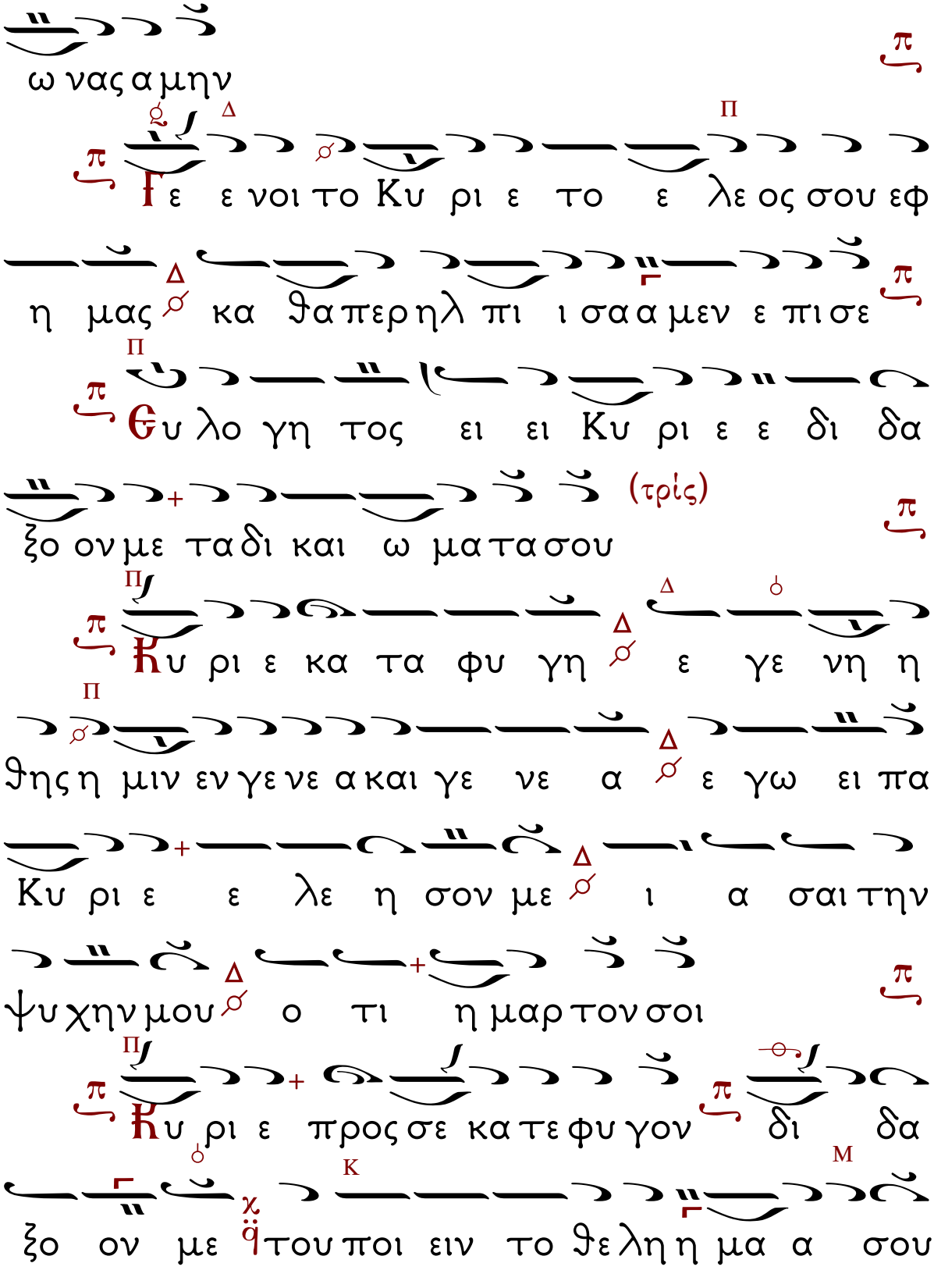
ω νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι σε
Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου
(τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την
ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα
ξο ον με το ποι ειν το θε λη μα α σου

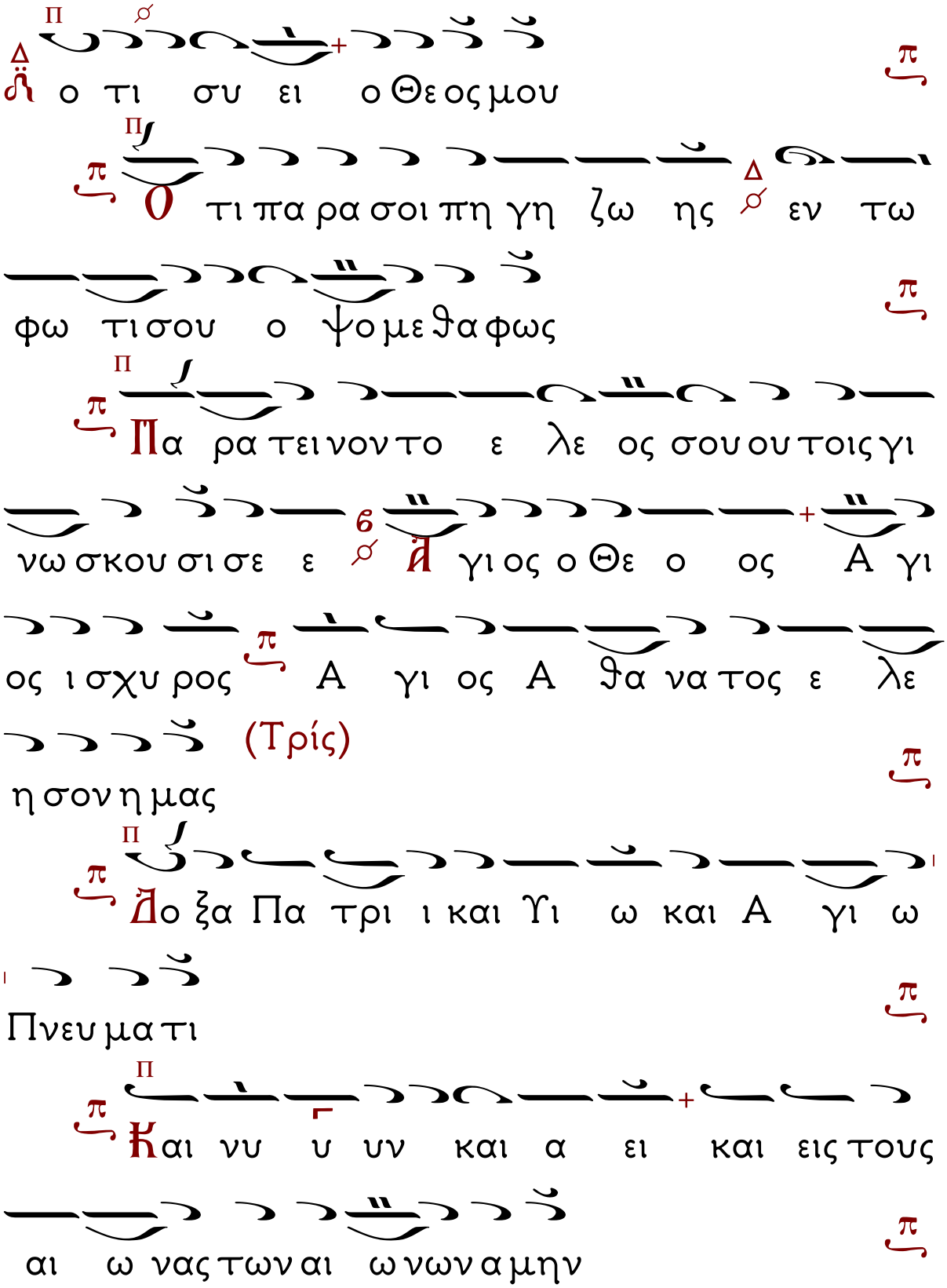
Ὅτι συ ει ο Θεος μου
Ὁ τι παρα σοι πηγη ζωης εν τω
φωτι σου ο ψομεθα φως
Παρατεινον το ελεος σου τοις γι
νωσκουσι σε Ἅγιος ο Θεος Αγι
ος ισχυρος Αγιος Αθανατος ελε
ησον ημας (Τρίς)
Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω
Πνευματι
Και νυν και αει και εις τους
αιωνας των αιωνων αμην

μας

Ἀσματικὸν.

ος

ος

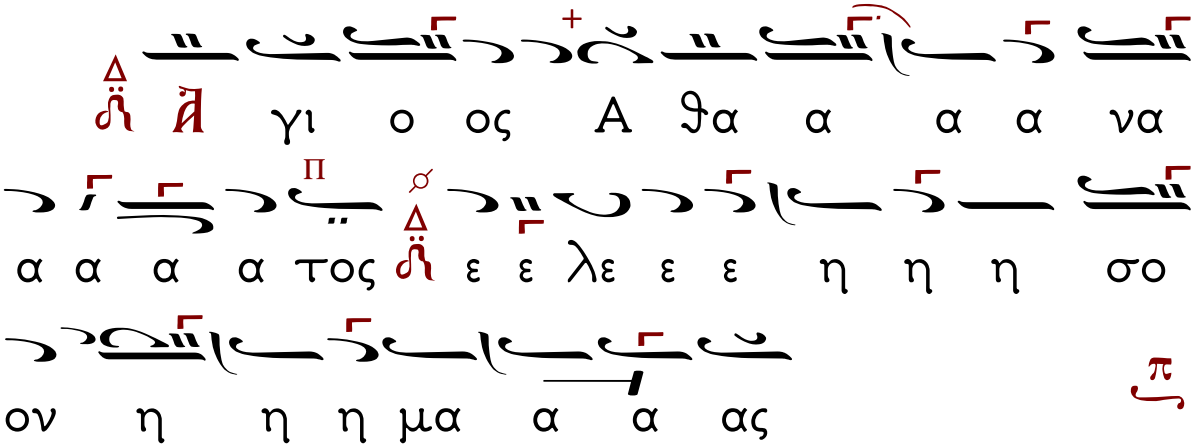

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

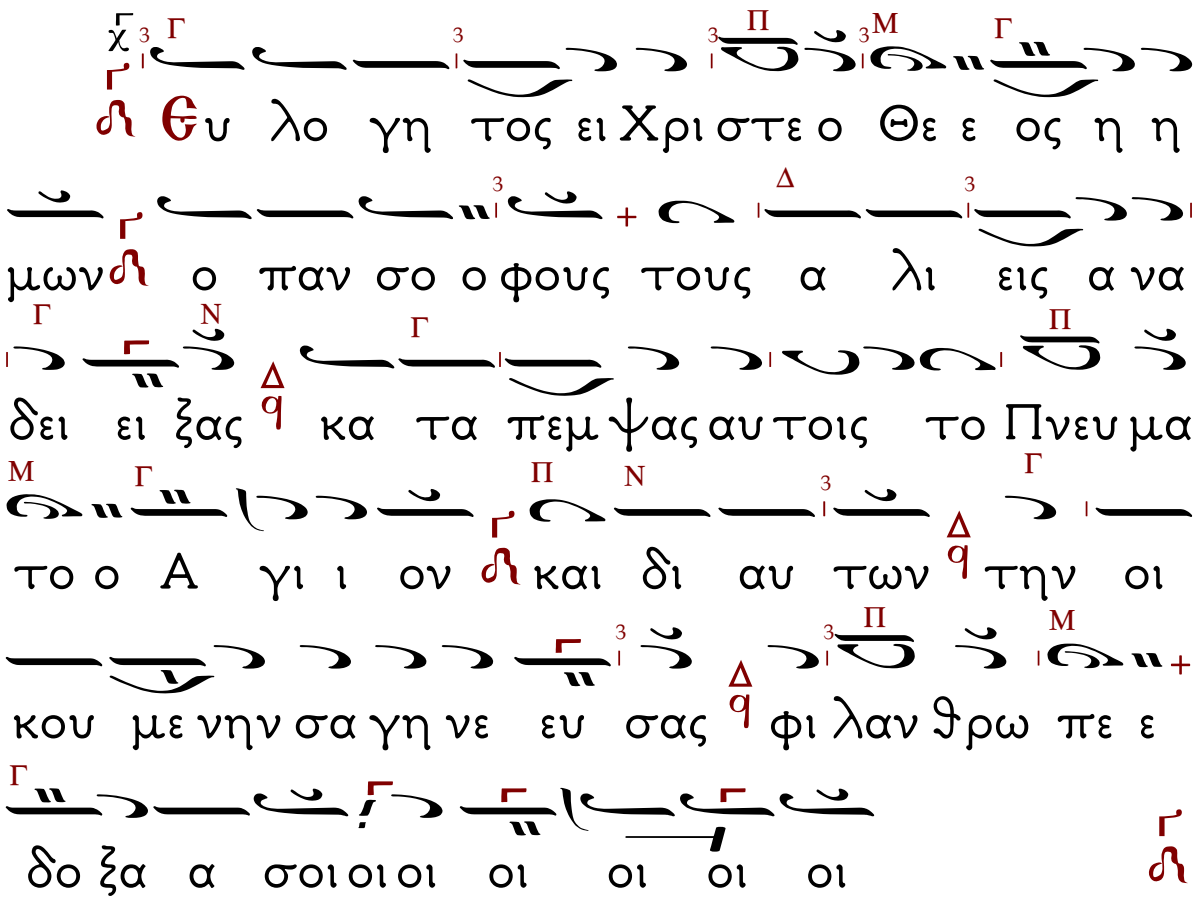

27-05-2018 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. 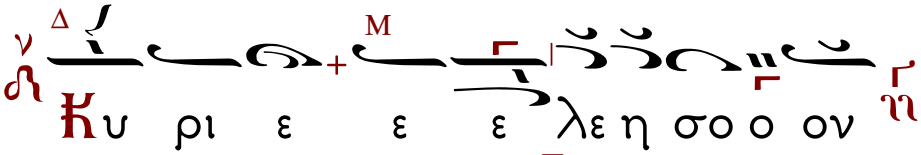
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5. 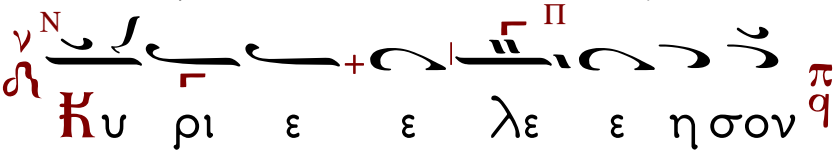
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. 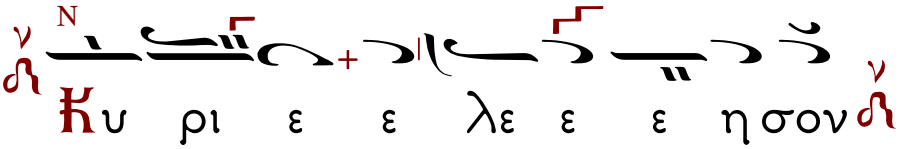
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. 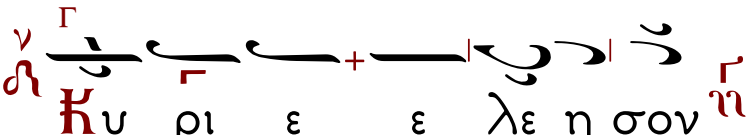
Κυ ρι ε ε λε η σον

8. 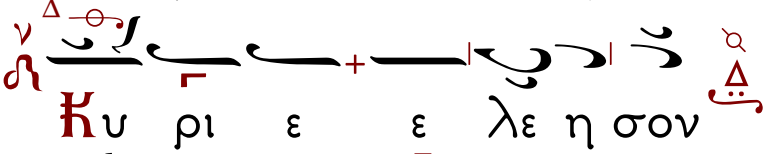
Κυ ρι ε ε λε η σον

9. 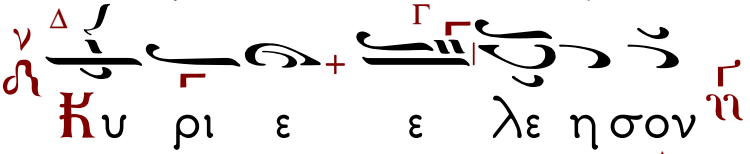
Κυ ρι ε ε λε η σον

10. 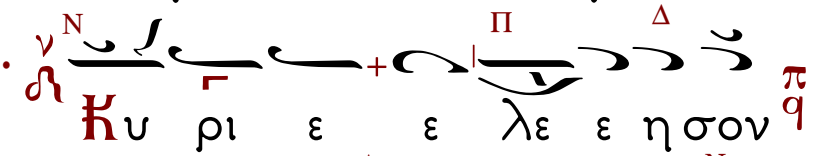
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. 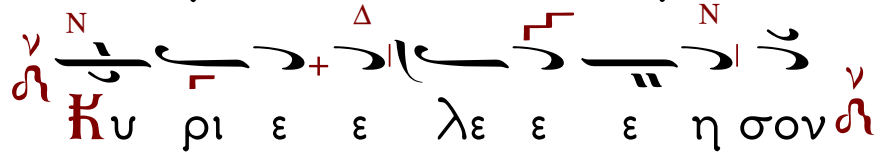
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος Δι

Στίχος α΄: Οἱ οὐ ρα νοὶ δι η γοῦν ται δο ξαν Θε οῦ ποι η σιν δε χει ρων αὐ τοῦ α ναγ γελ λει το στε ρε ω μα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Στίχος β΄: Ἡ με ρα τη η με ρα ε ρευ γε ται ρη μα καὶ νυξ νυ κτὶ α ναγ γελ λει γνω σιν

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

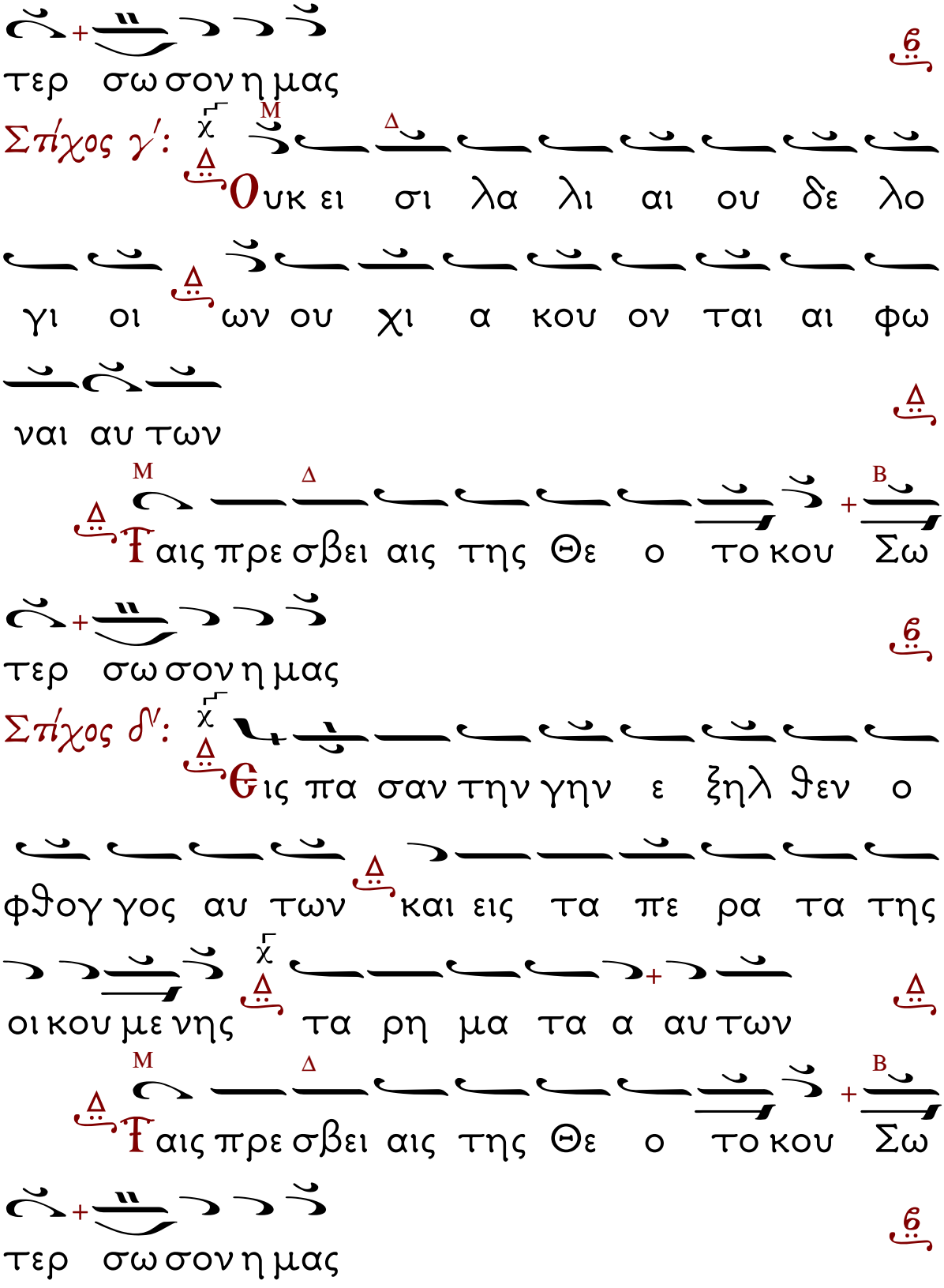
τερ σω σον η μας
Σπίχος γ΄:
Ουκ ει σι λα λι αι ου δε λο
γι οι ων ου χι α κου ον ται αι φω
ναι αυ των
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπίχος δ΄:
Θις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο
φθογ γος αυ των και εις τα πε ρα τα της
οι κου με νης τα ρη μα τα α αυ των
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ταις πρεσβειαις της Θε

ο το ο κου Σω τερ σω σον η μα α

ας

Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχος α΄:

Θπα κου σαι σου Κυ ρι ος εν

η με ρα θλι ψε ως υ πε ρα σπι σαι σου

το ο νο μα του Θε ου Ι α κωβ

Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα

θε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχος β΄:

Θξα πο στει λαι σοι βο η θει

αν εξ α γι ου και εκ Σι ων αν τι λα βοι

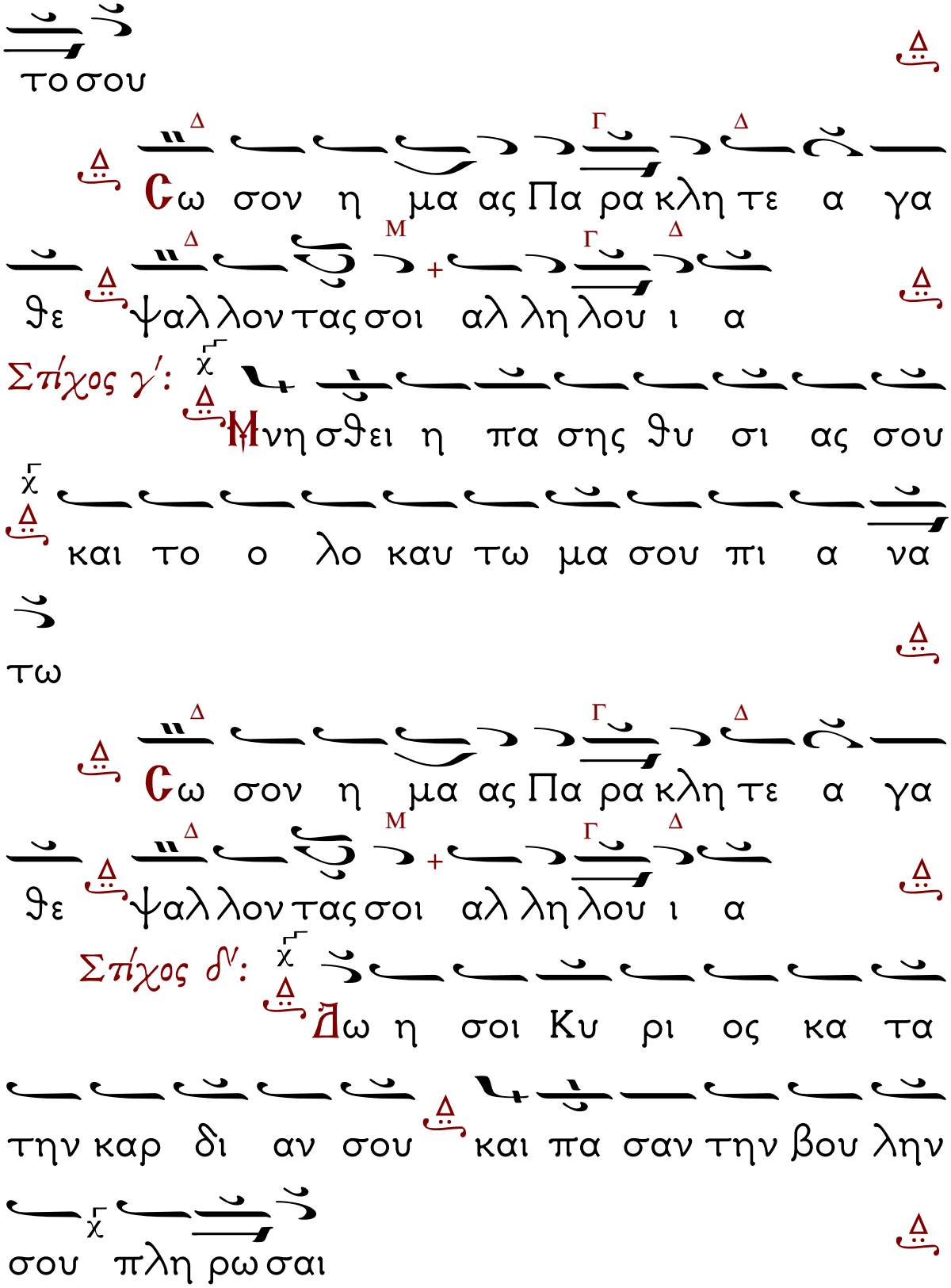
το σου
Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα
ϑε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπίχος γ΄:
Μνη σϑει η πα σης ϑυ σι ας σου
και το ο λο καυ τω μα σου πι α να
τω
Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα
ϑε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπίχος δ΄:
Δω η σοι Κυ ρι ος κα τα
την καρ δι αν σου και πα σαν την βου λην
σου πλη ρω σαι

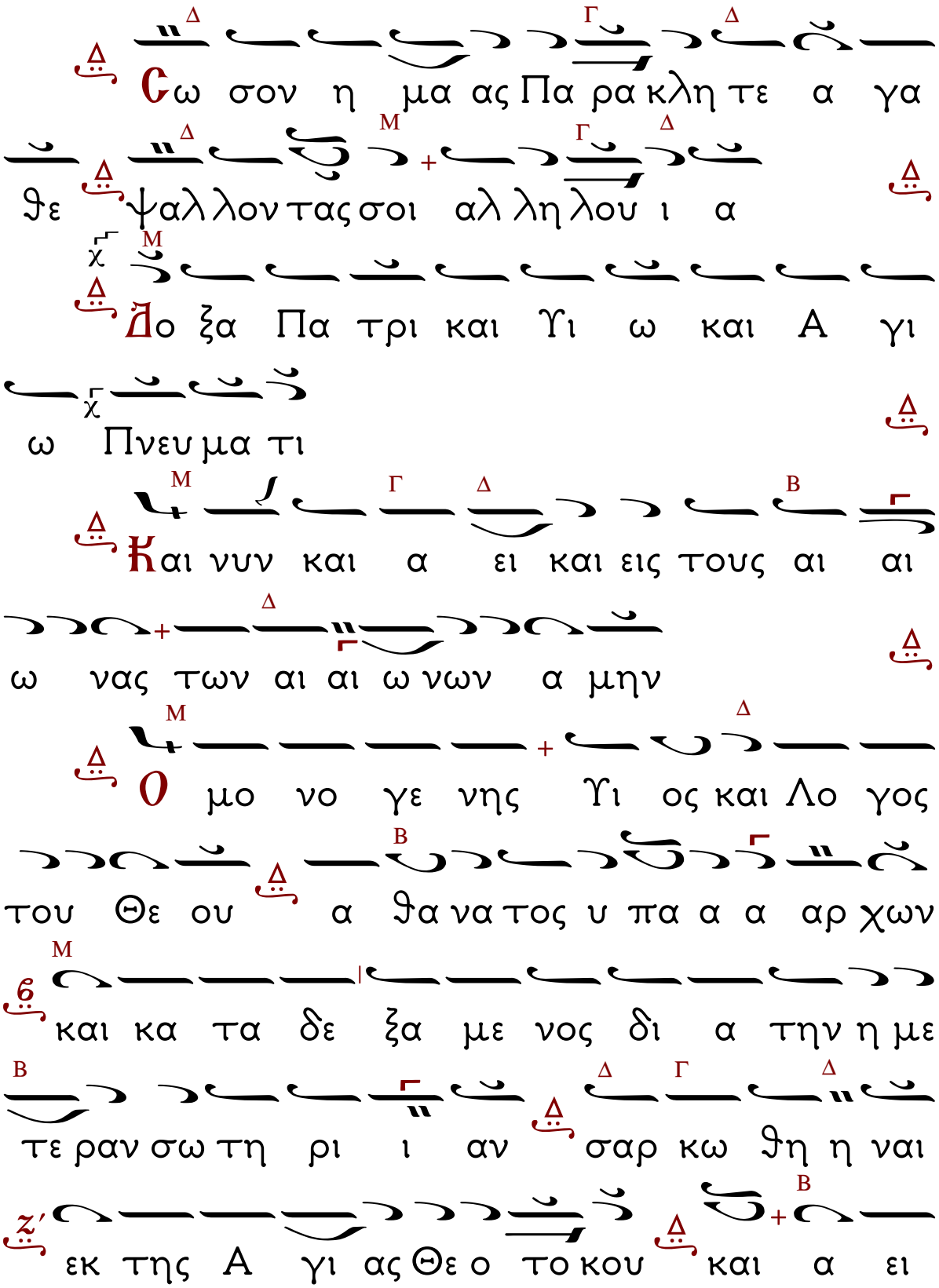
Δ Γ Δ
Δ Σω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα
Δ Μ Γ Δ
Δ ϑε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α Δ
Μ
Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι Δ
Μ Γ Δ Β
Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι
Δ
ω νας των αι αι ω νων α μην Δ
Μ Δ
Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
Β Δ
του Θε ου α ϑα να τος υ πα α α αρ χων
Μ
ϛ και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
Β Δ Γ Δ
τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω ϑη η ναι
Β
ϛ′ εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει

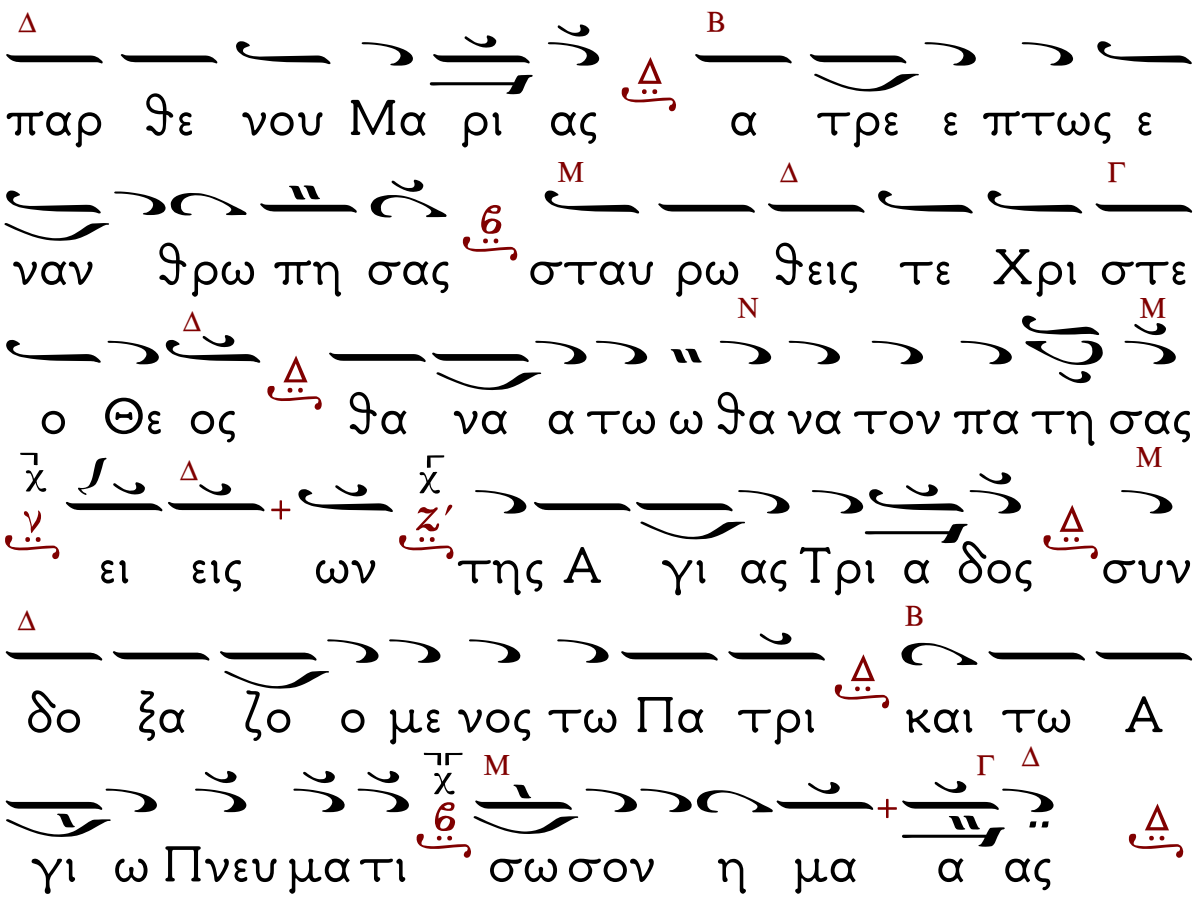
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος πλ δ΄

Στίχ. α΄. Κύ ριε ἐν τῇ δυ ναμει σου

εὐ φραν θή σε ται ὁ βα σι λεύς καὶ ἐ

πὶ τῷ σῷ τῇ ρι ῳ σου ἀ γαλ λι ά σε

ται σφό δρα

Θυ λο γη τὸς εἰ Χρι στε ὁ Θε ὸς ἡ μῶν

ὁ πα νσο φοὺς τοὺς ἁ γί ους ἀ να

δεί ξας καὶ τὰ πέμ ψας αὐ τοῖς τὸ Πνεῦ

μα τὸ Ἅ γι ον καὶ δι αὐ τῶν τὴν οἰ

κου μέ νην σα γή νε ευ σας φι λαν θρω πε

δό ξα σοι

Στίχ. β΄. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. (κ΄ 3)

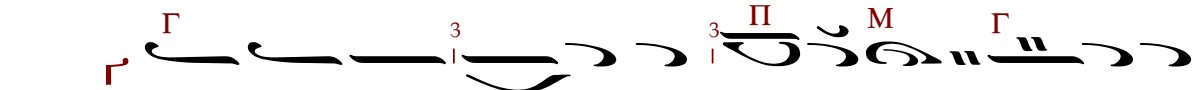

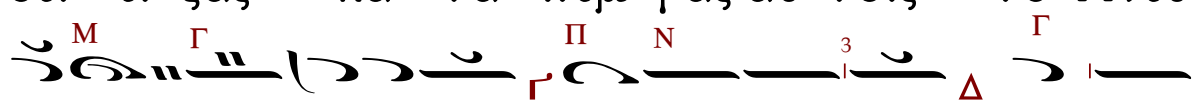

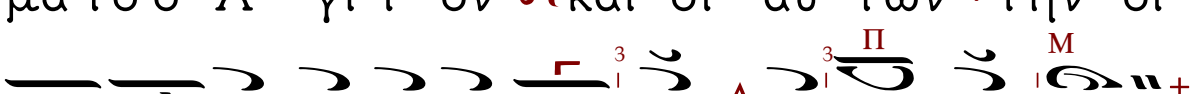

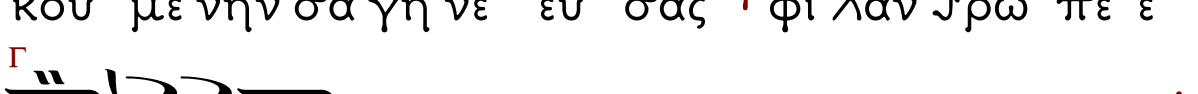

Στίχ. γ΄. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ΄ 4)

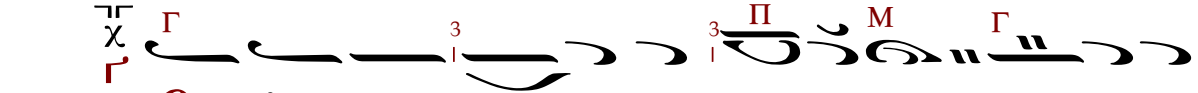

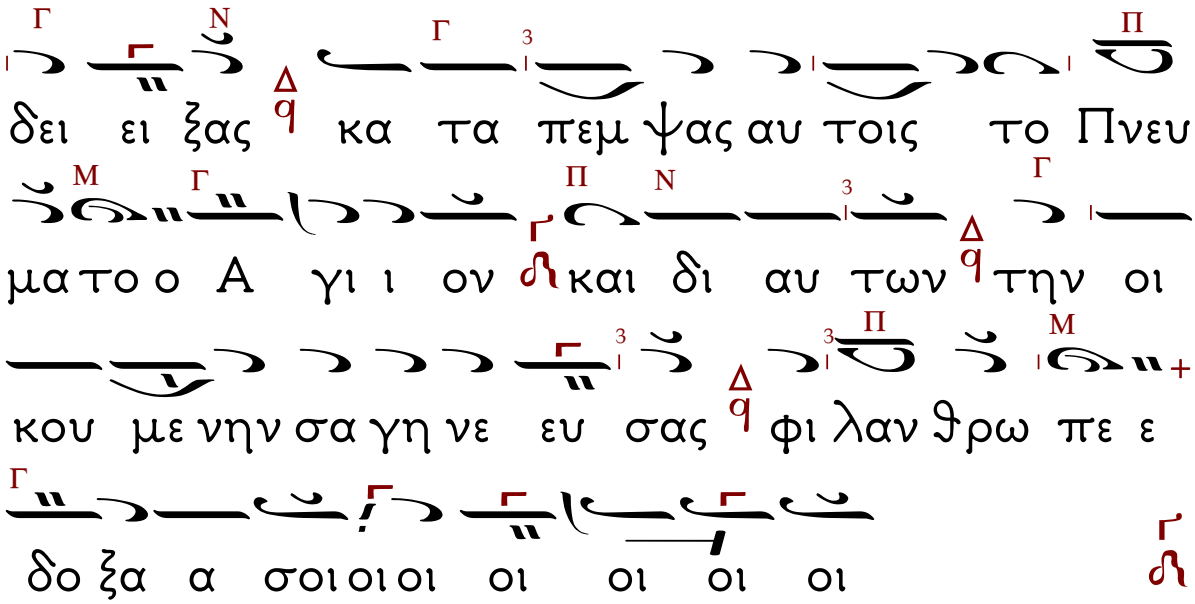
δει ει ξας κα τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ
ματο ο Α γι ι ον και δι αυ των την οι
κου με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε
δο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι

Εἰσοδικόν
τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος δ΄.

Ὑ ψω ω θη τι Κυ ρι ε
εν τη δυ να α μει σου α σω μεν και ψαλ
λου μεν τας δυ να στει ει ας σου

Σω ω σον η μα ας Πα ρα κλη τε α γα
θε ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐ λο γη τος ει Χρι στε ο Θε ε ος η η
μων ὁ παν σο ο φους τους α λι εις α να
δει ει ξας καὶ τα πεμ ψας αυ τοις το Πνευ
μα το ο Α γι ι ον καὶ δι αυ των τὴν οι

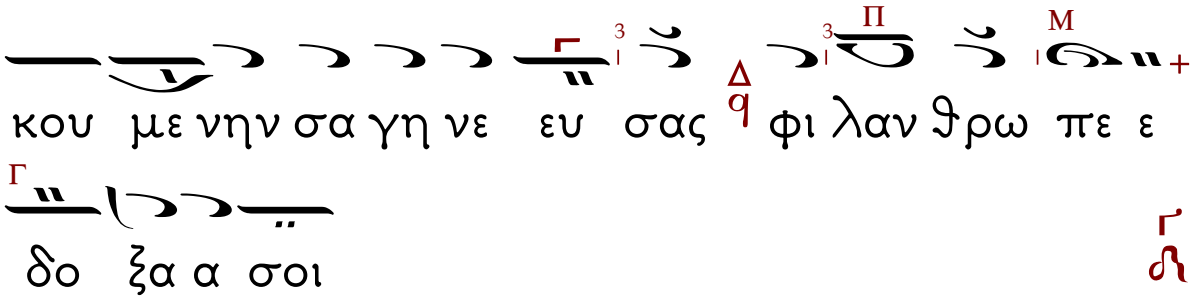
κου με νην σα γη νε ευ σας φι λαν θρω πε ε
δο ξα α σοι

Κοντάκιον Ἦχος πλ δ

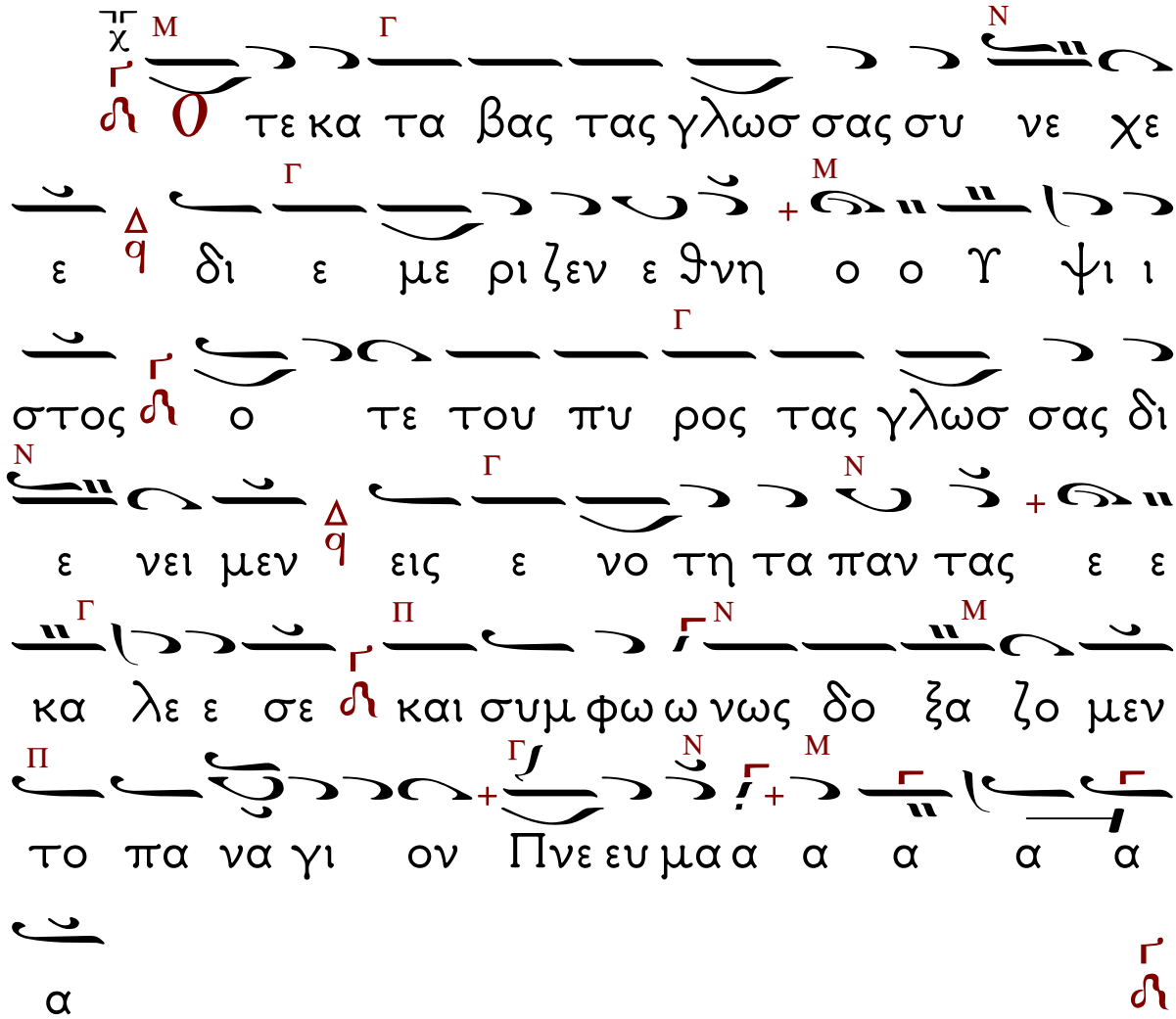

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ.

Ἦχος δ΄ Πα

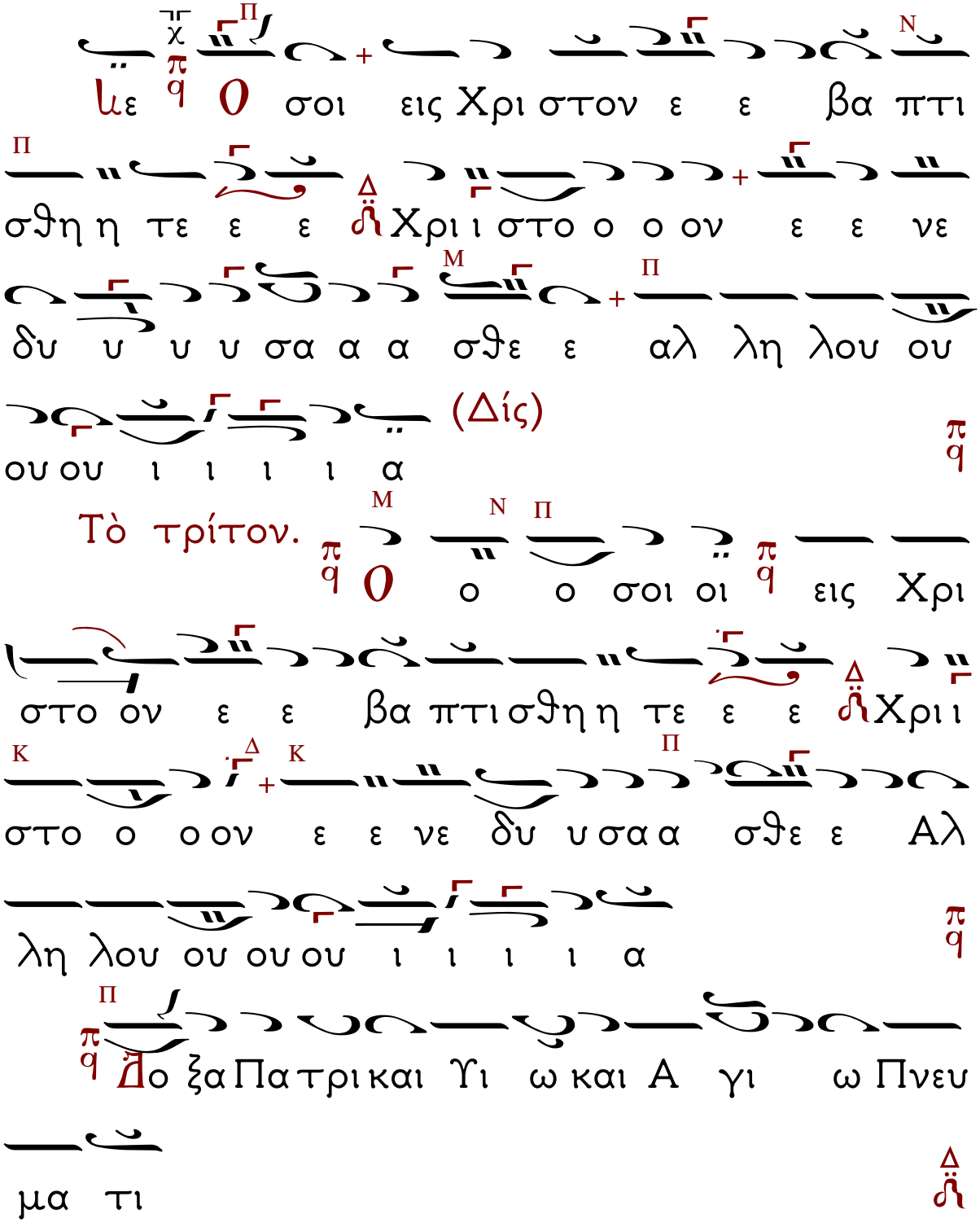

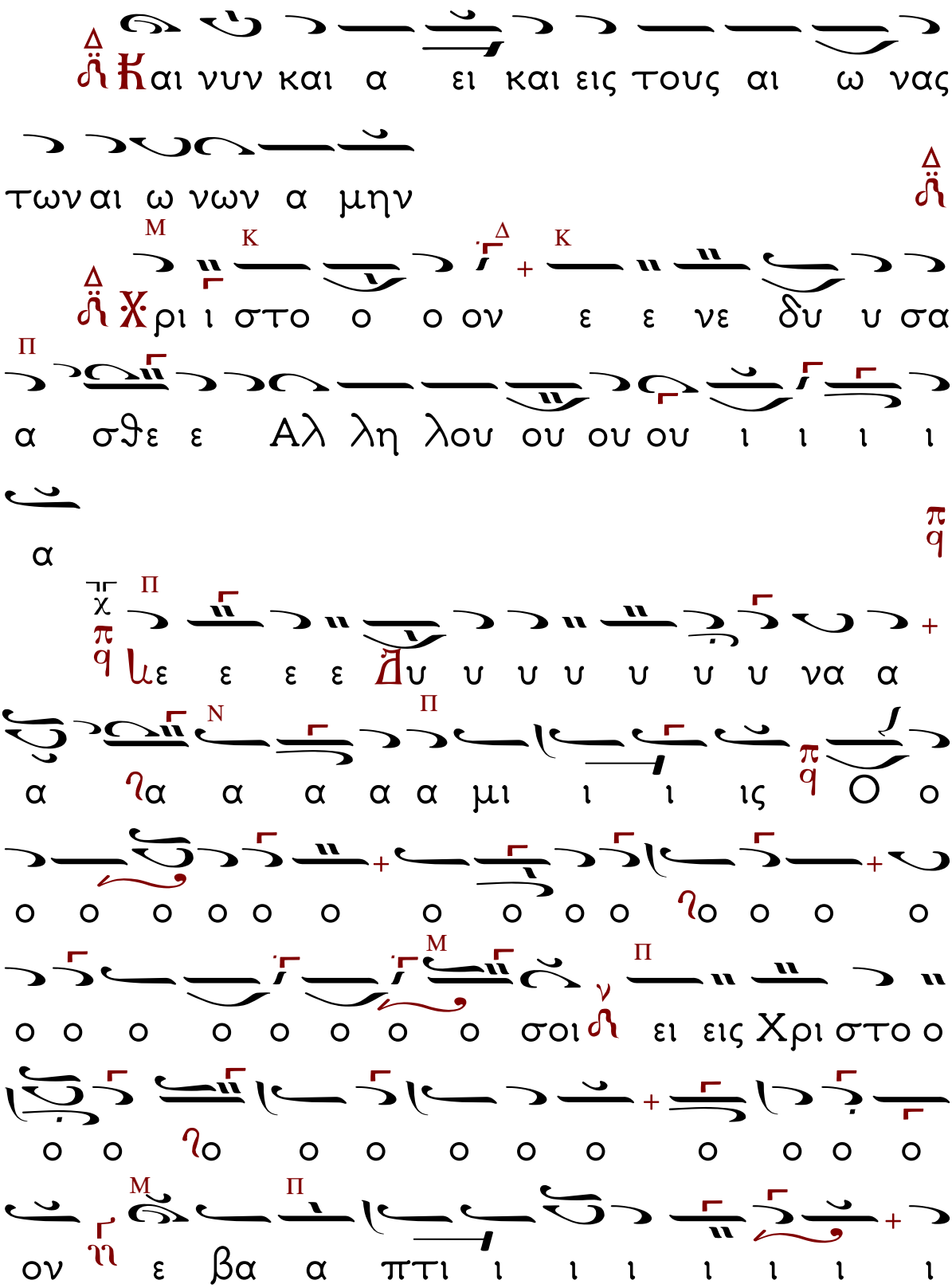
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα
α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
ε ε ε ε υ υ υ υ υ υ υ να α
α α α α α μι ι ι ις ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι

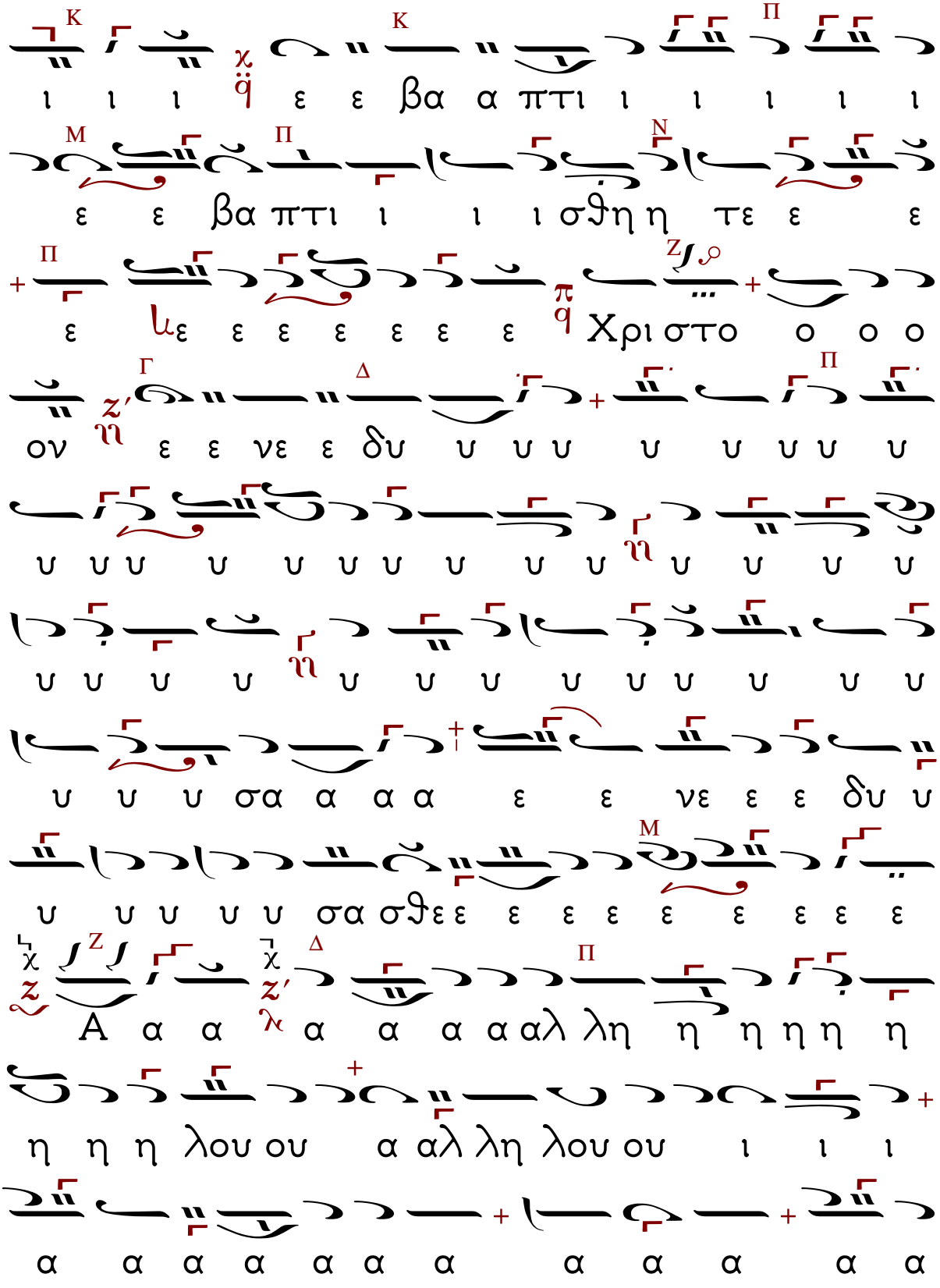
ι ι ι ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι
ε ε βα πτι ι ι ι σθη η τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο
ον ε ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ σα α α α ε ε νε ε ε δυ υ
υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
Α α α α α α α αλ λη η η η η η
η η η λου ου α αλ λη λου ου ι ι ι
α α α α α α α α α α α α

M
Π
α α α α α α α α α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. **Οἱ** οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ᾽ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἰερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ

συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν

Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως.

ΜΗ ΤΗΣ ΦΘΟΡΑΣ

Ἦχος Ζω

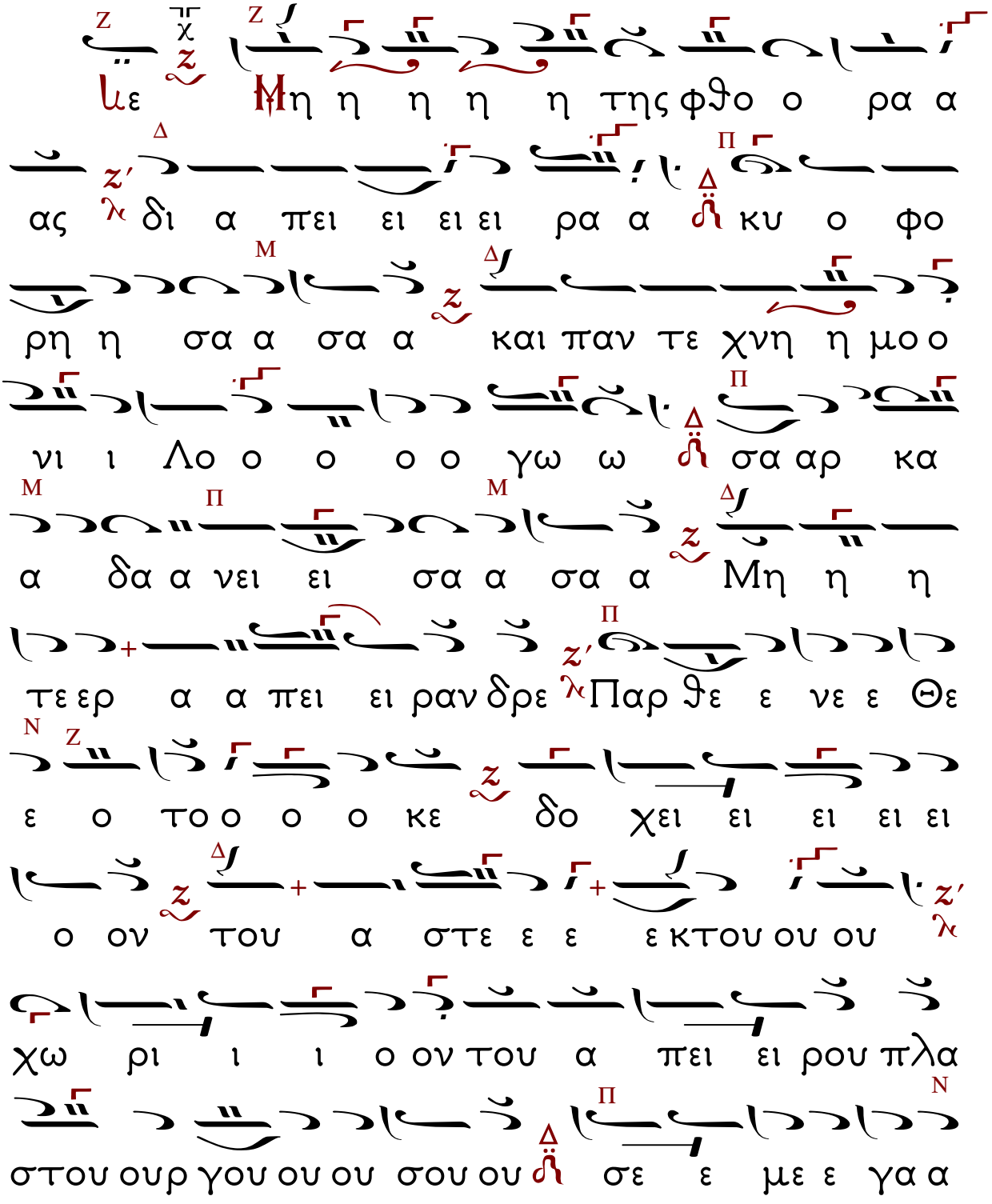

λυ υ υ υ υ νοο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν τῆς Πεντηκοστῆς σύντομον.
Ἐπιλογές ἀπό τὸ Πεντηκοστάριο τοῦ
Πατρός Κωνσταντίνου Παπαγιάννη.

Ἦχος Βαρύς Γα

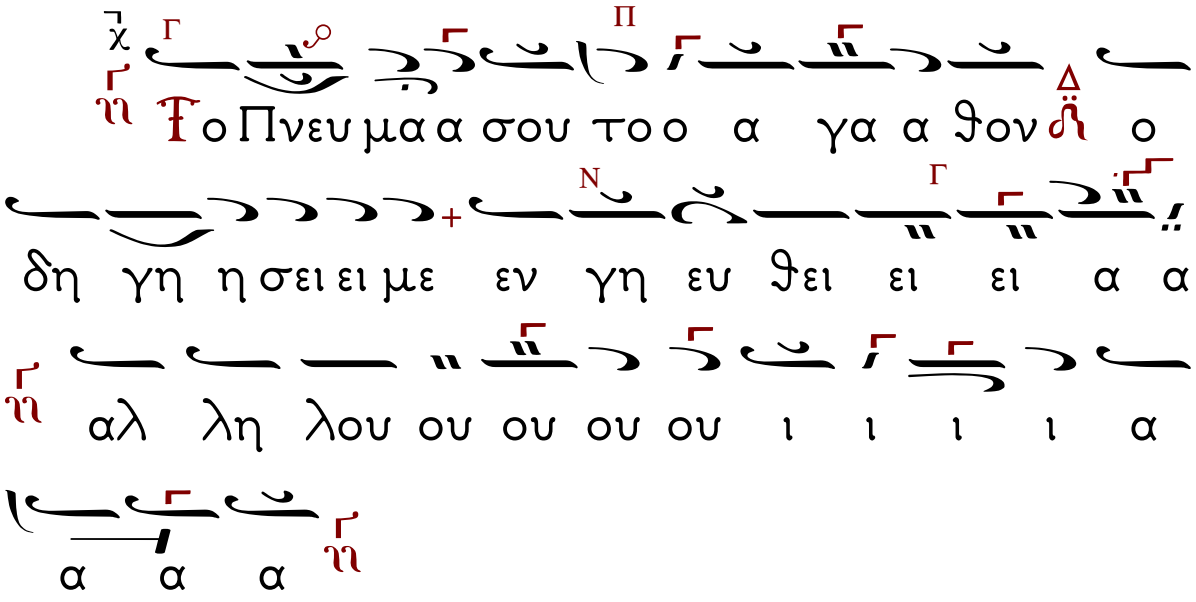

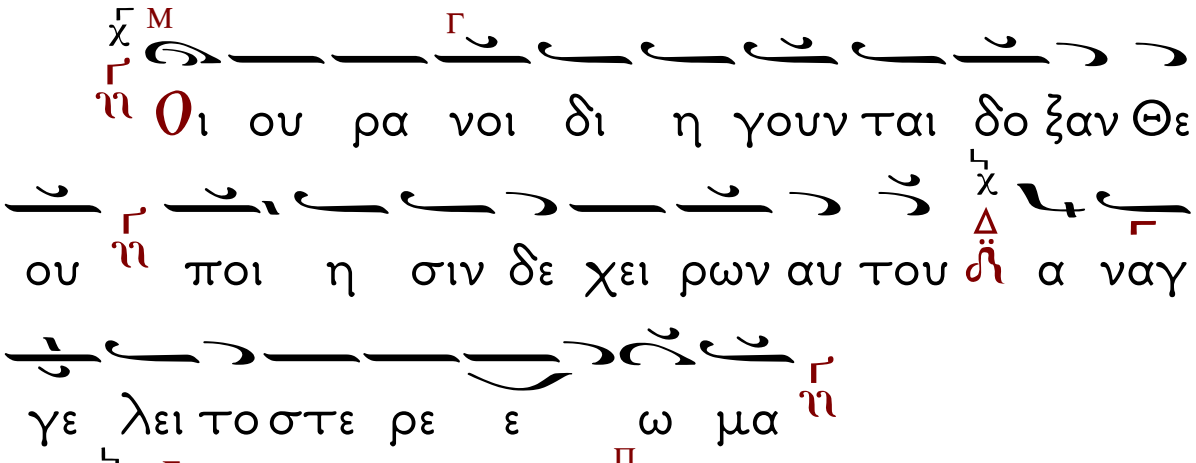

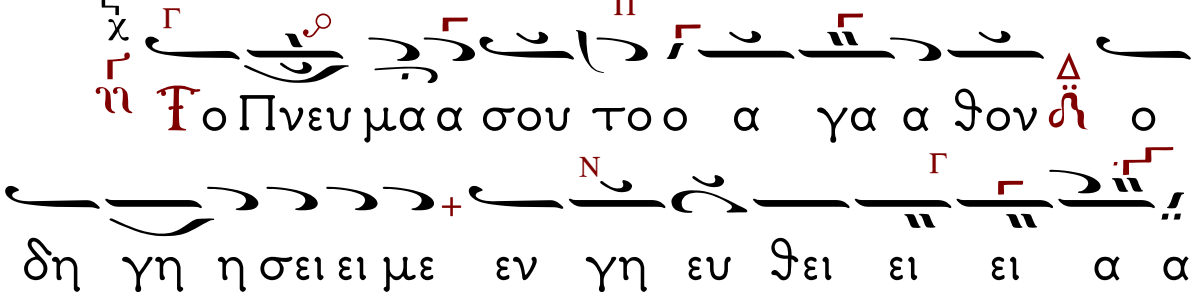

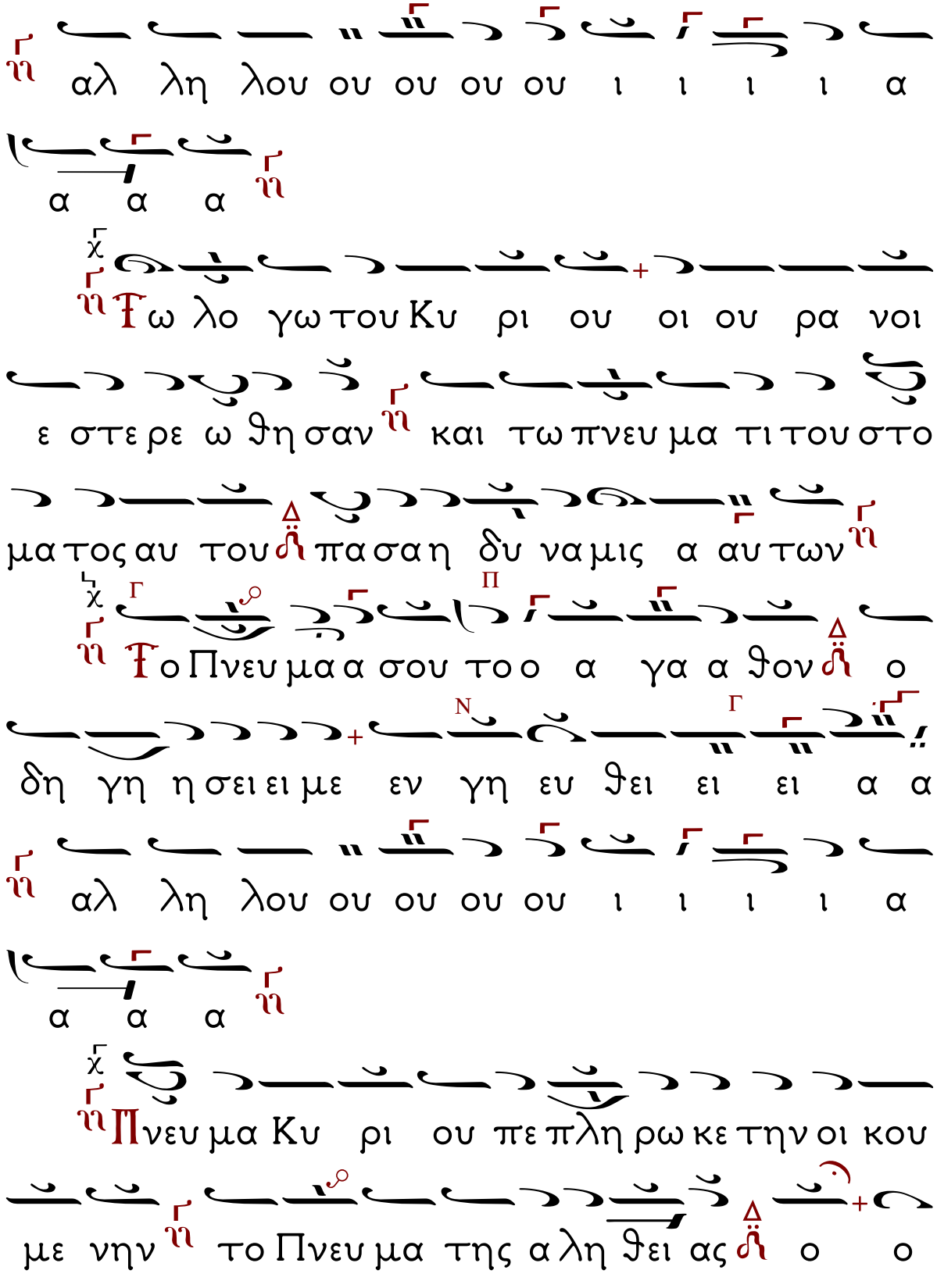
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α
Φω λο γω του Κυ ρι ου οι ου ρα νοι
ε στε ρε ω θη σαν και τω πνευ μα τι του στο
μα τος αυ του πα σα η δυ να μις α αυ των
Το Πνευ μα α σου το ο α γα α θον ο
δη γη η σει ει με εν γη ευ θει ει ει α α
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α
Πνευ μα Κυ ρι ου πε πλη ρω κε την οι κου
με νην το Πνευ μα της α λη θει ας ο ο

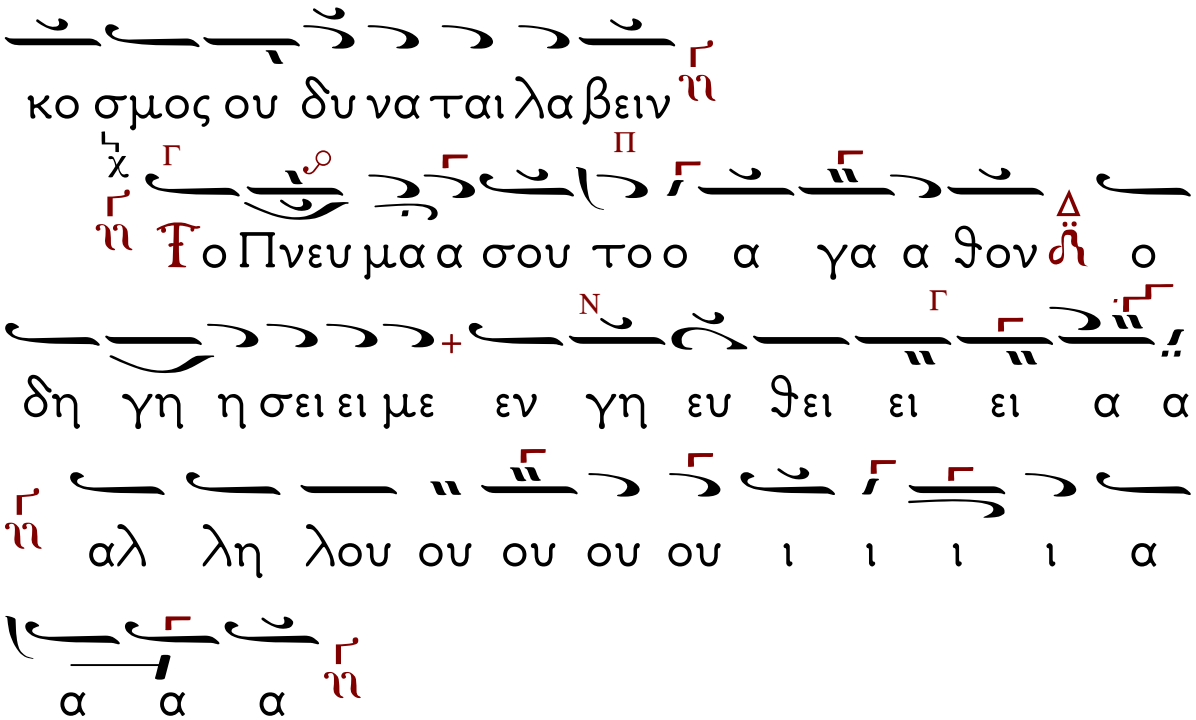
κο σμος ου δυ να ται λα βειν
Το Πνευ μα α σου το ο α γα α θον ο
δη γη η σει ει με εν γη ευ θει ει ει α α
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α
Η μεις δε ου το Πνευ μα του κο σμου ε
λα βο μεν αλ λα το Πνευ μα το εκ του Θε ου
Το Πνευ μα α σου το ο α γα α θον ο
δη γη η σει ει με εν γη ευ θει ει ει α α
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α

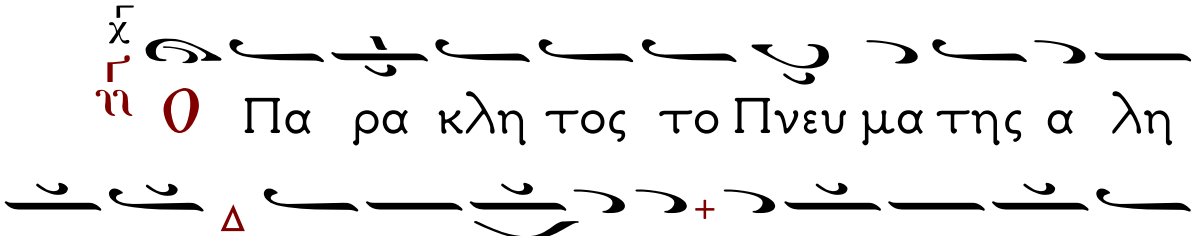
Ο Πα ρα κλη τος το Πνευ μα της α λη
ϑει ας ο δη γη σει ει η μας εις πα σαν
την α λη ϑει αν

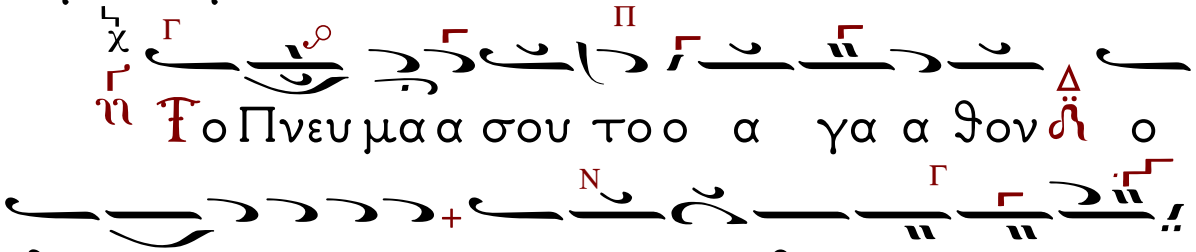
Το Πνευ μα α σου το ο α γα α ϑον ο
δη γη η σει ει με εν γη ευ ϑει ει ει α α
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α

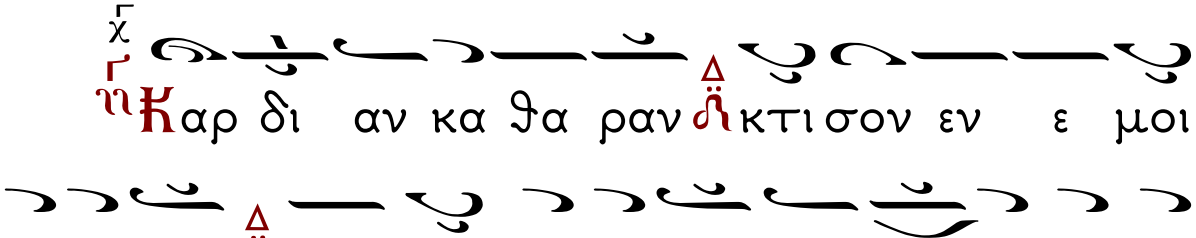
Καρ δι αν κα ϑα ραν κτι σον εν ε μοι
ο Θε ος και πνευ μα ευ ϑες εγ και νι σον εν
τοις εγ κα τοις μου

Το Πνευ μα α σου το ο α γα α ϑον ο

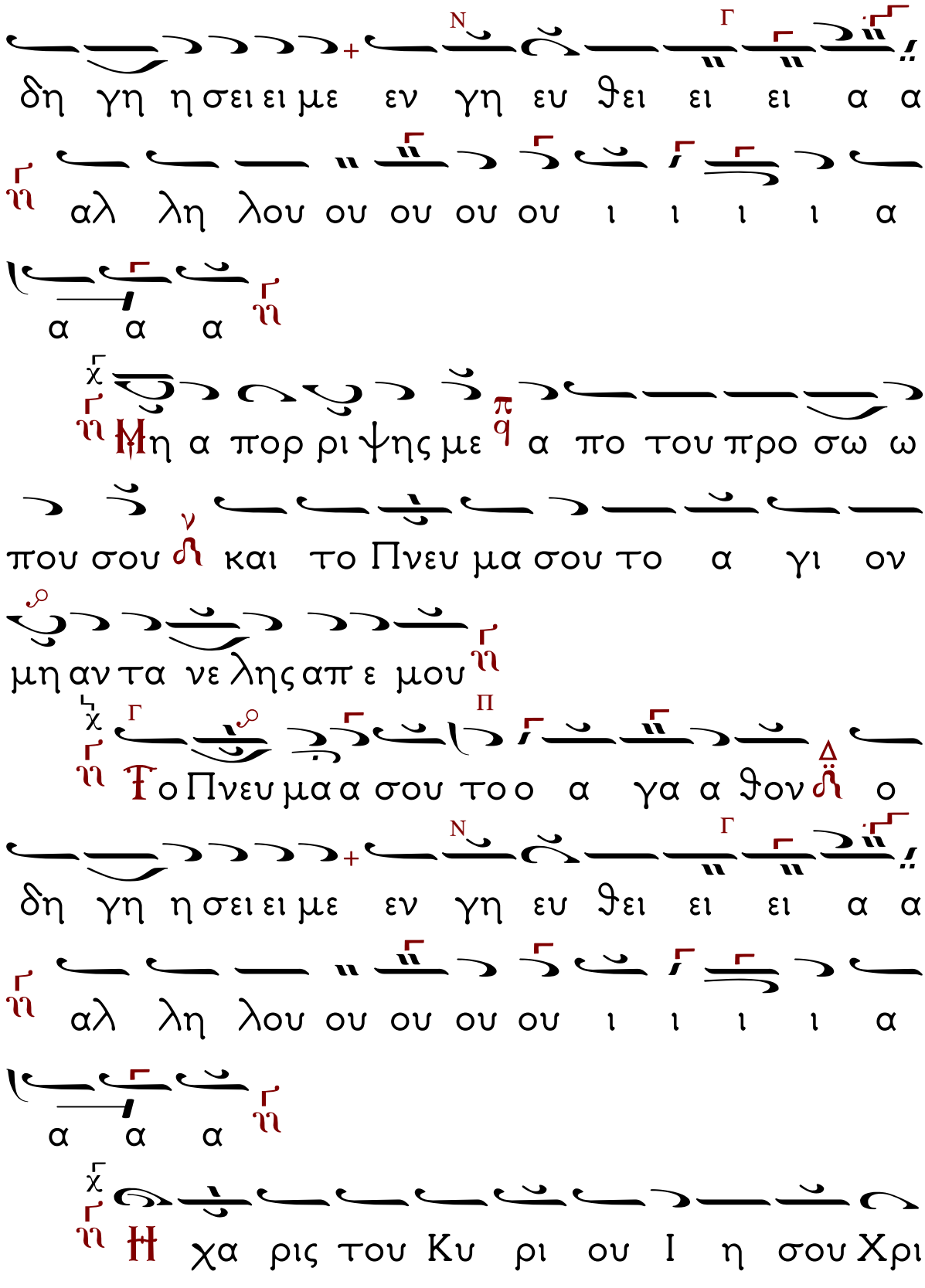
δη γη η σει ει με εν γη ευ θει ει ει α α
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω ω
που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ ε μου
Το Πνευ μα α σου το ο α γα α θον ο
δη γη η σει ει με εν γη ευ θει ει ει α α
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α
Η χα ρις του Κυ ρι ου Ι η σου Χρι

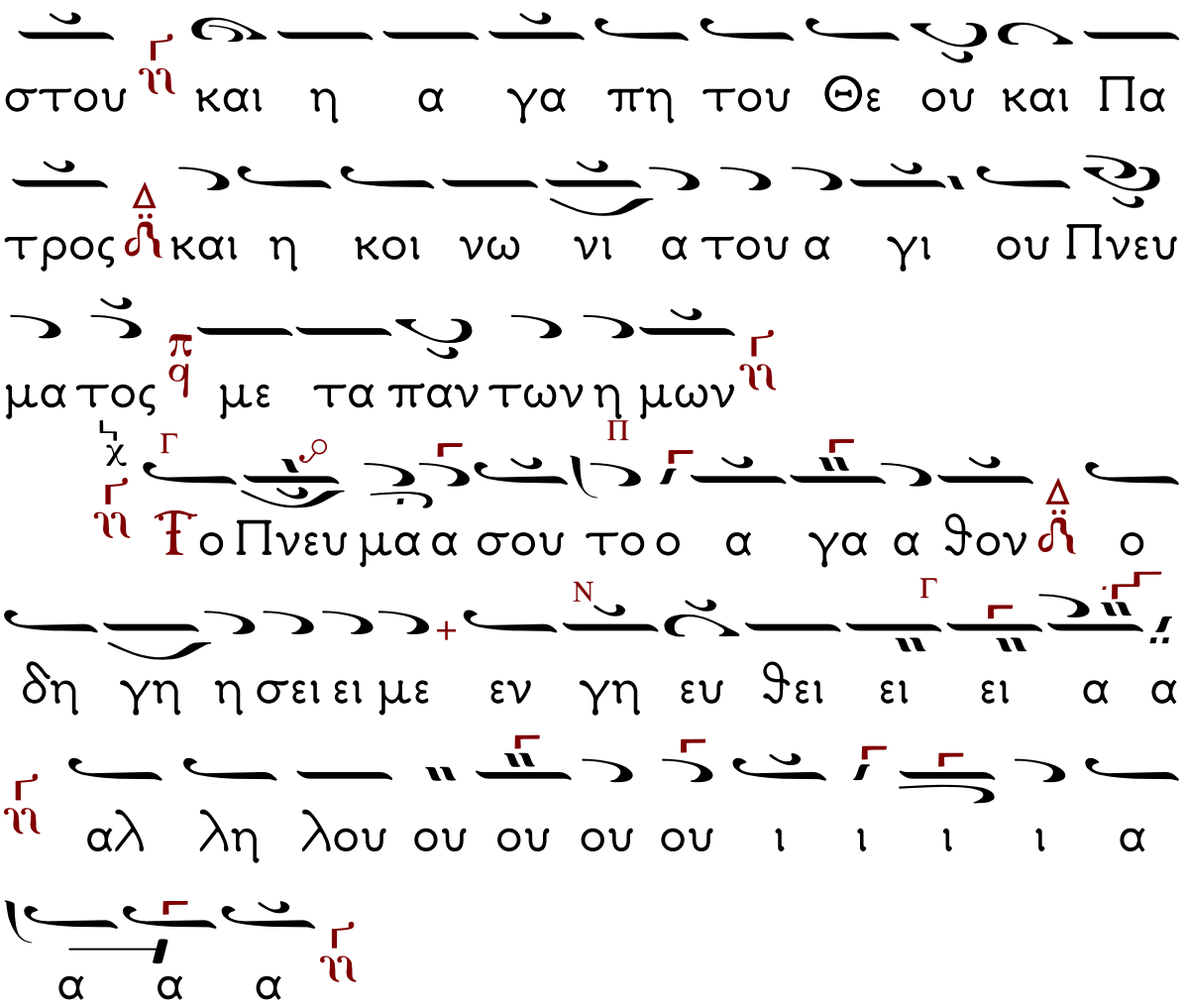
στου και η α γα πη του Θε ου και Πα
τρος και η κοι νω νι α του α γι ου Πνευ
μα τος με τα παν των η μων
Το Πνευ μα α σου το ο α γα α θον ο
δη γη η σει ει με εν γη ευ θει ει ει α α
αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α
α α α

Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

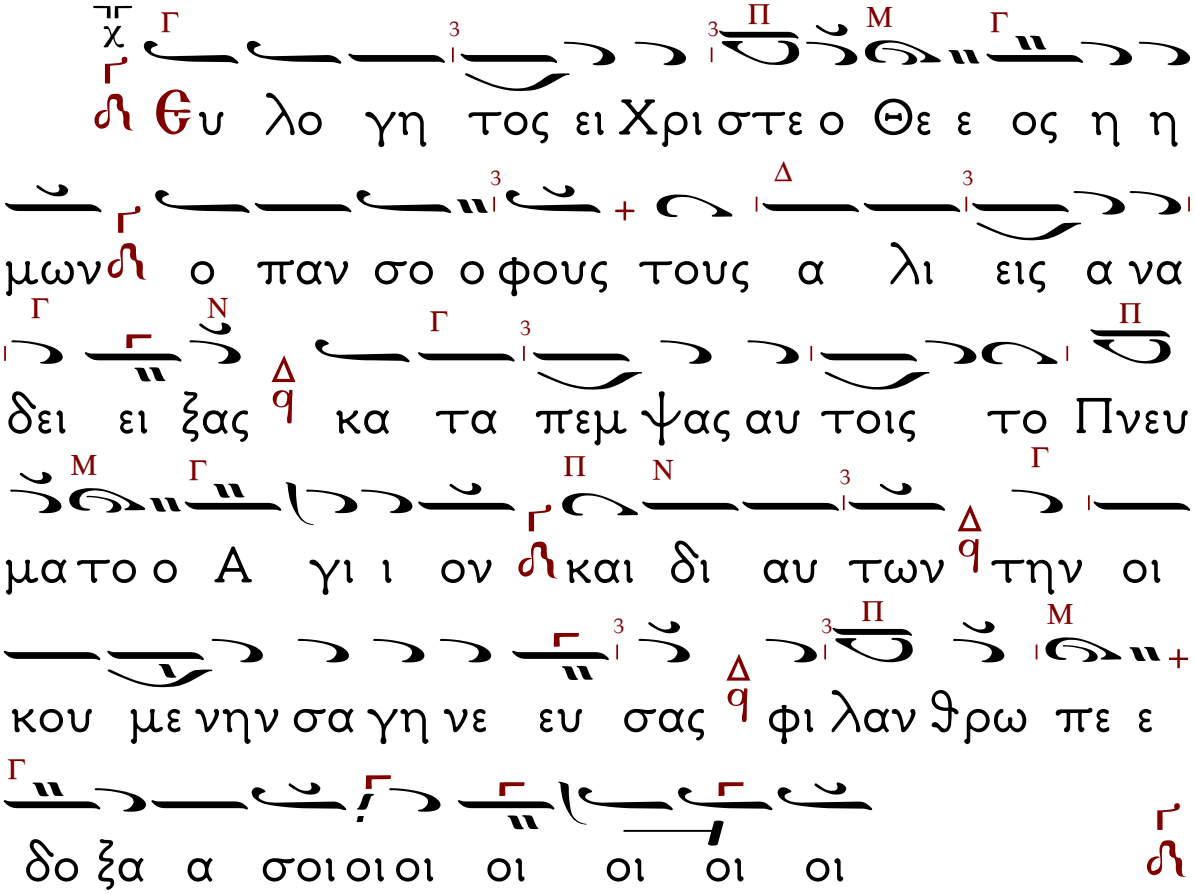

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

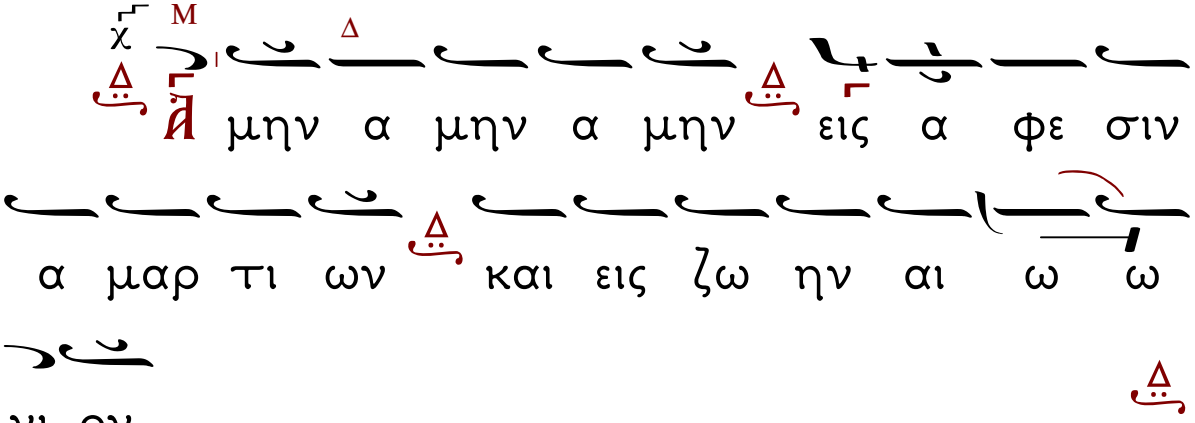

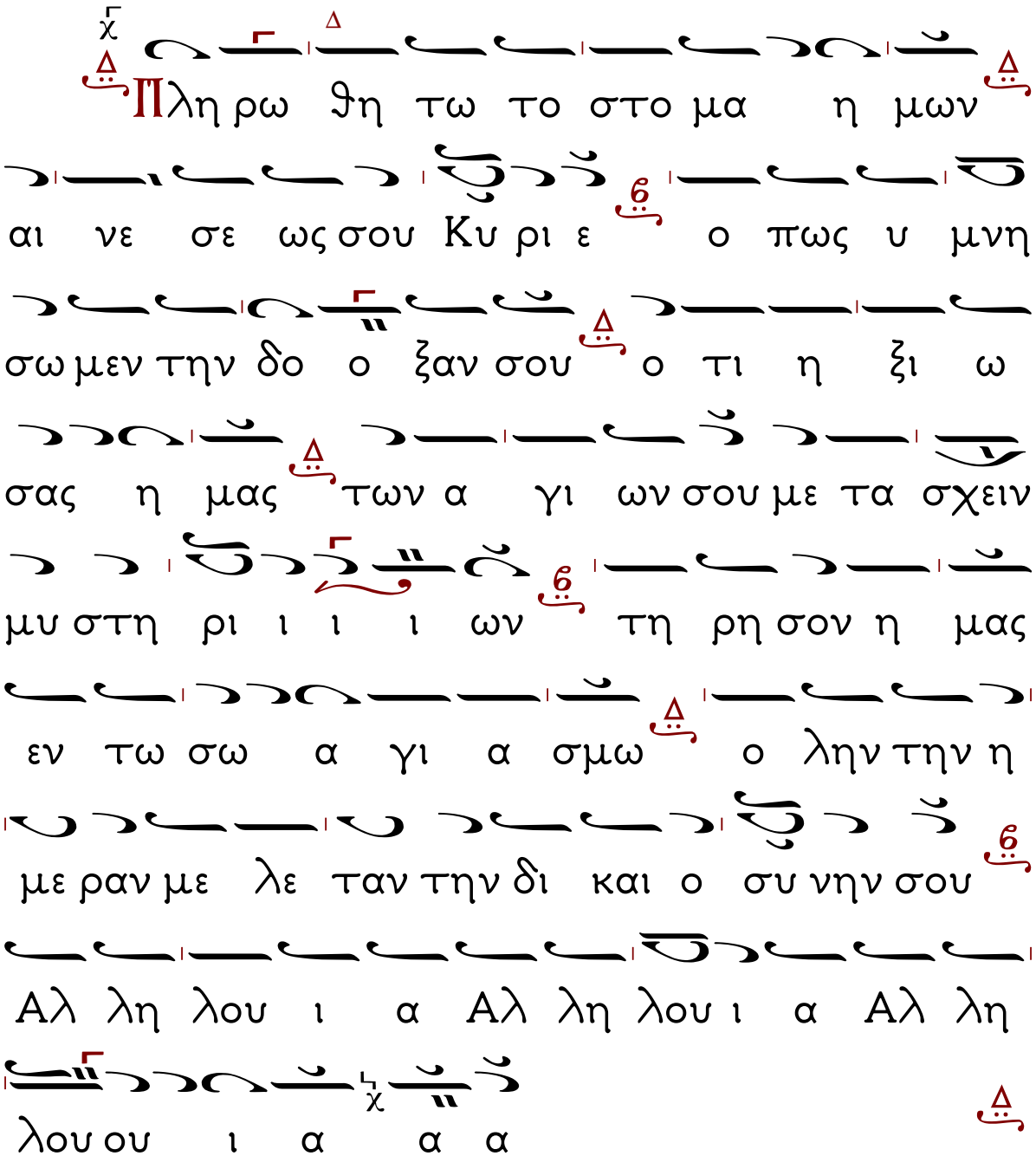
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Ἦχος πλ. α΄

Ἀ μην α μην α μην εις α φε σιν α

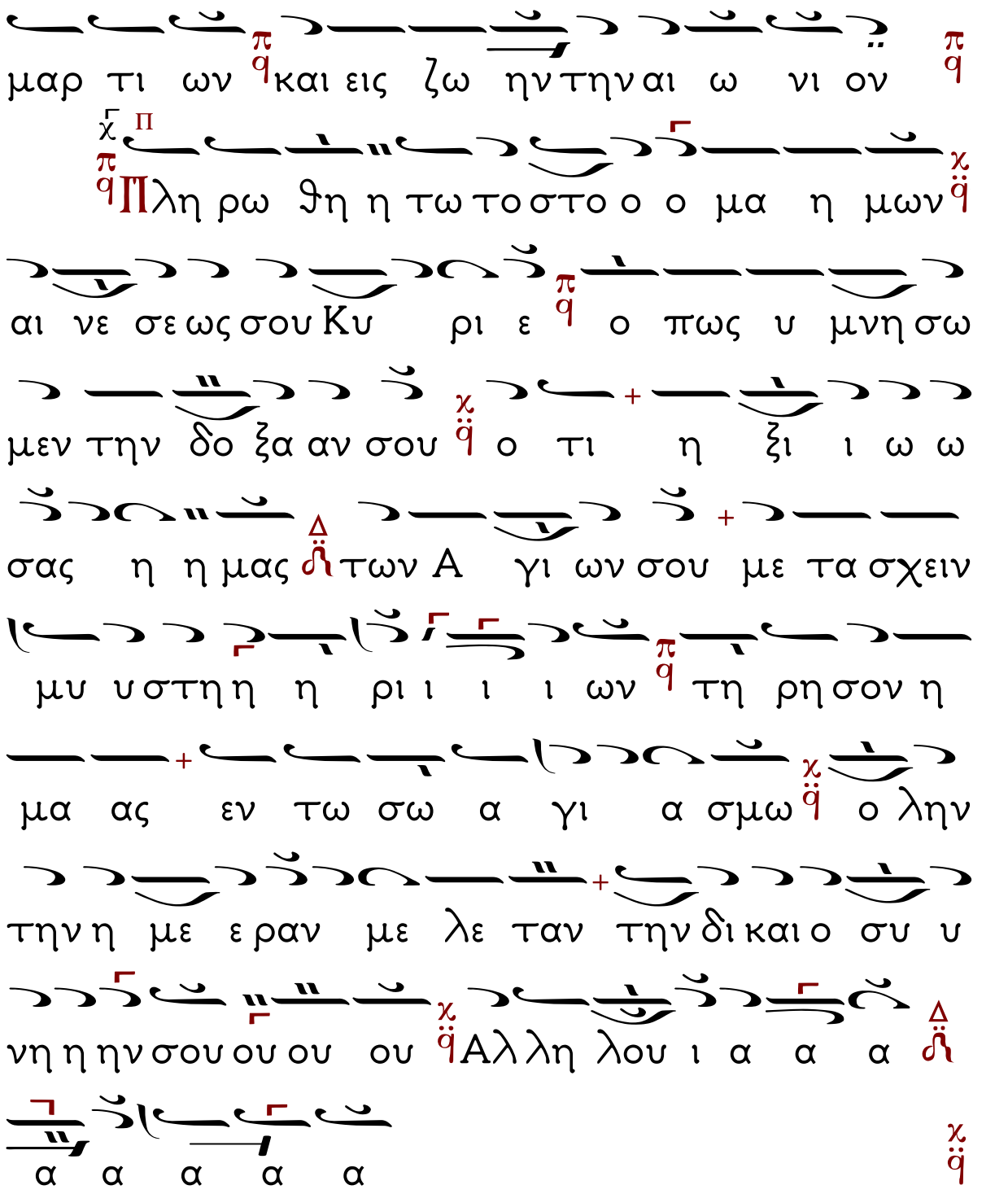
μαρ τι ων και εις ζω ην την αι ω νι ον
Πλη ρω θη η τω το στο ο ο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω
μεν την δο ξα αν σου ο τι η ξι ι ω ω
σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν
μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον η
μα ας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο συ υ
νη η ην σου ου ου ου Αλ λη λου ι α α α
α α α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

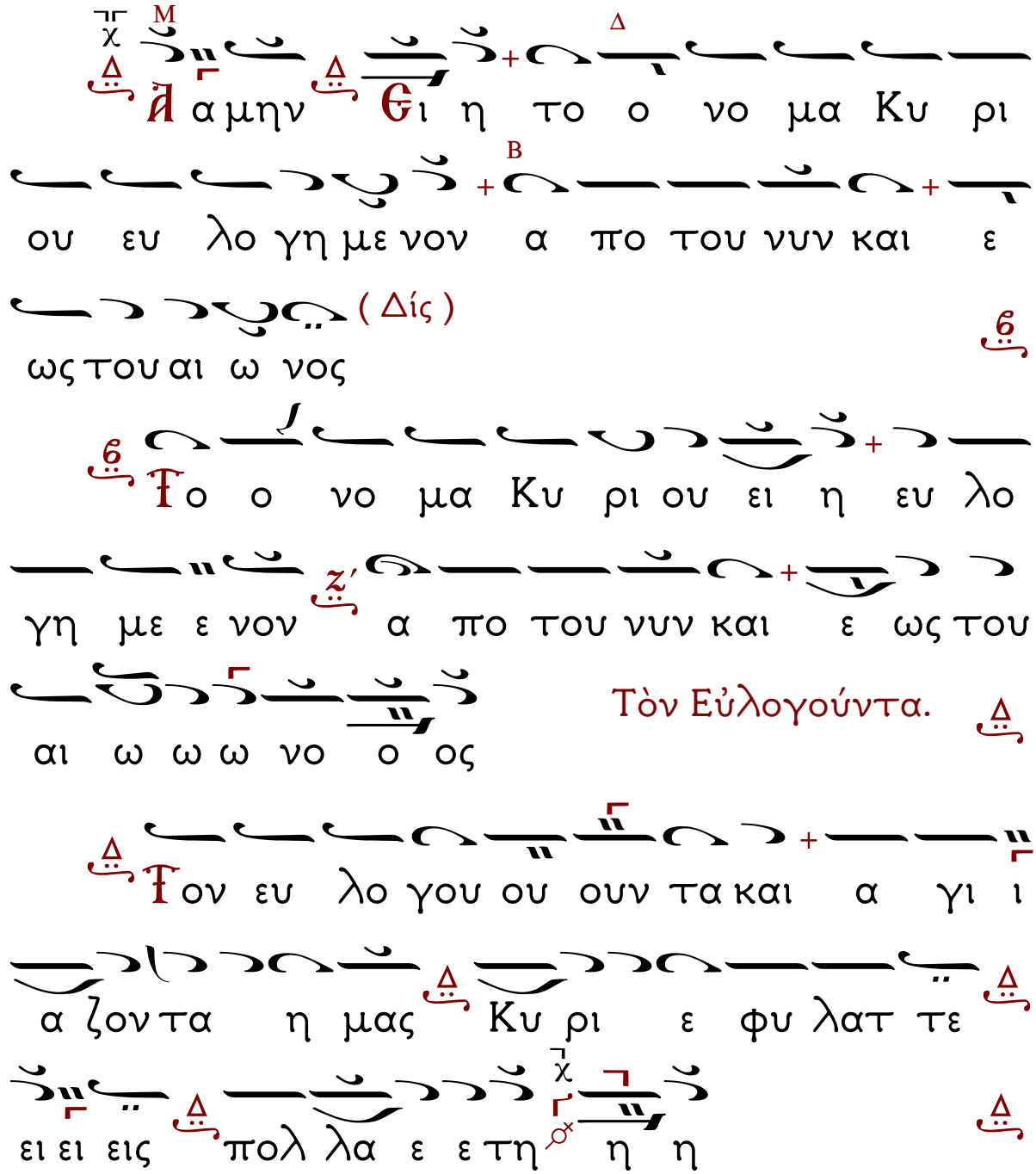

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

(Σημαίνει ταχύτερον διά τήν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν)

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄλβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ΄).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ

διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν εὐαρεστήσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν χρῃζόντων τῆς πάρ᾽ αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Σ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Ἦχος δ Πα

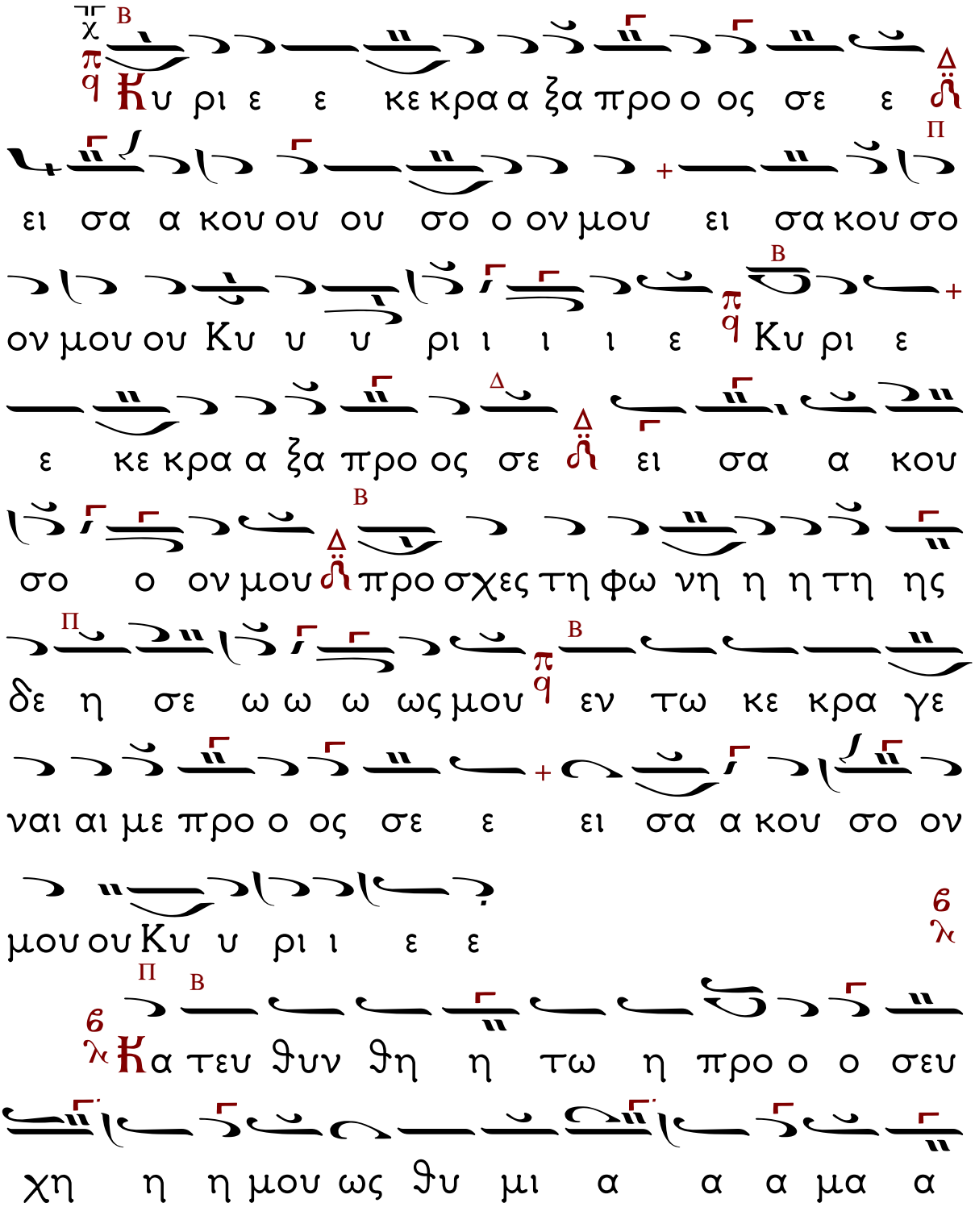

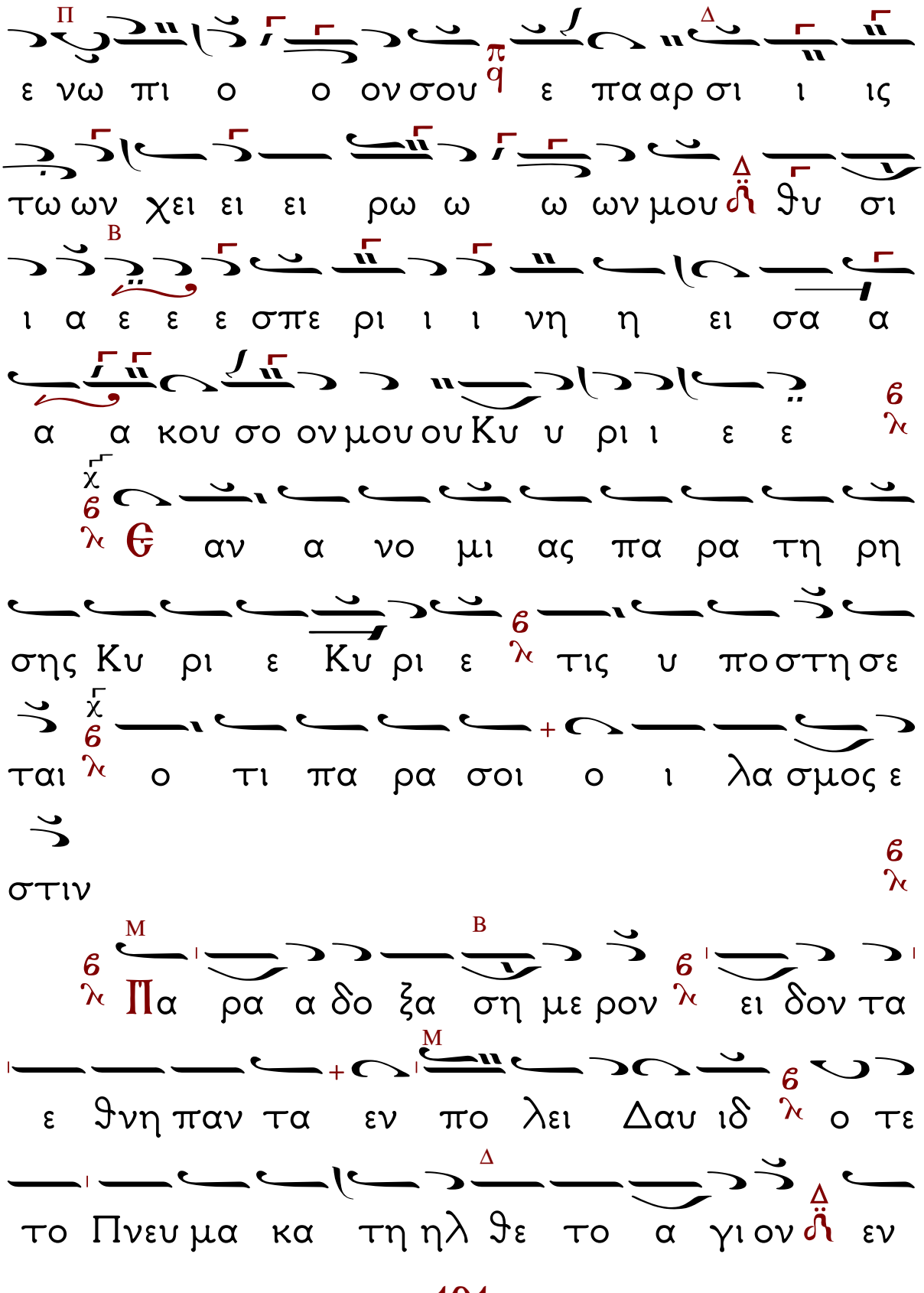
ε νω πι ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις
τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου θυ σι
ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε
στιν
Πα ρα α δο ξα ση με ρον ει δον τα
ε θνη παν τα εν πο λει Δαυ ιδ ο τε
το Πνευ μα κα τη ηλ θε το α γι ον εν

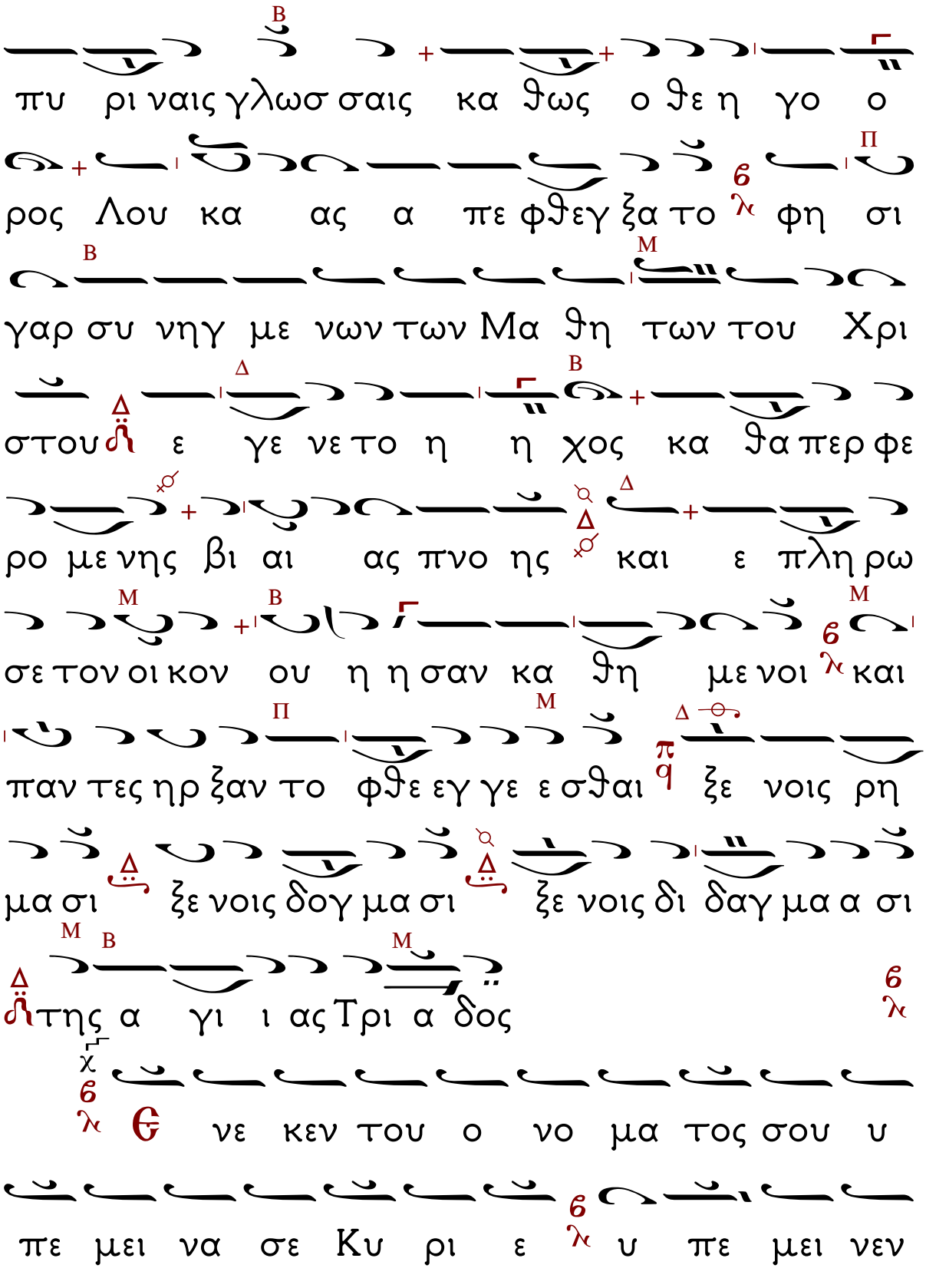
πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε η γο ο
ρος Λου κα ας α πε φθεγ ξα το φη σι
γαρ συ νηγ με νων των Μα θη των του Χρι
στου ε γε νε το η η χος κα θα περ φε
ρο με νης βι αι ας πνο ης και ε πλη ρω
σε τον οι κον ου η η σαν κα θη με νοι και
παν τες ηρ ξαν το φθε εγ γε ε σθαι ξε νοις ρη
μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δαγ μα α σι
της α γι ι ας Τρι α δος
Θε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν

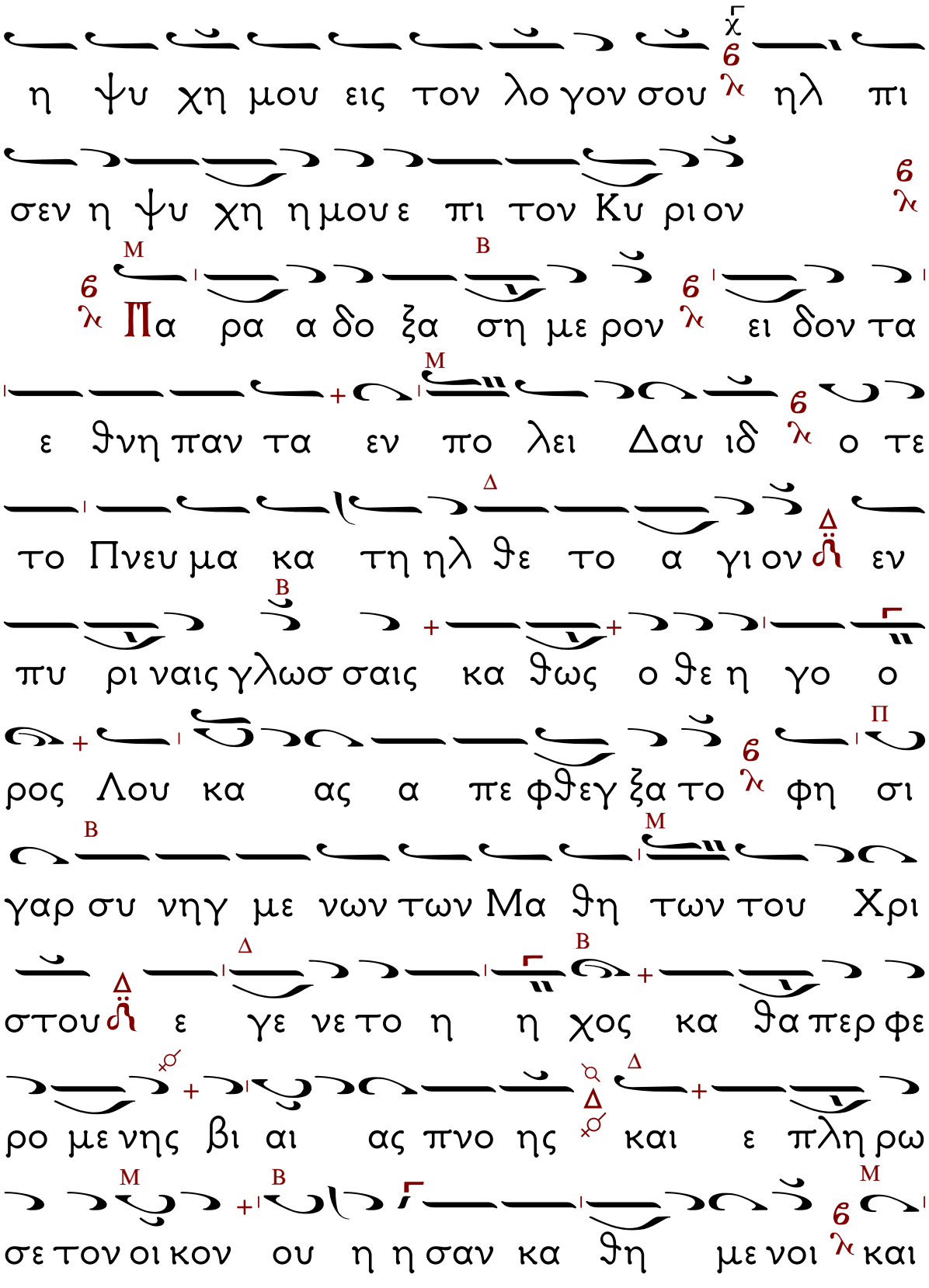
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι
σεν η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ριον
Πα ρα α δο ξα ση με ρον ει δον τα
ε θνη παν τα εν πο λει Δαυ ιδ ο τε
το Πνευ μα κα τη ηλ θε το α γι ον εν
πυ ρι ναις γλωσ σαις κα θως ο θε η γο ο
ρος Λου κα ας α πε φθεγ ξα το φη σι
γαρ συ νηγ με νων των Μα θη των του Χρι
στου ε γε νε το η η χος κα θα περ φε
ρο με νης βι αι ας πνο ης και ε πλη ρω
σε τον οι κον ου η η σαν κα θη με νοι και

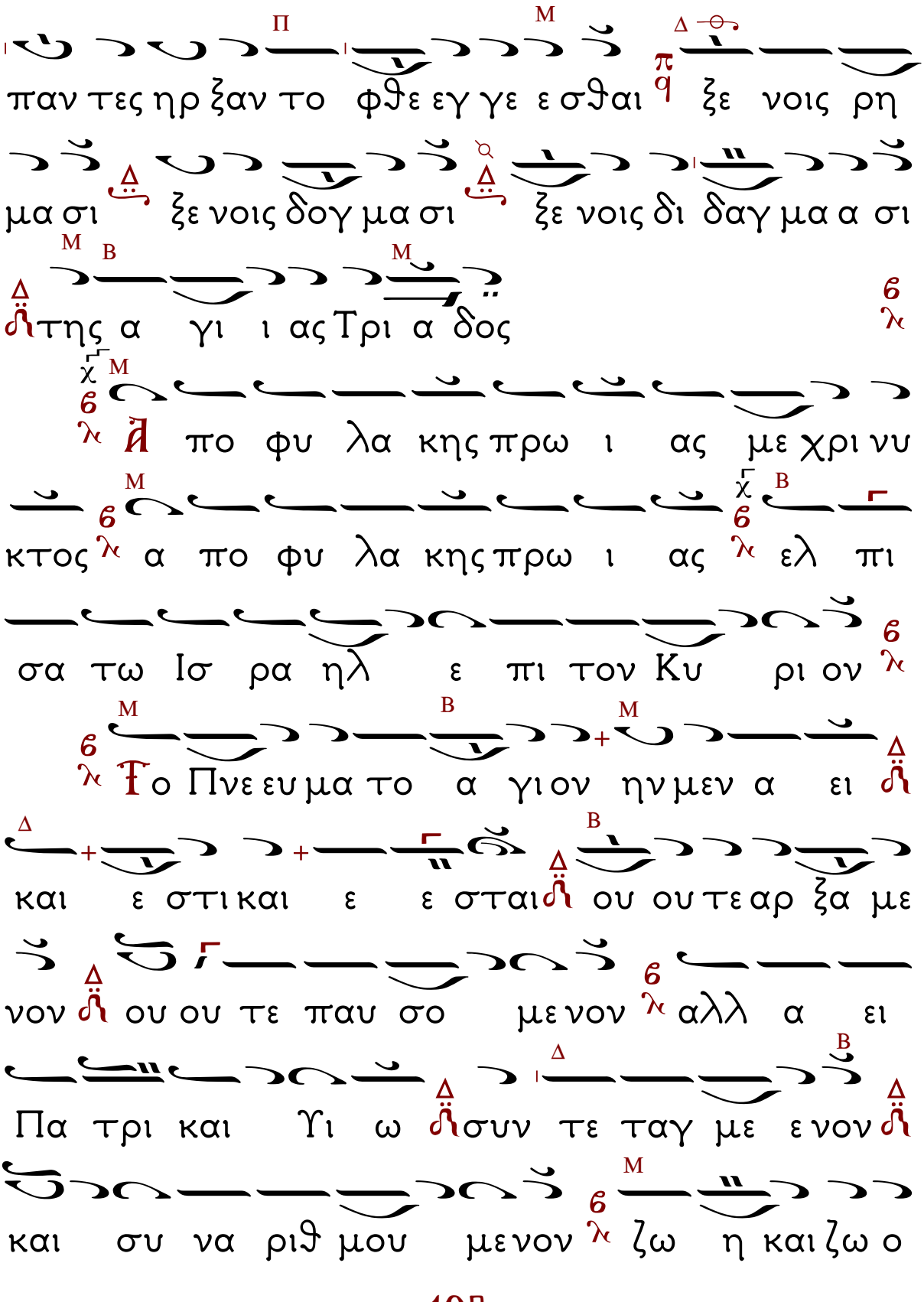
παν τες ηρ ξαν το φθε εγ γε ε σθαι ξε νοις ρη
μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δαγ μα α σι
τη ς α γι ι ας Τρι α δος
Δι πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Το Πνε ευ μα το α γι ον ην μεν α ει
και ε στι και ε ε σται ου ου τε αρ ξα με
νον ου ου τε παυ σο με νον αλλ α ει
Πα τρι και Υι ω συν τε ταγ με ε νον
και συ να ριθ μου με νον ζω η και ζω ο

ποι ουν φως εκ φω τος χο ρη γον αυ τα
γα θον και πη γη η α γα θο τητος δι
ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι ος δο
ξα ζε ε ται και πα ρα πα αν των γι νω σκε
ται μι α δυ να μις μι α συ ντα ξις μι α
προ σκυ νη η σις της α γι ι ας Τρι α δος
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ υ τρω σις
και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
εκ πα σων των α νο μι ων αυτου
Το Πνε ευ μα το α γι ον ην μεν α ει

και ε στι και ε ε σται ου ου τε αρ ξα με
νον ου ου τε παυ σο με νον αλλ α ει
Πα τρι και Υι ω συν τε ταγ με ε νον
και συ να ριθ μου με νον ζω η και ζω ο
ποι ουν φως εκ φω τος χο ρη γον αυ τα
γα θον και πη γη η α γα θο τητος δι
ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι ος δο
ξα ζε ται και πα ρα πα αν των γι νω σκε
ται μι α δυ να μις μι α συ ντα ξις μι α
προ σκυ νη η σις της α γι ι ας Τρι α δος
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε ϑνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
λα οι
Το Πνε ευ μα το α γι ον φως και ζω η
και ζω σα πη γη νο ε ρα Πνευ μα σο
φι ι ας Πνε ευ μα συ νε σε ως α
γα ϑον ευ ϑες νο ε ρον η γε μο νε
ευ ον κα ϑαι αι ρον τα πται σμα τα Θε ος
και ϑε ο ποι ουν πυρ εκ πυ ρος προ ι ον
λα λουν ε νερ γουν δι αι ρου ουν τα χα
ρι σμα τα δι ου Προ φη ται α παν τες
και Θε ου Α πο στο ο λοι με τα Μαρ

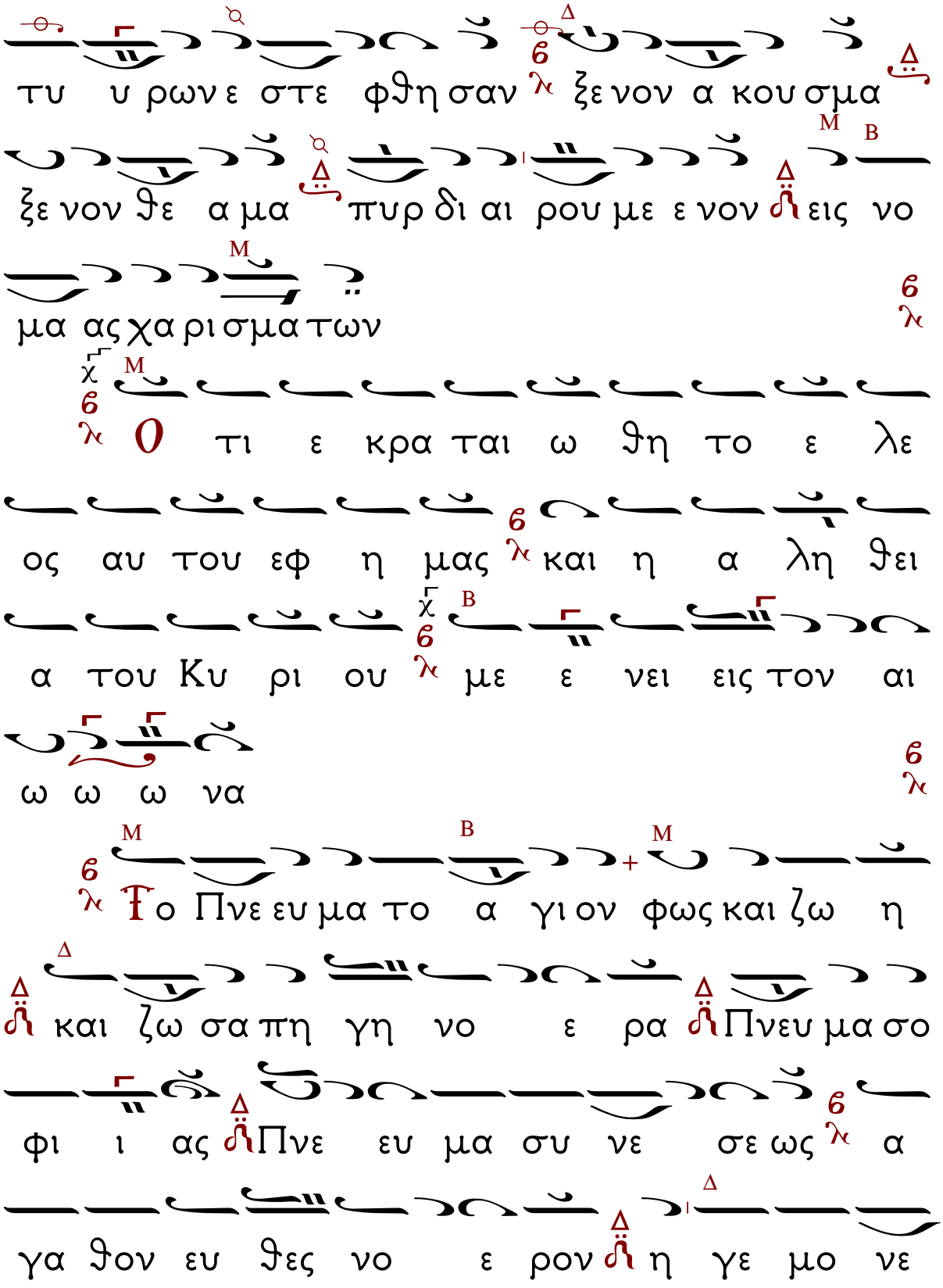
τυ υ ρων ε στε φθη σαν ξε νον α κου σμα
ξε νον θε α μα πυρ δι αι ρου με ε νον εις νο
μα ας χα ρι σμα των
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι
ω ω ω να
Το Πνε ευ μα το α γι ον φως και ζω η
και ζω σα πη γη νο ε ρα Πνευ μα σο
φι ι ας Πνε ευ μα συ νε σε ως α
γα θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νε

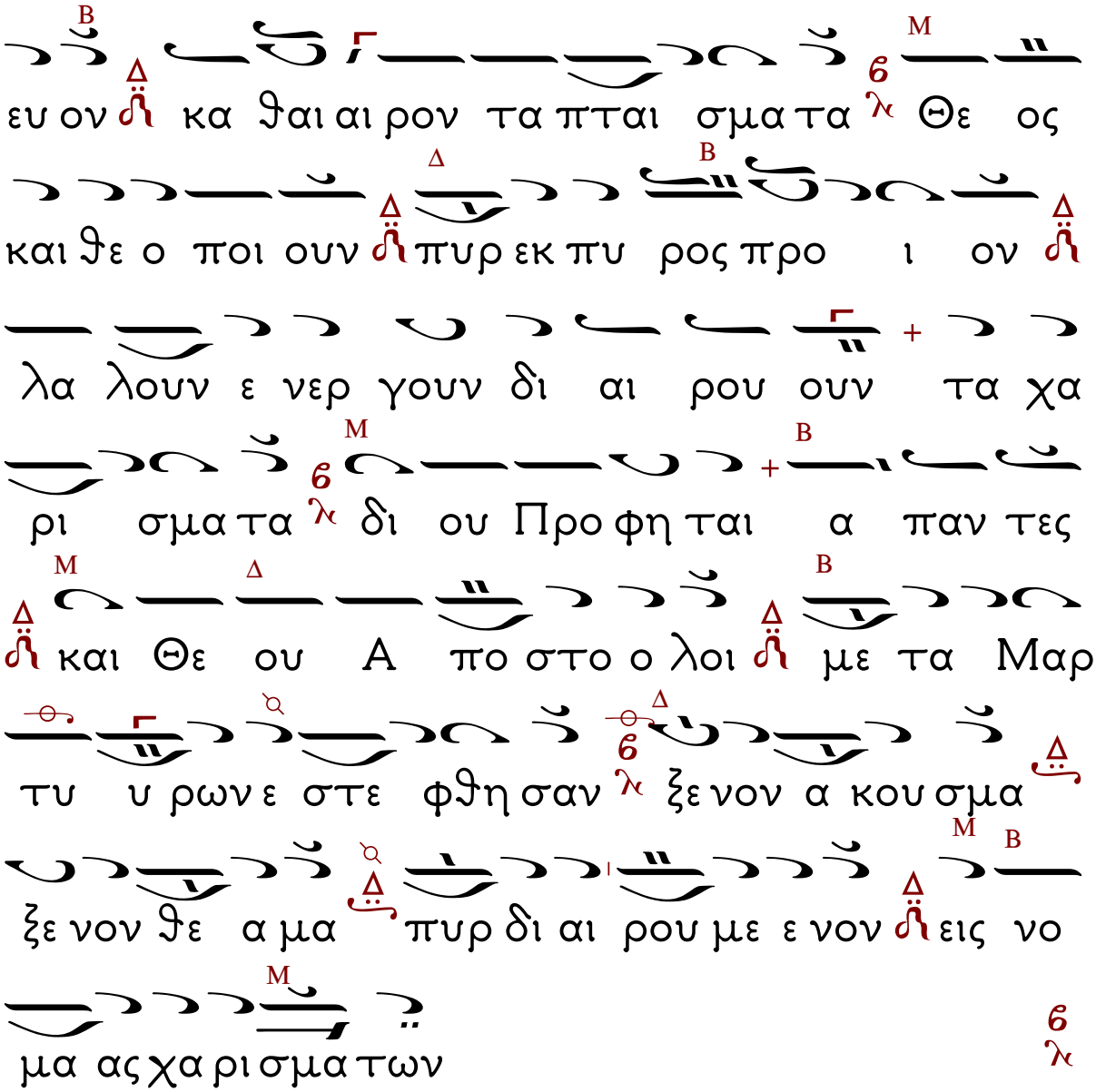

Δόξα. Καί νῦν. λ Πα

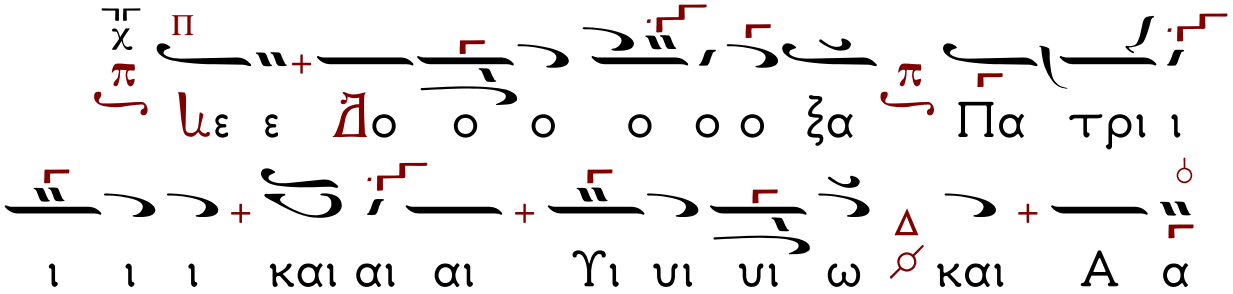

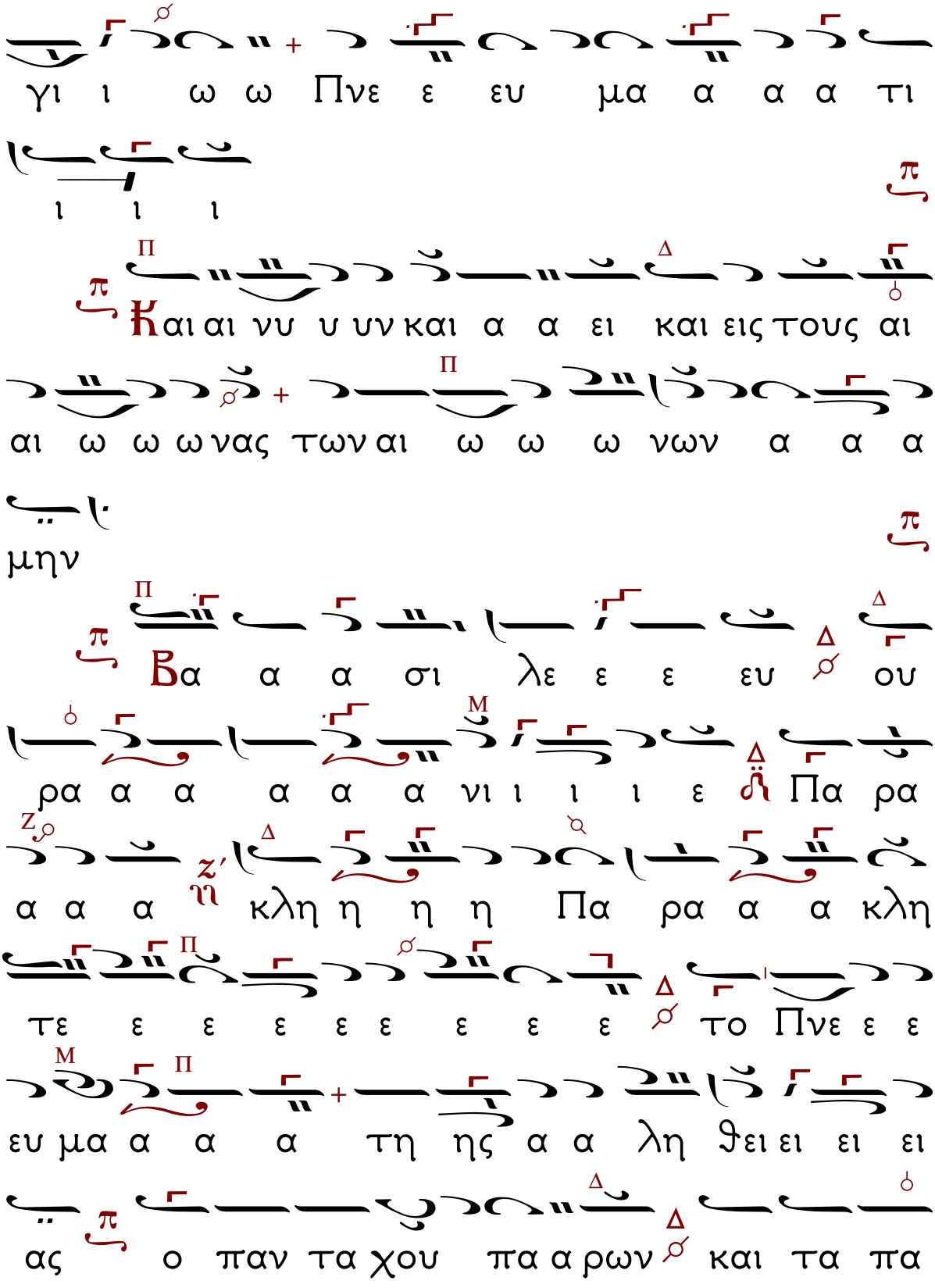
γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι
ι ι ι
Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
μην
Βα α α σι λε ε ε ευ ου
ρα α α α α α νι ι ι ι ε Πα ρα
α α α ζ΄ κλη η η η Πα ρα α α κλη
τε ε ε ε ε ε ε ε ε το Πνε ε ε
ευ μα α α α τη ης α α λη θει ει ει ει
ας ο παν τα χου πα α ρων και τα πα

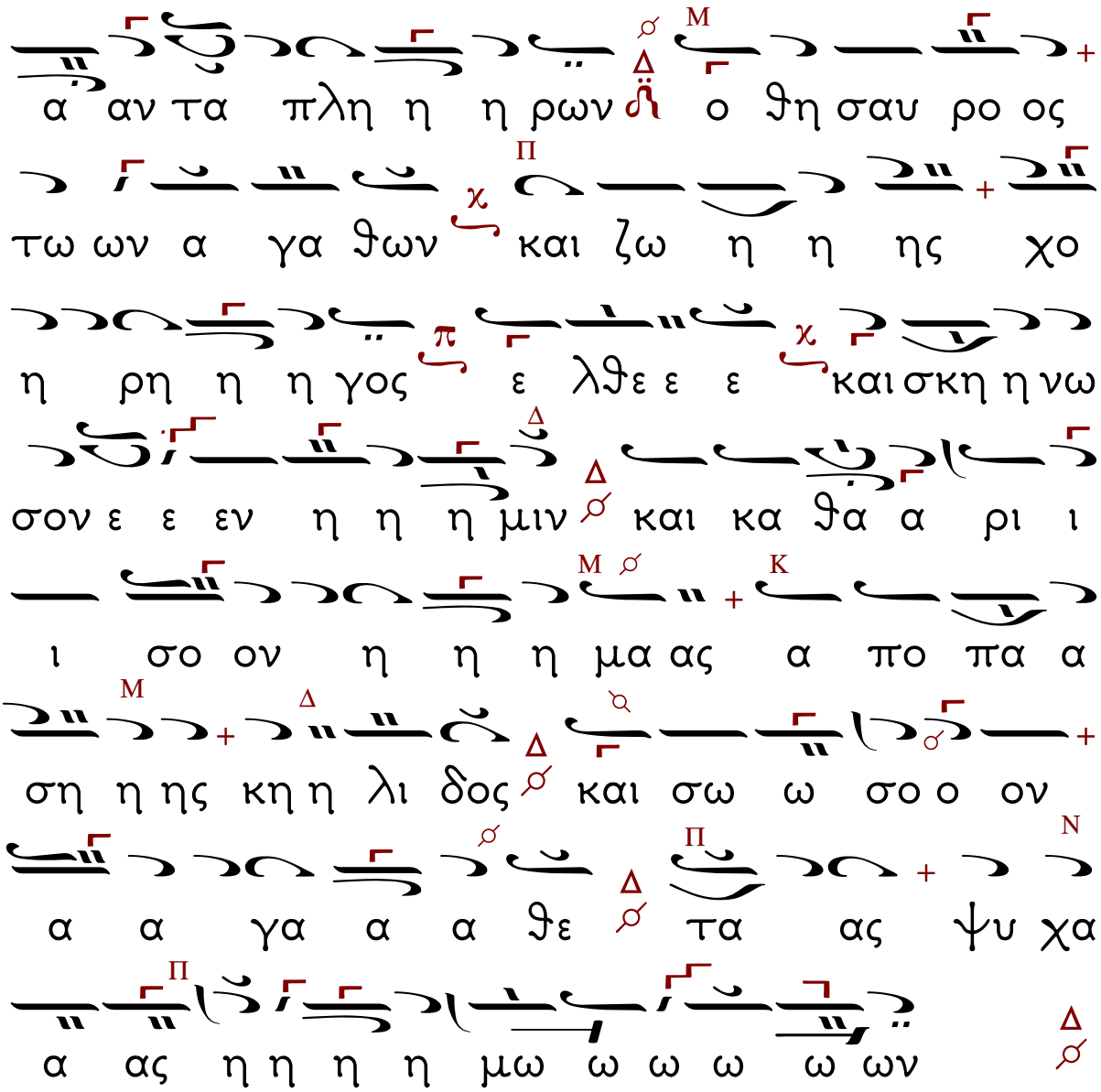
α αν τα πλη η η ρων ο θη σαυ ρο ος
τω ων α γα θων και ζω η η ης χο
η ρη η η γος ε λθε ε ε και σκη η νω
σον ε ε εν η η η μιν και κα θα α ρι ι
ι σο ον η η η μα ας α πο πα α
ση η ης κη η λι δος και σω ω σο ο ον
α α γα α α θε τα ας ψυ χα
α ας η η η η μω ω ω ω ων

ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ.

Ἦχος Δι

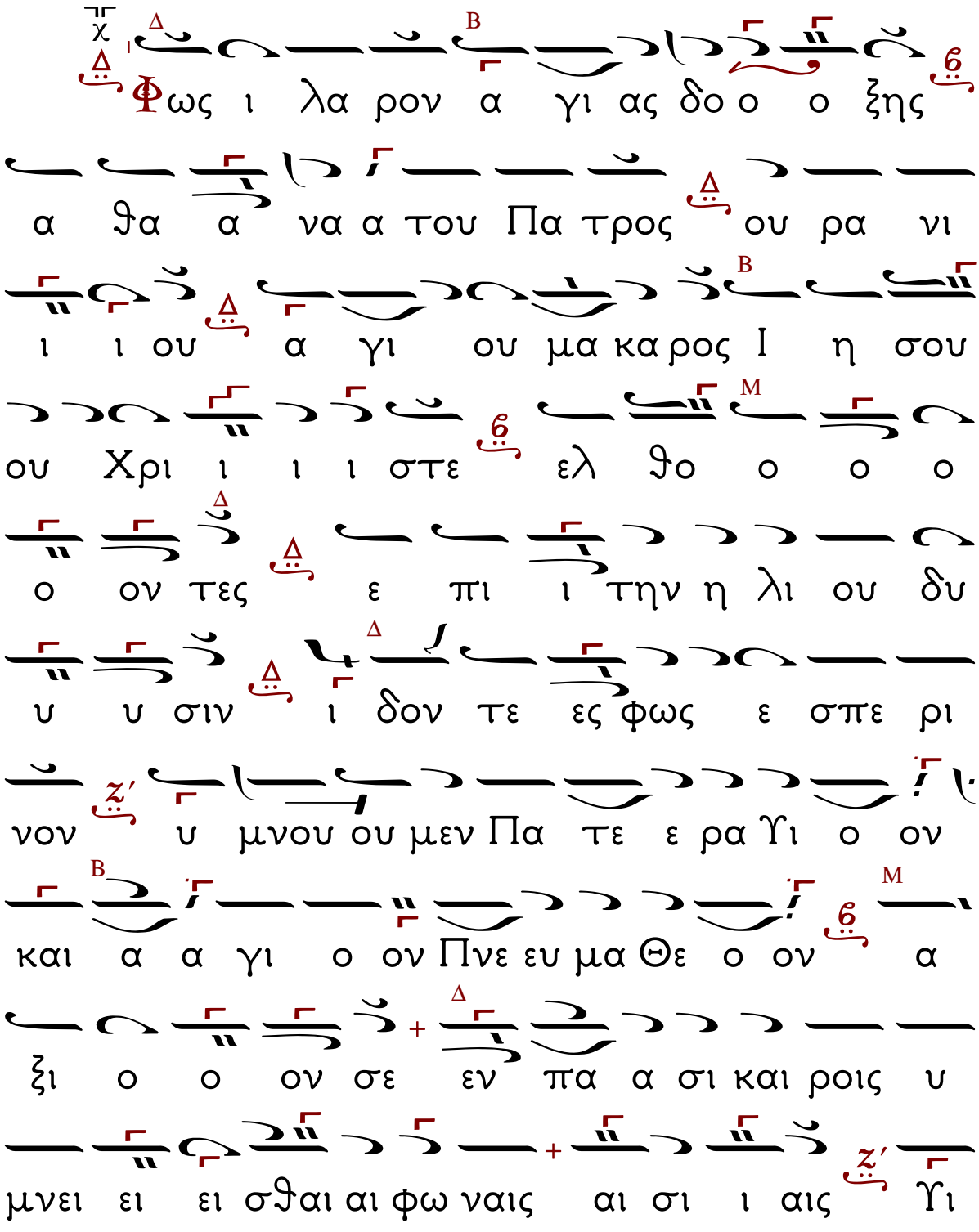

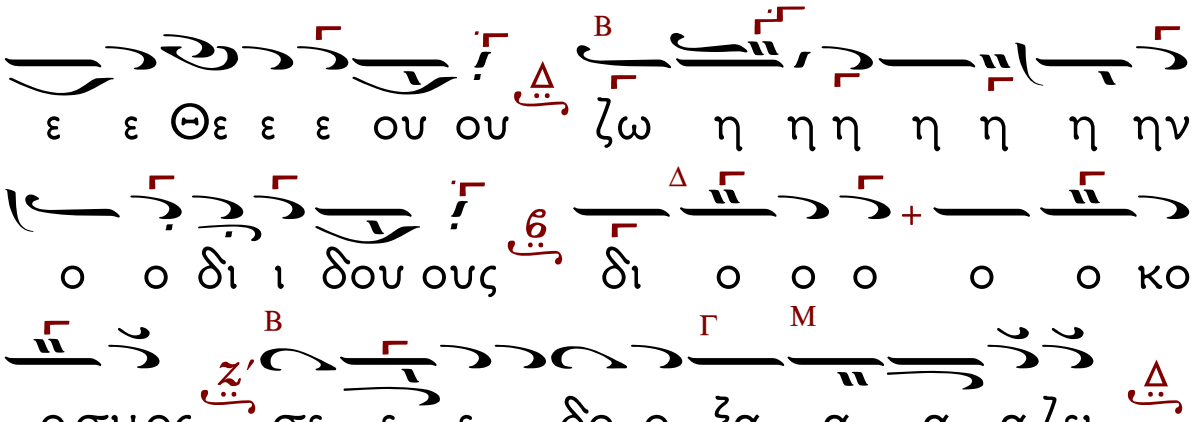

Ἑσπέρας Προκείμενον.

Ἦχος Βαρύς Γα

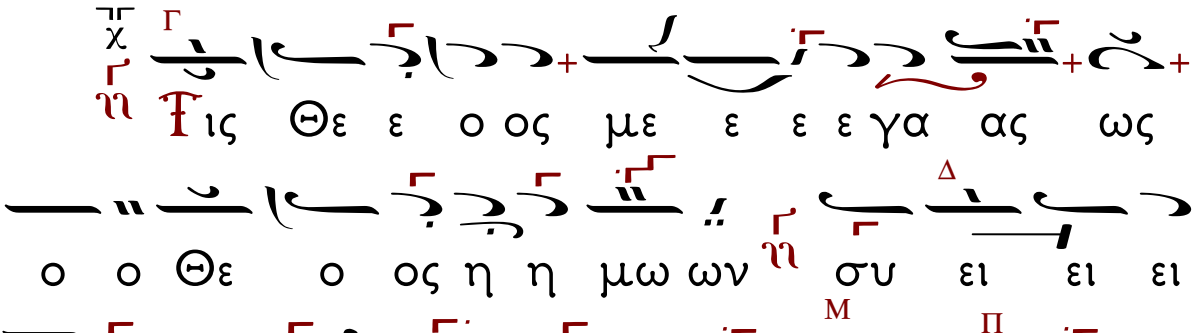

Στίχ. α΄. Ὁ Θεος ἐν τῷ ἁγίῳ

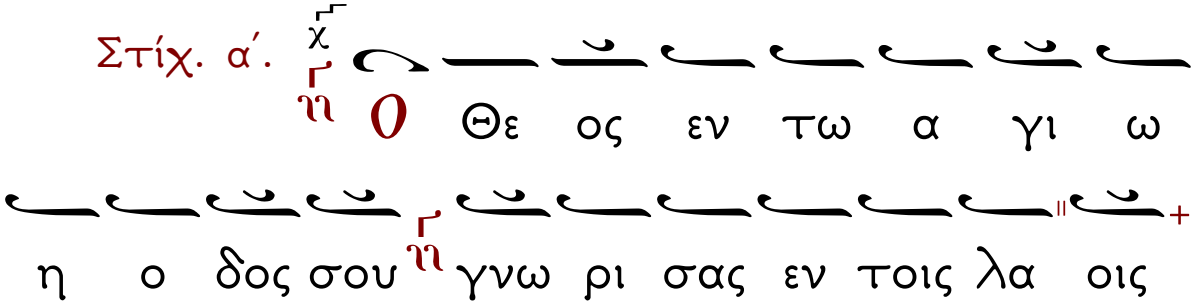

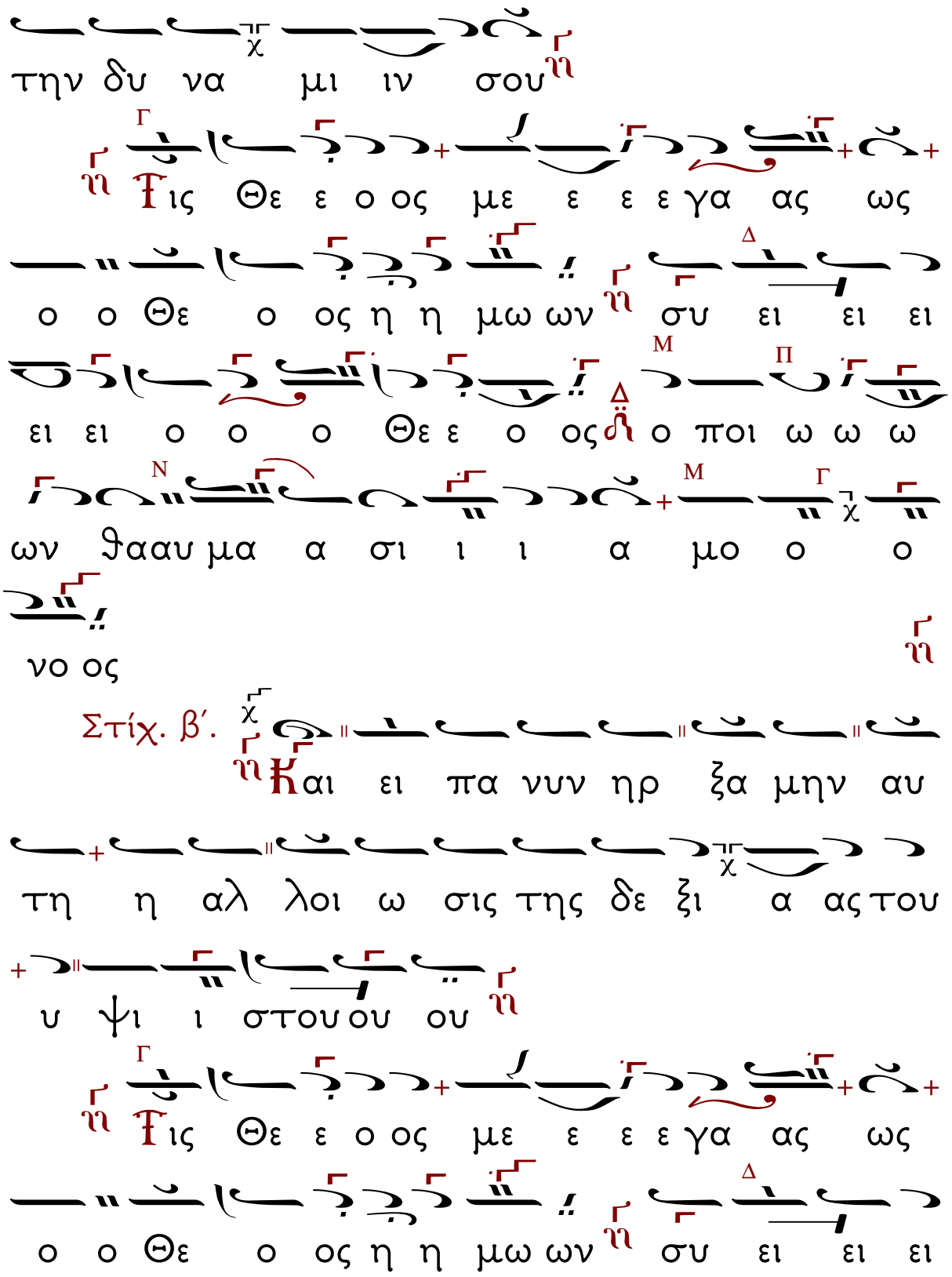
την δυ να μι ιν σου
Γ
Τις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως
Δ
ο ο Θε ο ος η η μω ων συ ει ει ει
Μ Π
ει ει ο ο ο Θε ε ο ος Δ ο ποι ω ω ω
Ν Μ Γ
ων θααυ μα α σι ι ι α μο ο ο
νο ος
Στίχ. β΄.
Και ει πα νυν ηρ ξα μην αυ
τη η αλ λοι ω σις της δε ξι α ας του
υ ψι ι στου ου ου
Γ
Τις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως
Δ
ο ο Θε ο ος η η μω ων συ ει ει ει

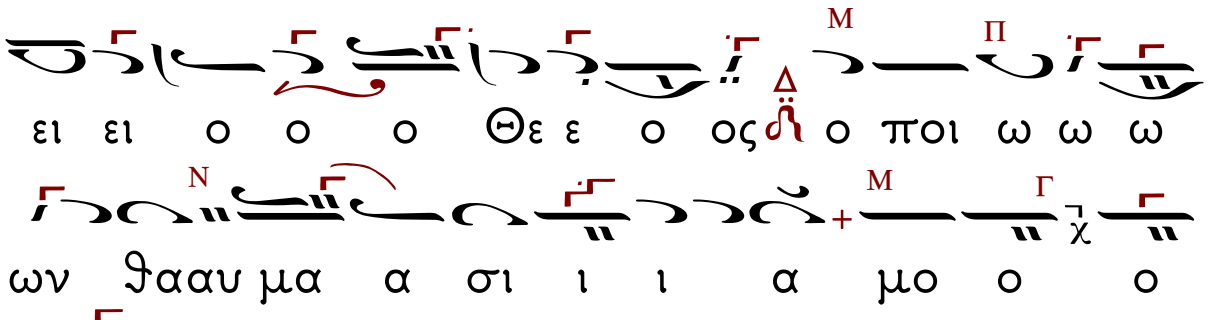

Στίχ. γ΄. Θ μνη σθην των ερ γων Κυ ρι ου ο τι μνη σθη σο μαι α πο της αρ χης των θαυ μα σι ων σου.

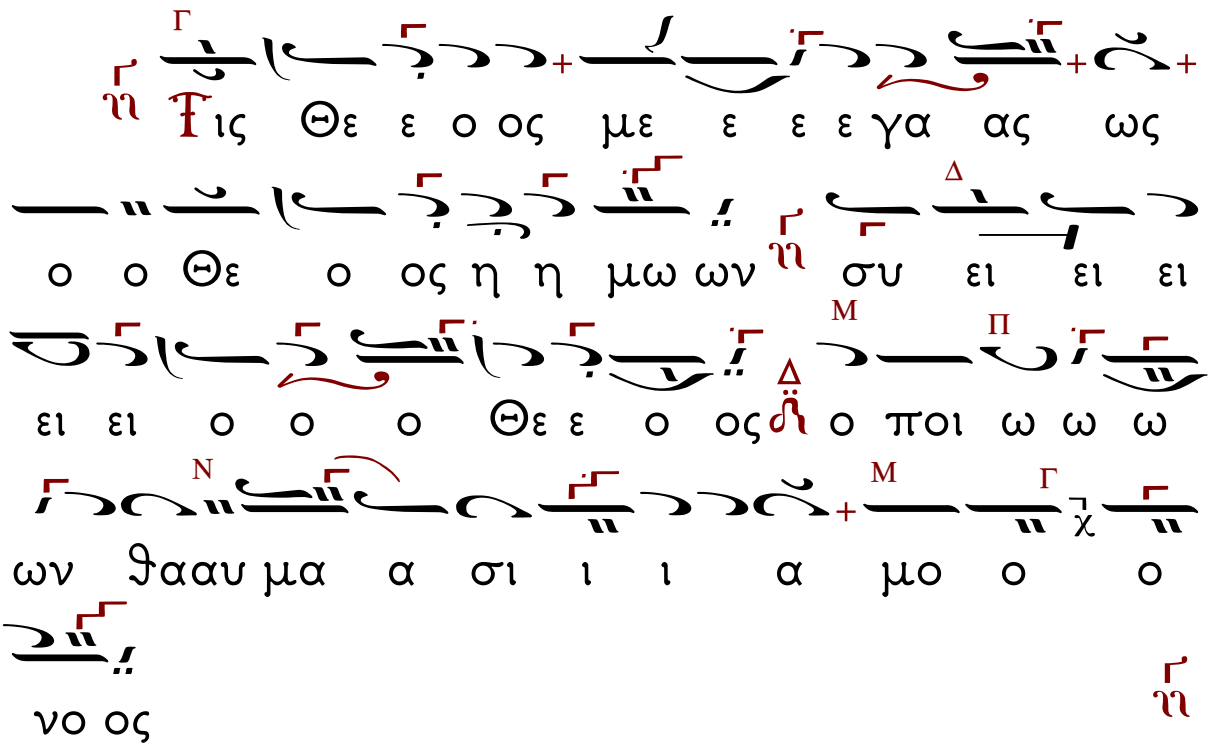

Εἶτα αἱ Εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκαταληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς, ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων. Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι΄ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου, Θεοτόκου, ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἡνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς

ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φιλάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ΄ ἕνα ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἑτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό, Ἡμάρτομεν. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ, ἀλλ΄ ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν,

γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἁμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, πρίν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου, ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου, πάντας ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου, δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἄφες αὐτοῖς καὶ ὑμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, διάλυσον

τὰς καθ΄ ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός, ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἑσπερινας ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου, ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνοις σου, περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου, φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν πρεσβείαις τῆς ἁγίάς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ΄

αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε,

ΙΕΡΕΥΣ: Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῴζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφειρωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἔ**τι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Κ**ύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρηνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρών, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χείλη πυρίναις στομώσας

γλώσσαις, δι΄ ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτηρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χείλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ΄ ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωήν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμήν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι Πνεῦμα σοφίας σου, τοῖς ἐμοῖς παράσχου

διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν, ἵνα καθ΄ ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας, καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι πέρ, ὅσα ἂν τις αἰτήσηται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός· διὸ κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα. Ὅσα ηὐξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός, ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονὼς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σὲ γόνυ,

ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχνως, ἱλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δή, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου, ἁγίασον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου, σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν, οὐκ οἴδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἀλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας, πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι

ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ΄ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ΄ ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν Ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἡ ἀενάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ

φωτιστικὴ πηγή, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα Ἅδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας, ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγήτου ἱερουργίας, ζωὴν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος, ὁ εἰς Ἅδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας, τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαλισάμενος ἰσχύος, ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρός, ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σύ, δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατρὸς ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ, ἀΐδιον φῶς, ἐξ ἀϊδίου φωτός, Ἥλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον

ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν, ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρί σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως, ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἱστῶν, κατάγων εἰς Ἅδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ, ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἁπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ

ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητάς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας θεολογίας, ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἱλασμοὺς ἱκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν Ἅδῃ, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοιχομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, οἰκτρῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός, καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς, ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν Ἅδῃ ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες

εὐλογοῦμέν σε καὶ ἱκετεύομεν, καὶ τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχήν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλάνθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στῆναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποίησον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα, τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν, καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινόν καὶ φιλάνθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα

τῶν ἁπάντων καὶ ποιητά, ἥ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἡ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τάς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλάνθρωπος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος, ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἑκουσίως εἰς πεῖραν καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἑκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ

πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς ἐπ᾽ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τάς ἁγίας σου μονάς, συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ὥρισας, κατὰ τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. Εἰ δὲ καί τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ᾽ ἂν μία ἡμέρα ᾖ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι᾽ οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ

ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, ἐν τὰ διανοίᾳ, , τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι, καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσία, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας. Ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τήν

προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικήν, ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἁπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ, ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**ὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Π**ληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε,

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τ**ὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ΧΟΡΟΣ: **Σ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης

ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Στίχου.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Στίχου.

Ἦχος ὑ Γα

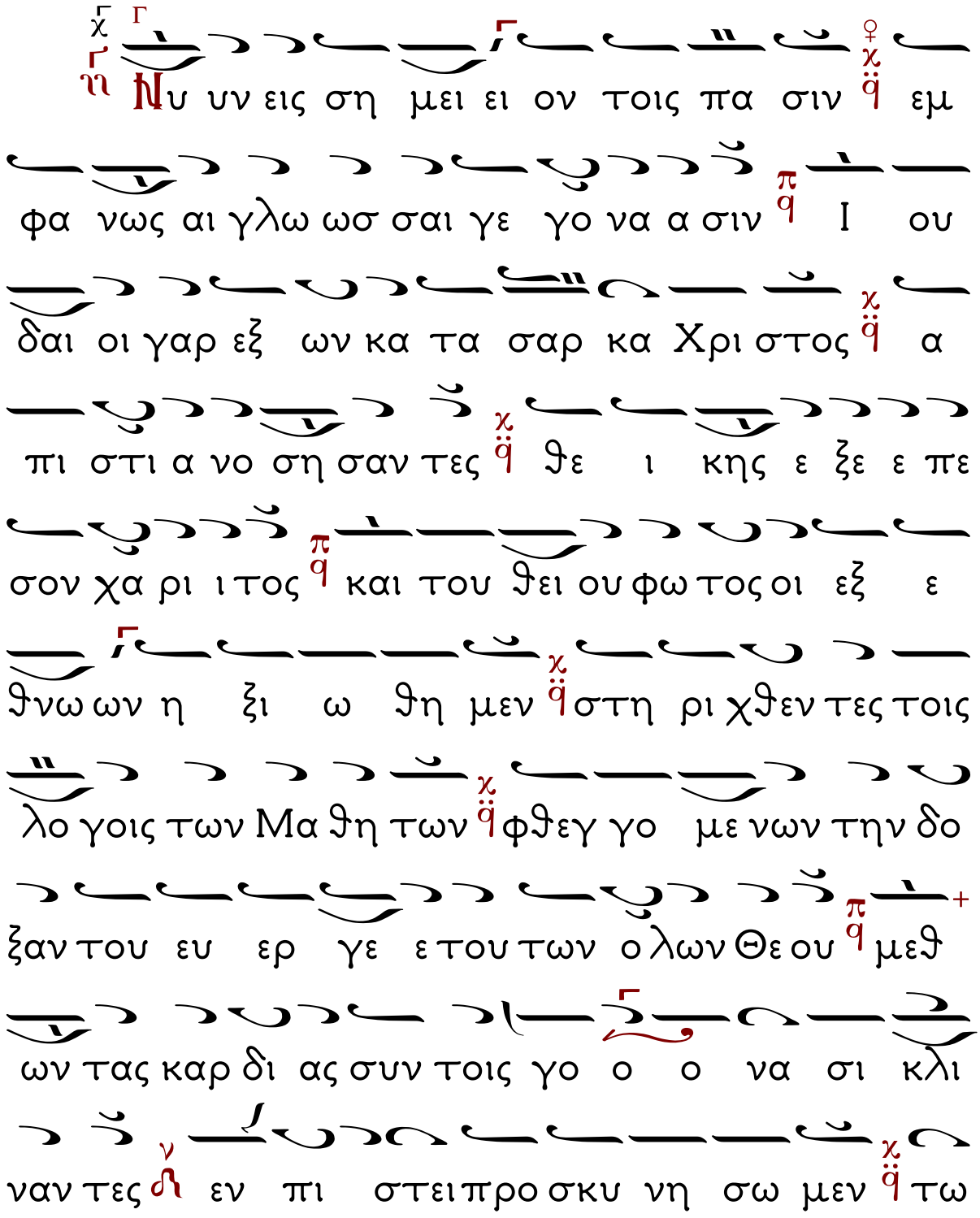

α γι ω Πνευ μα τι στη ρι χθε ε εν τες Σω

τη ρι των ψυ χω ων η μων

Σπχ. α΄.

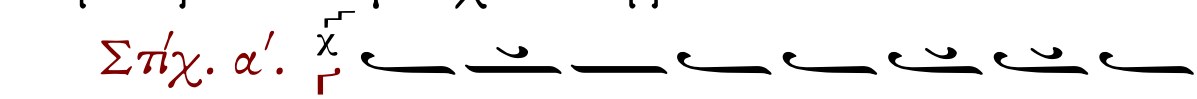
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον

εν ε μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες

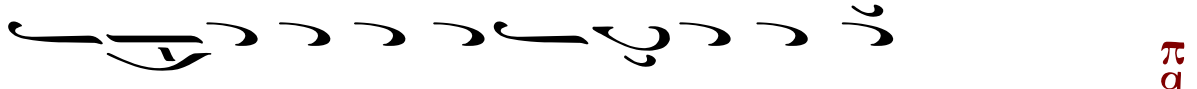
εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοι οις μου

Νυ υν το Πα ρα α κλη τον Πνευ μα εις

πα σαν σα αρ κα εκ κε χυ υ ται Α πο στο λων

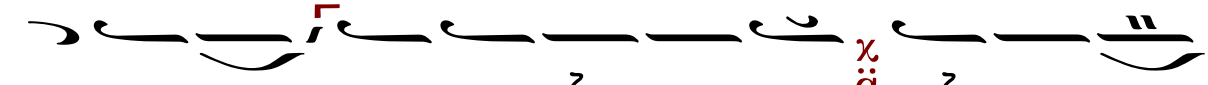
γαρ χο ρει ει ας αρ ξα με νον εξ αυ των

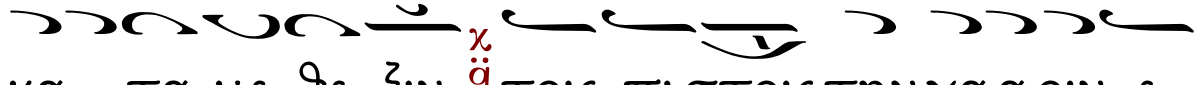
κα τα με θε ξιν τοις πι στοις την χα α ριν ε

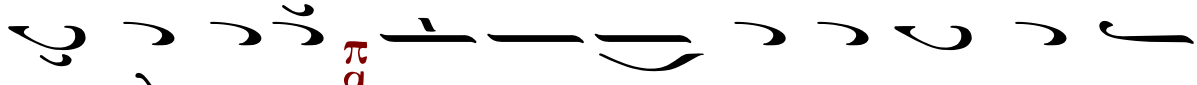
φη πλω ω σε και πι στου ται αυ του την κρα

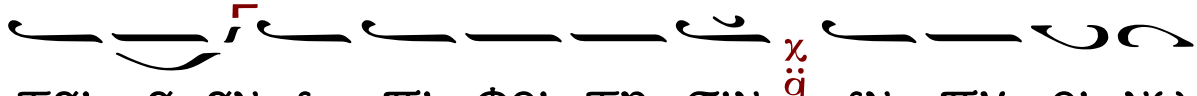
ται α αν ε πι φοι τη σιν εν πυ ρι νω

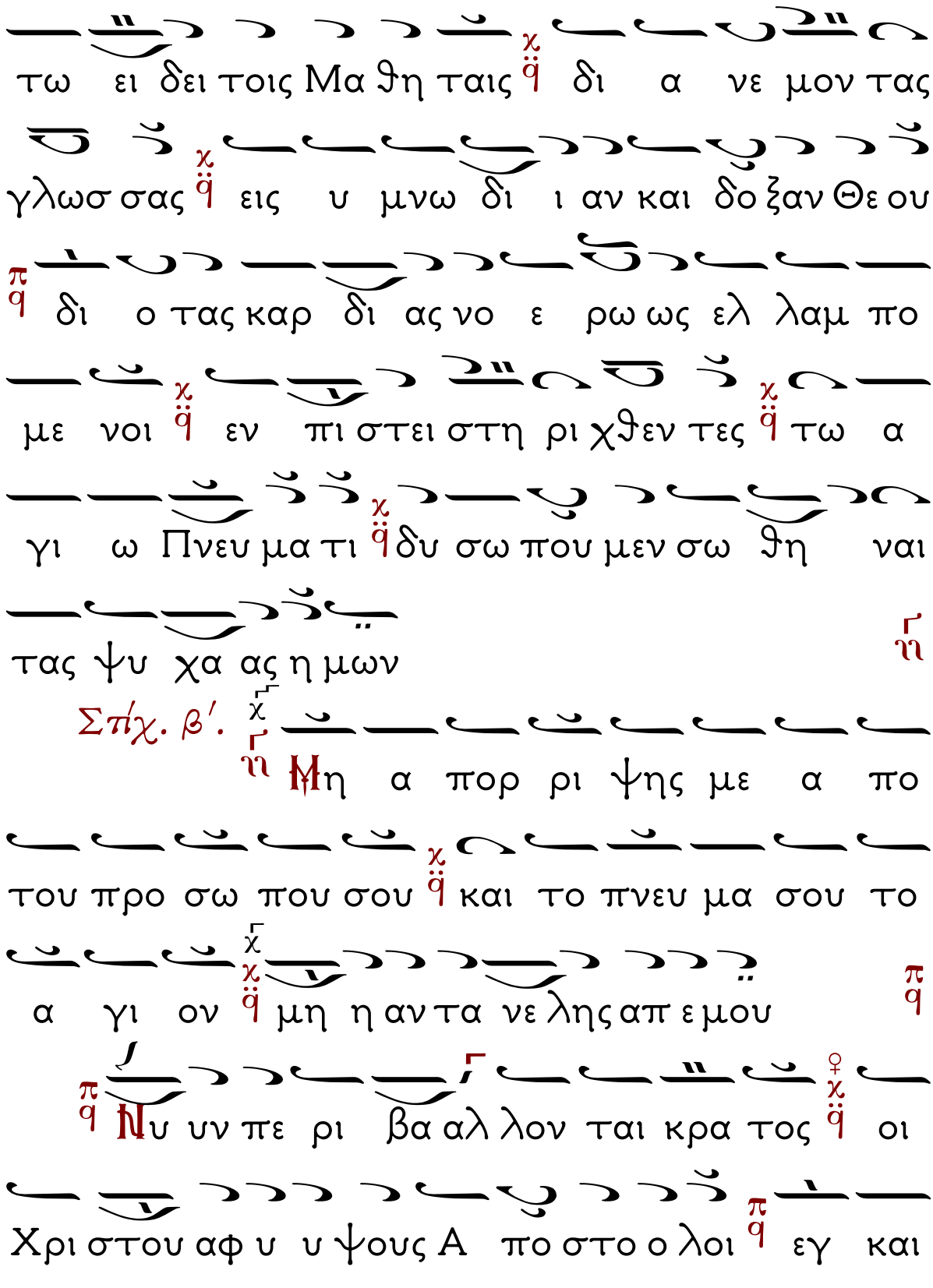
τω ει δει τοις Μα θη ταις δι α νε μον τας
γλωσ σας εις υ μνω δι ι αν και δο ξαν Θε ου
δι ο τας καρ δι ας νο ε ρω ως ελ λαμ πο
με νοι εν πι στει στη ρι χθεν τες τω α
γι ω Πνευ μα τι δυ σω που μεν σω θη ναι
τας ψυ χα ας η μων
Σπ/χ. β΄.
Μη α πορ ρι ψης με α πο
του προ σω που σου και το πνευ μα σου το
α γι ον μη η αν τα νε λης απ ε μου
Νυ υν πε ρι βα αλ λον ται κρα τος οι
Χρι στου αφ υ υ ψους Α πο στο ο λοι εγ και

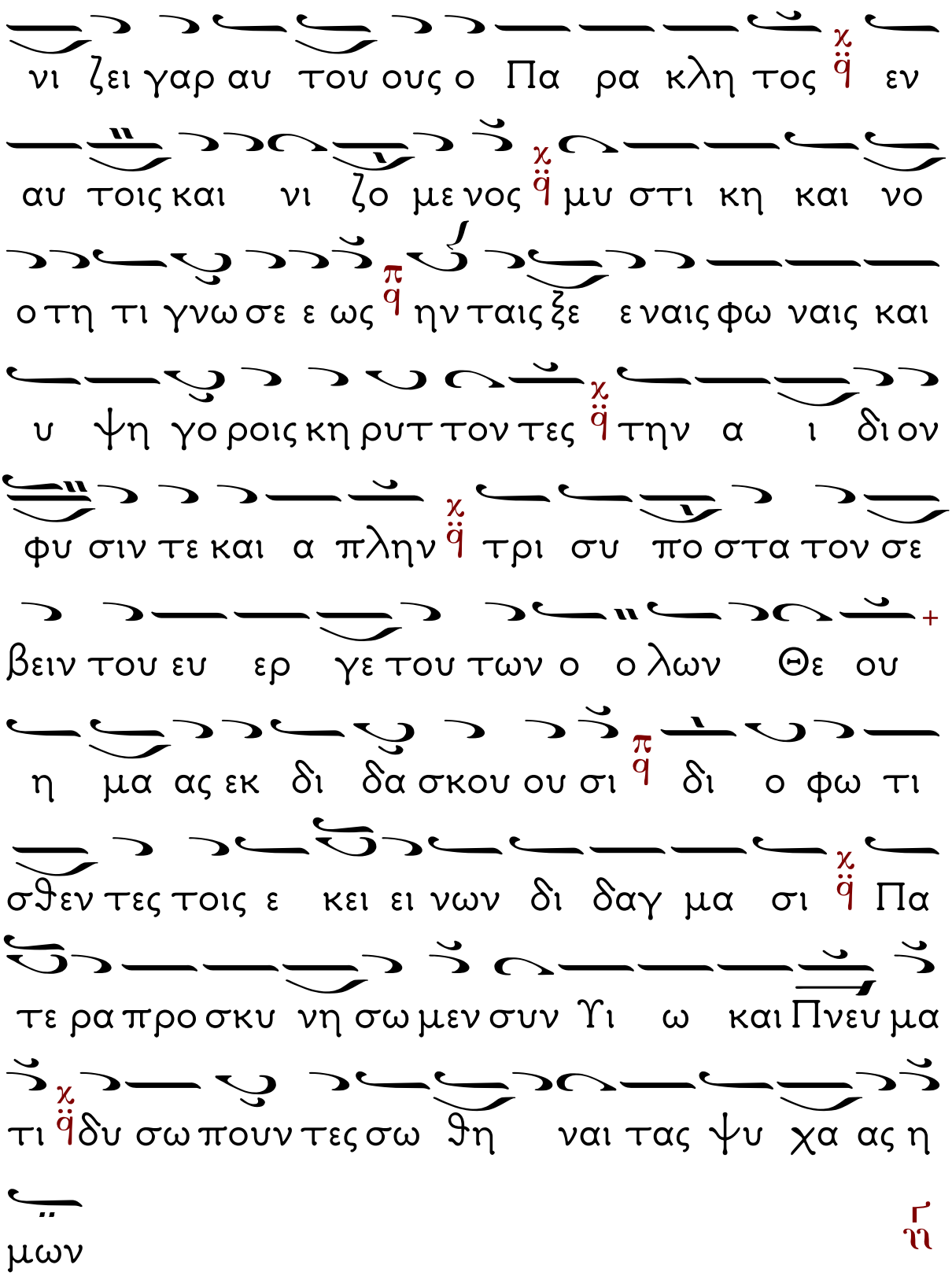
νι ζει γαρ αυ του ους ο Πα ρα κλη τος χ ε ν
αυ τοις και νι ζο με νος χ μυ στι κη και νο
ο τη τι γνω σε ε ως π ην ταις ξε ε ναις φω ναις και
υ ψη γο ροις κη ρυτ τον τες χ την α ι δι ον
φυ σιν τε και α πλην χ τρι συ πο στα τον σε
βειν του ευ ερ γε του των ο ο λων Θε ου +
η μα ας εκ δι δα σκου ου σι π δι ο φω τι
σθεν τες τοις ε κει ει νων δι δαγ μα σι χ Πα
τε ρα προ σκυ νη σω μεν συν Υι ω και Πνευ μα
τι χ δυ σω πουν τες σω θη ναι τας ψυ χα ας η
μων

Εἰς τὸν Σπήχον. Δόξα. Ἦχος πλ. Νη.

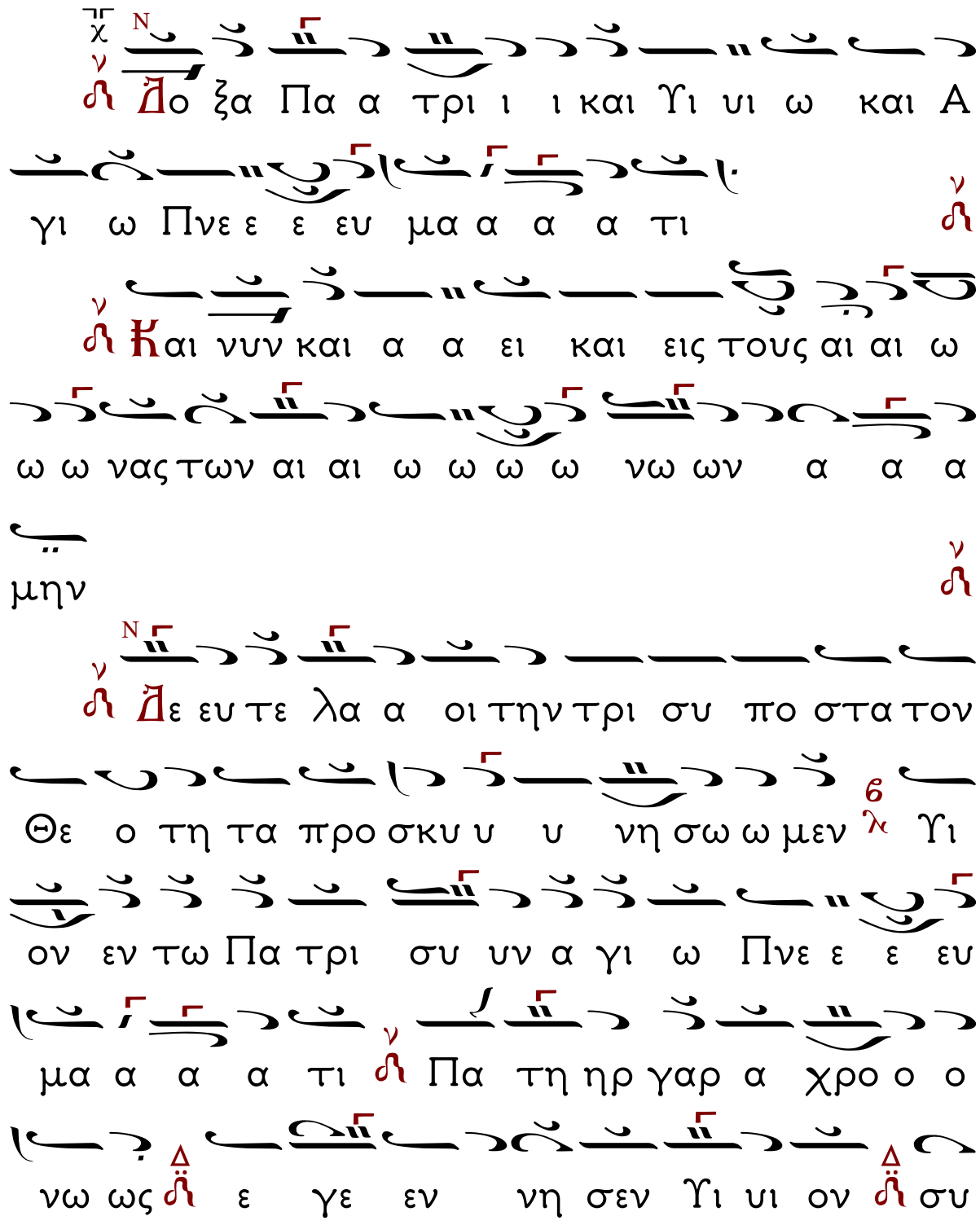

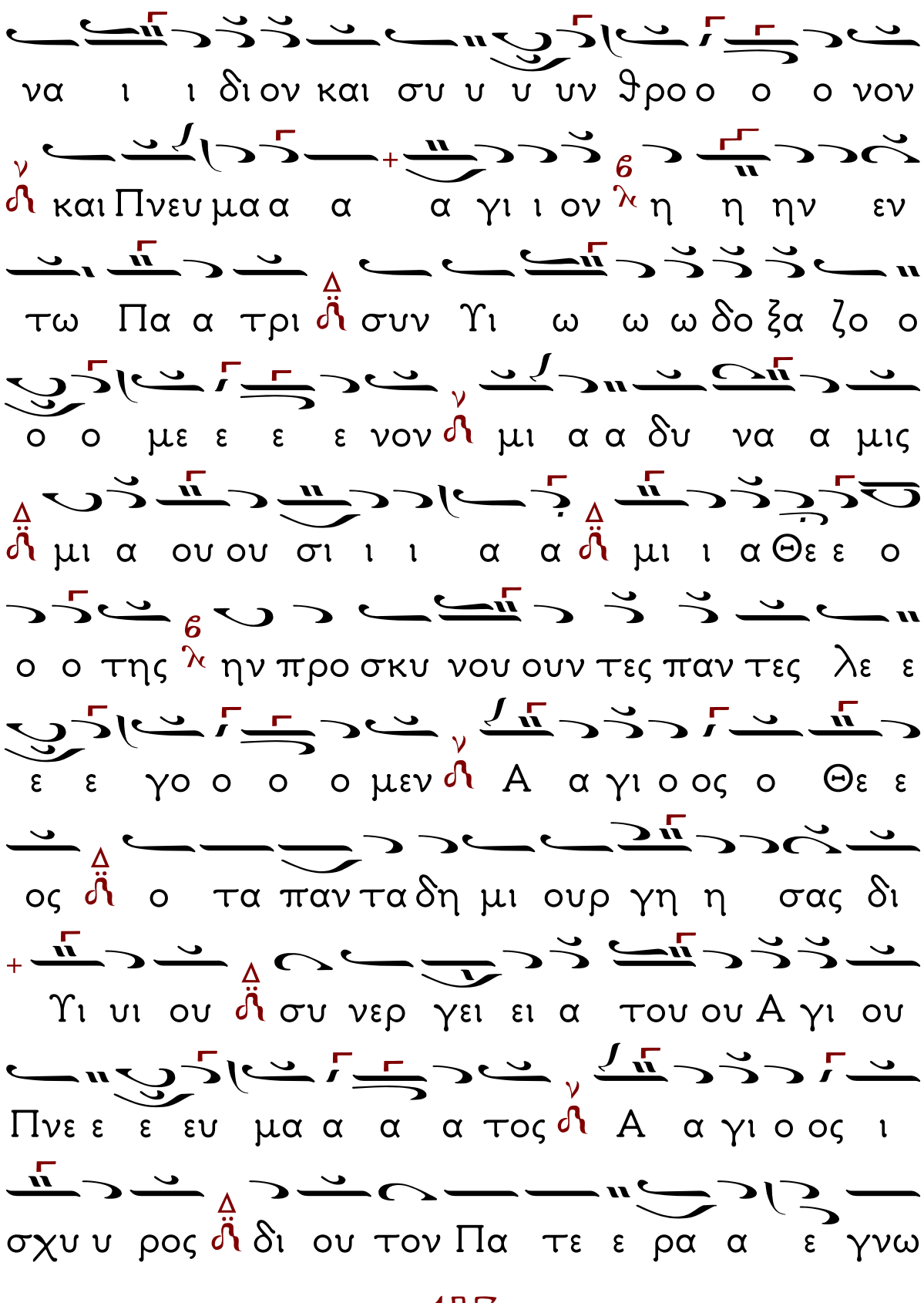
να ι ι δι ον και συ υ υ υν θρο ο ο νον
και Πνευ μα α α α γι ι ον η η ην εν
τω Πα α τρι συν Υι ω ω ω δο ξα ζο ο
ο ο με ε ε ε νον μι α α δυ να α μις
μι α ου ου σι ι ι α α μι ι α Θε ε ο
ο ο της ην προ σκυ νου ουν τες παν τες λε ε
ε ε γο ο ο ο μεν Α α γι ο ος ο Θε ε
ος ο τα παν τα δη μι ουρ γη η σας δι
Υι υι ου συ νερ γει ει α του ου Α γι ου
Πνε ε ε ευ μα α α α τος Α α γι ο ος ι
σχυ υ ρος δι ου τον Πα τε ε ρα α ε γνω

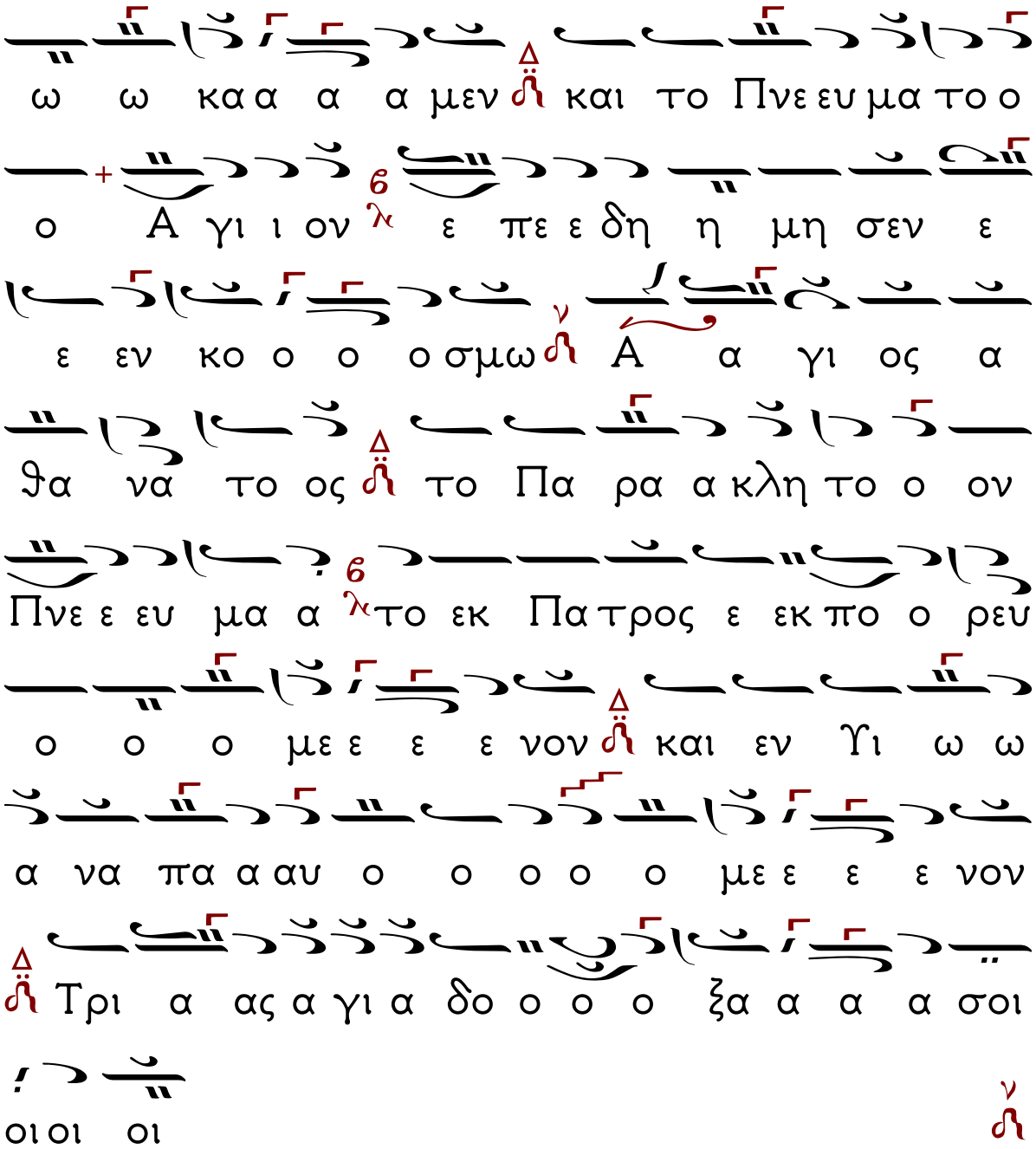

Τὸ· Νῦν ἀπολύεις...
τὸ Τρισάγιον·
καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. γ΄

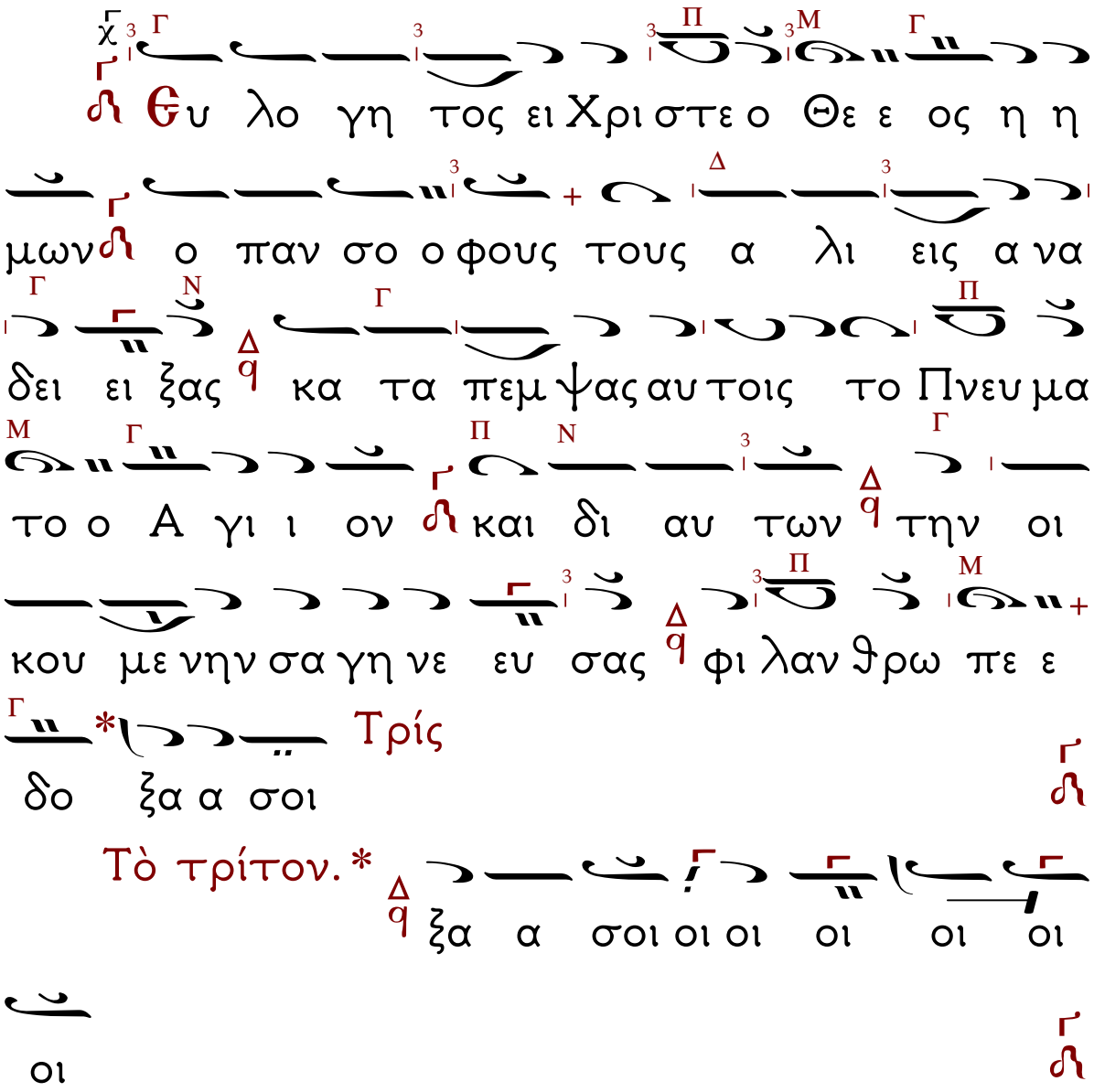

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.